This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΟΥΝΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ͂
ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας Προσθήκης

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Νεωστὶ μεντυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
1820.

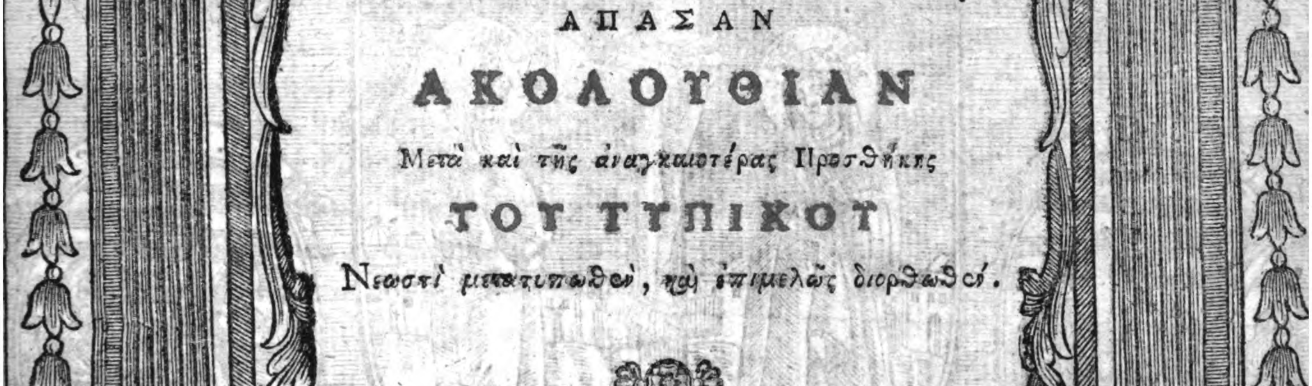

Digitized by Google

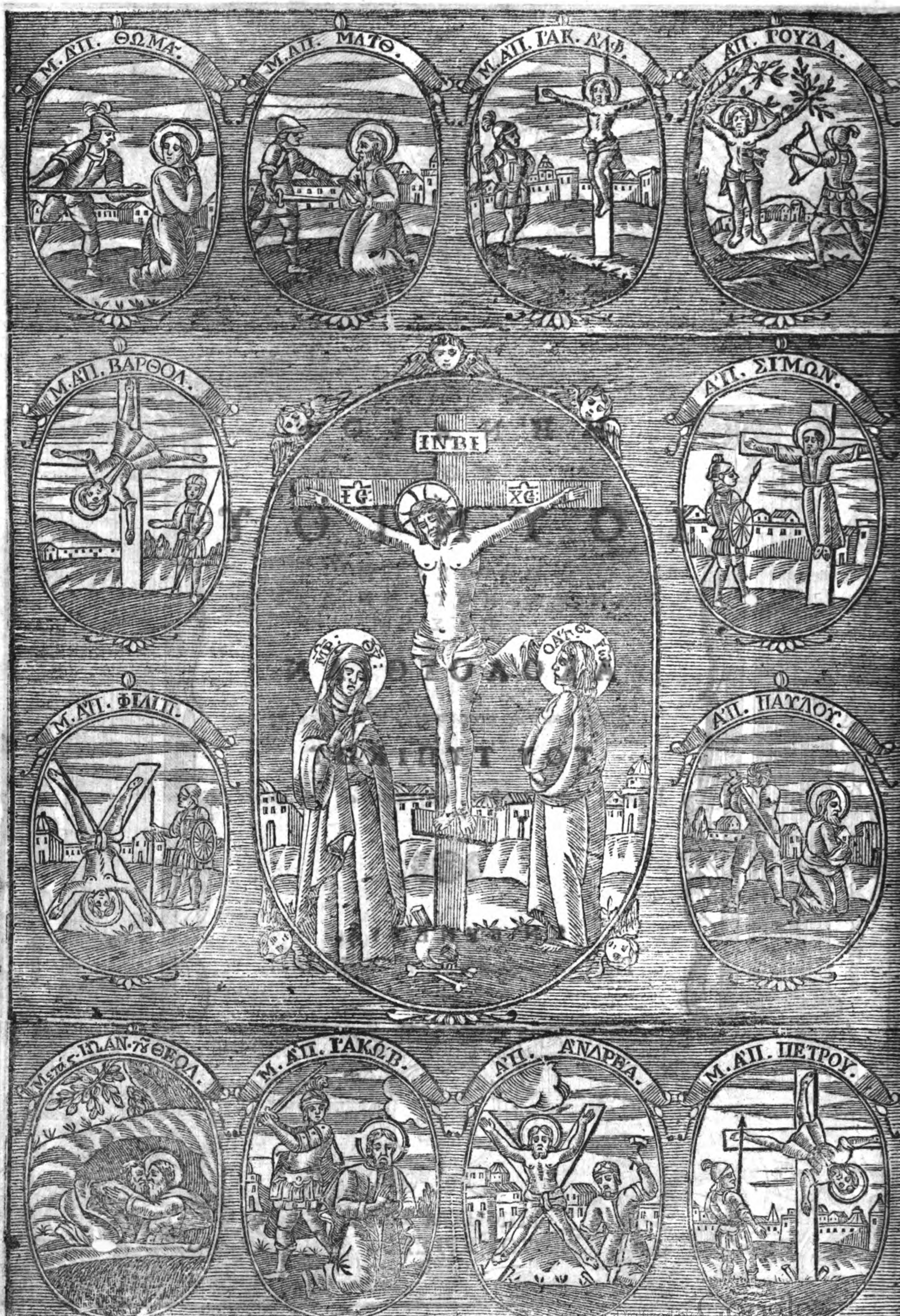

Μ. ἈΠ. ΘΩΜΑ.
Μ. ἈΠ. ΜΑΤΘ.
Μ. ἈΠ. ΙΑΚ. ἈΛΦ.
ἈΠ. ΙΟΥΔΑ.
Μ. ἈΠ. ΒΑΡΘΟΛ.
INBI
ΙΣ
ΧΣ
ἈΠ. ΣΙΜΩΝ.
Μ. ἈΠ. ΦΙΛΙΠ.
ἈΠ. ΠΑΥΛΟΥ.
ΙΩΑΝ. ΘΕΟΛ.
Μ. ἈΠ. ΙΑΚΩΒ.
ἈΠ. ἈΝΔΡΕΑ.
Μ. ἈΠ. ΠΕΤΡΟΥ.

APR 3 1959

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἔχει ἡμέρας λ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε΄. καὶ ἡ νύξ, ὥρας θ΄.

Εἰς τὴν πρώτην τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν,

Ὅτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμός, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθύς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες, τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τὸ ἴδιον Αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητής, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτὼ καὶ σὺν αὐτῷ, Θεῖος Ἰουστῖνός τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος καὶ Ἱέραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς μετ᾽ Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ὅτε ἐπινεύσει Θεϊκῇ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε θείᾳ ῥωννύμενοι, τῇ Παντοδυνάμει, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρά, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνυμνοῦντές σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει κλαίουσα, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα, οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς· ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τροπάριον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρέστατε, Μάρτυρες βήματι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἡμῖν ἁμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Digitized by Google

Οἱ ἀσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ θείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Αἱ αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ ἀσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ᾗ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται. Θτ.

Κατοικτειρῶν, σὺ τῶν χειρῶν τὸ πλαστούργημα, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτραν κατῴκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον.

Στερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, προφέρων ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστῖνε τῷ δικάζοντι, ἀνομεῖν παρανόμως σε προστάττοντι.

Χορὸς θεολαμπὴς στρατὸς θεόλεκτος, Ἁγίων Μαρτύρων Ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεὶς νῦν κατεπάλαισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι, ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν ἀεί, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἰουστῖνος Χαρίτων Παίων Εὐέλπιστος, Χαριτὼ καὶ Ἱέραξ καὶ ὁ Βαλλεριανός, οἱ φωστῆρες οἱ φαιδροί, οἱ καταυγάζοντες τὰ πληρώματα, τῆς γῆς ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγώνων μεγαλοφώνως, ἐφημίσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε.

Σταυροθεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰουστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαρίτους καὶ Παίωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς, τὴν θείαν προεξένει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Εὐελπίστου Ἱέρακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων, τὴν ἀνδρίαν οἱ τοῦ σκότους, ἄρχοντες ἐπτοήθησαν. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θείου πλησθείς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστῖνε, ἀπέπνιξας Μάκαρ ἀθλήσας στερρότατα.

Ἡ χαριτώνυμος, χάριτος ἔμπλεως Θεοῦ γέγονε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς τὸ ἀσθενές, ἤθλησε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεὶς τὴν ψυχήν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἤμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητά, θείων ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν. Χαῖρε Ἁγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, Χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν δεξάμενος, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος θεόσοφε, εὐθυδρομήσας ἄριστα, Μαρτυρίου τὸ στάδιον ἤνυσας.

Ἀκυμάντως βασάνων τὸ πέλαγος, θείᾳ κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὔδιον, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Ἀπλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἄθλων φωτίζετε.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀπειρανδρος Παρθένε ἐκύησας, καὶ διακωμίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴν Ἰούνιος, ἔχων ἡμέρας, λ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιε. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, θ΄.

Εἰς τὴν Α΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στ. Ἰουστῖνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου.
Ὡς εἶθε πρῶτον τοὺς πιεῖν δεδωκότας.
Πρώτῃ Ἰουνίου ἐλλεβορίζει Ἰουστῖνον.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας τῆς Συρίας, Υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχίου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ, Ἀντωνίῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως καὶ ὁμολογίας λιβέλλους ἐπιδέδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρήσκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας, σοφίας τε πάσης ἔμπλεως γεγονώς, τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλέλοιπε πᾶσι τοῖς Πιστοῖς συντάγματα πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γέμοντα. Ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἱέρακος, Παίωνος, καὶ Βαλεριανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤθλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥουστίκου τοῦ Ἐπάρχου, καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Λέγεται δὲ πρὸ τῆς ἐκτομῆς εἰπεῖν τῷ Ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν ἔπαρχον, εἰ οἴεσθε ἀναιρεθέντες, εἰς Οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, ἀγαθὰ τινὰ ληψόμενοι; Τὸν δὲ μὴ οἴεσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρησταί τινες ἀντιδόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέξονται, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς Μάγνον, καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς μαστίζεται νεύροις, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται, καὶ ξυρῷ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ διαρθροῦται τὰς ἁρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηροὺς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται, καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτ. Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως, διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίου ἄρχοντος Καππαδοκίας, Καππάδοξ ὢν καὶ αὐτὸς, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβὴς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναὸν, ἔνθα θυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληνες, καὶ πλησιάσας τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰς τήγανον ἐμβάλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στέατι μεστὸν, καὶ ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται ἀβλαβὴς, μηδ᾽ ὀσμὴν καύσεως ἐν τῷ σώματι ἔχων. καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μετήγαγε διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως, καὶ τῇ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὀξείᾳ, καὶ ἐν Φυρμουπόλει, καὶ ἐν τοῖς Σπουδαίου, πλησίον τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου Ἐπισκόπου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθὸν, τῶν αἱμάτων ποταμῷ ἀπο-

Digitized by Google

ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, καταβεννύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βοώντων ἑκάστοτε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφίᾳ Θεοῦ, Ἰουστῖνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ θείῳ πυρί, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε, καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμψαντες, πάντων τῶν βοώντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην Ἁγνή, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρί, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, ἀθλοφόροι Κυρίου ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βοῶντες ἠστράψατε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνείσθω Χαριτὼ Πέων Χαρίτων, καὶ Ἱέραξ ὁ μέγας, σὺν τῷ Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσαναχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπρεπέσιν ὀσμαῖς. διό σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Θείᾳ λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, ἐλύσατε γενναῖοι ἀθληταί. καὶ κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθημάτων, τοῦ σάρκα εἰληφότος δι' ἡμᾶς, σὺν αὐτῷ αἰωνίως, εἰς ὕμνους ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰουστίνου σοφίαν, Χαριτοῦς τὴν ἀνδρίαν, Χαρίτωνος τὴν τόλμαν ἀληθῶς, Πέωνός τε καὶ Ἱέρακος, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, καὶ Βαλλεριανοῦ πρὸς τὰ δεινά, τὴν πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἄγγελοι ἐθαύμασαν.

Ὥσπερ ἐν ἅρματι θείῳ, ἐπιβάντες ἐνδόξως, τῷ αἵματι ὑμῶν πρὸς Οὐρανόν, χαρμονικῶς ἀνεδράμετε, καὶ χειρὶ ζωηφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε σοφοί, τοὺς στεφάνους ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἁπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς Πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σε γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Ὅμοιον.

Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ Διδασκάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκτύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγωγόν, Ἱε-

Digitized by Google

Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόῤῥυτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνόμους, ἐβλασφήμους διανοίας, κατακλύπτοντα πάνσοφε. Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, πλεονάσας πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀποστίλβων τοῦ Πνεύματος, νῦν παρίστασαι, δεξιᾷ ζωηφόρῳ λαμπηδόσιν, Θυρανίοις ἀενάως, καταστραπτόμενος ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Μακαρίζωσε Πάναγνε, τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως. ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν ὑπερμακάριστον, καὶ δοξάζω σου σεμνή, τὴν ἀπόῤῥητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, καὶ κατάρας, ἠλευθέρωσας Παρθένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν Νικηφόρον ὡς Νικηφόρον ᾄσμασι μέλπω. Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν πρᾶξιν τῆς θεωρίας ἔδειξας, σαφῶς ἐπίβασιν. τὴν γὰρ ψυχὴν ῥυθμίσας, πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄριστον, τὴν ἀκροτάτην ἀνεπτέρωσας.

Ὁ λόγος ὡραϊσμένος πράξεσιν, ὁ βίος λόγῳ δὲ, κεκοσμημένος ὤφθης σου λαμπρῶς, Νικηφόρε Θεόληπτε. διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τοῦ ὑψηλοῦ Χριστὸς ἀνέθετο.

Νοσήσας τῷ μανιώδει τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ δείλαιος, καὶ τῇ στεῤῥᾷ σου πέτρᾳ

Stieht..

προσβαλὼν, Νικηφόρε συντέτριπται, καὶ θαυμαστή τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σου. Θεοτοκίον.

Ἴασω τὴν συντριβὴν Παναμώμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταῤῥαγέντας πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρεταῖς ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον Ποίμνην ἐποίμανας.

Ἡ θεοῤῥήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ τὰς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἱρέσεις Θεόσοφε, Πάτερ ἀοίδιμε.

Φιλοσοφίᾳ, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογμάτων σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετοῦντας εἰκόνα Χριστοῦ, στερρῶς ἀπηγχόνησας, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ὁμολογοῦντες, τὸν Πατρὶ πρὸ αἰώνων συνάναρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, Γαστρὸς τεχθέντα Παναμώμε, κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομήτορα.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Θεοδ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, Νικηφόρε τιμῶσι. προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχήν σου τὴν ἔνδοξον. ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἱκετεύομεν πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Παναμώμον. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ Παναμώμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη,

 δι'

Digitized by Google

δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ τὰς μύλας Ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στερρῷ σου λόγῳ, τούτους τροπωσάμενος, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, Θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ὁμολογίᾳ τὴν θείαν ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, περιορριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων Θεόληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν ἀσεβῶν δογμάτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, Πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ Παμύμνητε κεχαριτωμένη, Κόσμον ἀνεκαίνισας. διό σε Θεόνυμφε, Πίστει ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν ἔχων καθαρόν, Οὐρανοὺς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Καὶ λόγον πρακτικόν, καὶ ζωὴν ἔχων ἄληπτον, ὡς Ἥλιος ἐξαστράπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς Προμήτορος γέγονας, Παναμώμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς ἀλογίαις, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπων τοῦ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρων, ἀνεδείχθης στύλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων Οὐράνιον.

Ὅλωσον τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιερώσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, ἐπὶ πᾶσαν ἄρχων τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, Ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ῥήγνυσι, τὰς πλοκὰς τῶν ἀθέων αἱρέσεων, σοῦ ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσι.

Θεοτοκίον.

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, ὅτι Παρθένος νῦν τίκτει, καὶ φυλάξει Κόρη ἀπειρογάμως, συλλαβοῦσα, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ἁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦ. Τοῦ Πατριάρχου, Πατριάρχης πλησίον, Θείου γέροντος Ἀβραὰμ Νικηφόρος.

Δευτερίῃ Νικηφόρος ἐς Ἐδὲμ εὕρατο μοίρην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ δυσσεβοῦς Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων. πατέρες δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν, καὶ περιωνύμων, Θεόδωρος καὶ Εὐδοκία. Οὗτος ὁ Θεόδωρος γεγονὼς ἀπογραφεὺς τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων, καὶ διαβληθεὶς ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων εἰκόνων, μάστιξι καταξαίνεται, καὶ ἐπὶ Μίλλασαν στέλλεται τὸ δεινότατον φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶς, καὶ μὴ εἴξας τοῖς βασιλικοῖς προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορίζεται, κἀκεῖσε διαρκέσας χρόνους ἓξ ἐν κακώσει πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει. Ὁ δὲ τούτου παῖς ὁ τίμιος Νικηφόρος, τοὺς τῆς ὀρθοδοξίας στεφανίτας ἐξ αὐτῆς τῆς λοχείας ἐνηλιάζεται, καὶ ἀσεβείας γάλακτι τρέφεται, καὶ τὸ νηπιῶδες παραμειψάμενος, καὶ καλῶς παιδευθεὶς, εἰς τοὺς συγγραφεῖς κατατάττεται. Ἔπειτα σκύβαλα πάντα καὶ ὡς ἀράχνην λογισάμενος, ἀναχωρεῖ τῆς Πόλεως, καὶ τὴν Προποντίδα τοῦ ἄστεος καταλαμβάνει, κἀκεῖσε μόνος μόνῳ Θεῷ προσανέχει πλείστοις πόνοις καὶ ταλαιπωρίαις προσομιλῶν.

Ἐπεὶ

Digitized by Google

Ἐπεὶ δὲ Ταράσιος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπεβίω, Νικηφόρος οὗτος ὑπὸ Νικηφόρου Ἄνακτος βιασθεὶς, καὶ παρακληθεὶς, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέως ἀναπαυσαμένου, καὶ Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν Βασιλείαν, καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβιώσαντος, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα διαδέχεται. Τοῦτον δὲ καθελὼν Λέων ὁ θηριώνυμος τῆς Βασιλείας, καὶ ταύτης ἐγκρατὴς γενόμενος, κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως. Ὅσα δὲ καὶ ὁποῖα ὁ σεβάσμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήριον, διεξῆλθε παῤῥησιασάμενος, ἀδύνατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ θεομισὴς παραυτίκα καθελὼν αὐτὸν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίσας, καὶ εἱρκτῇ τοῦτον ἀποῤῥίψας, μηδὲ μιᾶς παραμυθίας παροιουδήποτε προστάττει τοῦτον μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διήρκεσεν ὁ γεννάδας ταλαιπωρούμενος μέχρις ἂν ὁ δείλαιος οὗτος τὴν ψυχὴν ἀπεῤῥήξεν, ὑπὸ τῶν οἰκείων μαχαίραις μεληδὸν κατακοπεὶς, ἐν τῷ τοῦ Φάρου ναῷ. Ὁ δὲ Μακάριος οὗτος, χρονίαις ταλαιπωρίαις καὶ κακοπαθείαις καταπονηθεὶς, ἑβδομηκοστόνπου χρόνον πληρώσας, εἰς χεῖρας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ Πνεῦμα παρέθετο, ἐννέα ἐν τῇ Ἀρχιερωσύνῃ διατελέσας χρόνους, δεκατρεῖς δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναόν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπιστάμεθα, ἔνδον ὡς λυχνία ἔχοντα χρυσαυγὴς, τῆς Τριάδος τὴν ἐπίγνωσιν. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

x Αἱρετιζόντων, τὰς γλωσσαλγίας καταλέλοιπας, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ Χριστοῦ, Νικηφόρε τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Σοφίας πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον, πᾶσαν διαβὰς τὴν αἴσθησιν νοερῶς, τῷ Χριστῷ νῦν προσωμίλησας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντες, τὰ ἡνωμένα μηδὲ συγχέοντες, ἕνα τὸν Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντες· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αἵματι Χριστοῦ λελυτρωμένος, τῇ γνώμῃ τὸν δι᾽ αὐτὸν ὑπέστης θάνατον· τῆς γὰρ συνειδήσεως, ἣν ἔγκαε μαρτύριον. ὁμολογίας χάριτι καταλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένος, τῷ Λόγῳ τῷ παντεπόπτῃ λόγον τέθεικας, τοῦτον πρὶν ἀσώματον, ἄναρχον δεικνύοντα, καὶ συμπαθῶς γενόμενον ἄνθρωπον ὕστερον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ἵνα κληρουχίας οὐρανίου, καὶ δόξης ἀδιαδόχου τύχῃς ἔνδοξε, δόξαν τὴν ἀμάραντον, Πάτερ καταλέλοιπας, ὑπερορίας ἅπασαν φέρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρός σε, Νυμφίος ὁ νοητὸς εὑρὼν Παναμώμε, Κρίνον εὐωδέστατον, Ἄνθος ὡραιότατον, καὶ φωτοφόρον Θάλαμον, Νύμφην προσήκατο. διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὗρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξελθόντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀκράτου κάλλους. οὗπερ νῦν ἐμφορούμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Φάρμακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ Θεοφόρου Νικηφόρου, δεῦτε Χριστοφόροι προθύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ᾽ εὐφροσύνης ἑορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ

Digitized by Google

ςέφει, Ἱερομάρτυς ὤφθης κοσμούμενος. ὢ καθωραϊζόμενος, τῷ σῷ Δεσπότῃ νῦν παρίςασαι.

Θεοτοκίον.

Ως ῥίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ Πιςοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν. σὺ γὰρ τὴν ἐμποδίς ατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ς'. προσόμοια Ἦχος α.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Των κυριοκτόνων σε δεινοί, παῖδες προδεδώκασι, φθόνῳ τηκόμενοι ἔνδοξε, καὶ ἀνδρεισάμενος, ἀκαταγωνίςως, Παραδείσου εἴληφας, ὢ Λουκιλλιανὲ τὴν ἀπόλαυσιν. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι Πατρὶ, ὥσπερ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλήσαντες ἄριςα, καὶ ἡ ἀοίδιμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαςε. μεθ' ὧν νῦν κατοικεῖς τὰ Οὐράνια, Χριςὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἰάσεων νάματα ἡ σὴ, θήκη τοῖς προσρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἑκάςοτε, Μάρτυς πολύαθλε, καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων, συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον ἐμὲ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπωσμένον καὶ ἄθλιον, Ἁγνὴ ἐλέησον, καὶ μὴ καταισχύνῃς, ἀλλὰ τάχος πρόφθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλλει ὁ Κύριος, κρῖναι τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον. ὅσα θέλεις Σεμνὴ καὶ γὰρ δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὢ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριςὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάςηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροςιχίς.

Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὠδὴ α. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λόγου σε τοῦ Θείου θεράποντα, Μαρτύρων δὲ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανὲ. διό μοι πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἱλασμὸν τῶν κακῶν τὴν ἴασιν.

Ὅλῃ διανοίᾳ τε καὶ ψυχῇ, ὅλος ἀνεκράθης, τῇ ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριςοῦ, καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης, καὶ ἀθεμίας σοφὲ κατεφρόνησας.

Ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διὰ βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγήρω δόξης Θεομάκαρ, τῶν Οὐρανίων τερπνῶν κατετρύφησας.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἣν ἑώρακεν Ἰακὼβ, σὺ εἶ Θεοτόκε. διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος σωφθεὶς καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν βροτῶν οὐσίαν εἵλκυσεν.

Ὠδὴ γ. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

Ἰούδας προδέδωκε, τὸν λυτρωτὴν Χριςὸν Κύριον, Θεοκτόνοις, σὲ δὲ μιαρόνοις, Ἰουδαῖοι προδιδόασι.

Λέγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾶν θαπείαις πειρώμενος, ὤφθη τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντὶ λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Λύχνος φαεινότατος, τοῖς συναθλοῦσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν ἐν ταῖς Θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παῤῥησίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

Digitized by Google

ἄλλα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Λουκιλλιανὲ, Ἀθλητὰ γενναιόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ηὔξησας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπίων Ἁγίων· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ παναμώμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Καταστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν Κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν Τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὤφθης ἐκ Πίστεως, Ἀβραὰμ ὡς πάλαι δικαιωθεὶς ἐν Χριστῷ, ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σε, ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ὀλετῆρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκτημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε· ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεὸν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρὲ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὀδύνην μου θεράπευσον.

Ἄμυθος ἱερὸν, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν ἀκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ῥήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος σοφὲ, τῶν Τυράννων τὰ θωπεύματα, τῇ σῇ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Πύργος ἀρραγὲς, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομῆτορ Ἁγνὴ, καὶ θεῖον ὅπλον, κεκτημένοι σε σῳζόμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑψώσας σου νοητῶς, τὸν θεῖον τῆς ψυχῆς ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικὸν, θαρρῶν ηὐτομόλησας, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθάλφθης, ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ῥωσθεῖσα Μάρτυς σοφὲ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σου, ἐνεδύσατο καρτερῶς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο, τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Ὁρῶν σου τὸ ἀκλινὲς, ὡς ὄρος Σιὼν ἀσάλευτον, οὐκ ἤνεγκεν ὁ ἐχθρὸς, ἀλλ' ὅλως αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ Θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Παμμάκαρτε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στ. Λουκιλλιανὸς καὶ Παῦλα σὺν νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.
Τῇ δὲ τρίτῃ Λουκιλλιανὸς Σταυρῷ τετάνυστο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, Ἱερεὺς τῶν εἰδώλων τὸ πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκὸς, τὴν οἴκησιν ἔχων οὐ πόρρω τῆς Πόλεως Νικομηδείας. Μετατεθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν προτέραν ἑλέσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρέμαται

Digitized by Google

Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κἀκεῖσε παιδία τρία διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τεθέντα εὑρὼν, μετ' αὐτῶν αὖθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται. καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχεθέντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς σβεσθείσης, ἐξέρχονται ἀβλαβεῖς. Καὶ δεξάμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τοῦ Κόμητος προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς Σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαρούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μωλώπων αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα παραγαγούσης. Ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστὴ, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐποιεῖτο, ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσιέναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν καὶ ἰατρεύειν καὶ διατρέφειν. Ἥτις κατασχεθεῖσα, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητα. Καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἱμᾶσι τύπτεται, εἶτα ῥάβδοις. Ἔνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστασίᾳ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιὴς, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξῆλθε καὶ ἄφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τοῦ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὀξείᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας, οὐ χωρίσει με Μάρτυς ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, οὐ ξίφος οὐ λιμός τε. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων.

Ἐν τῇ Πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τοὺς θείους πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθείημεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομήτωρ κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Παρὰ τὰς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδους, φυτευθεὶς τῆς Πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, παμμάκαρ ζωηφόρον.

Ὡραιωθέντες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόθεν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγεινοῖς καὶ πτωθέντα, διανάστησόν με Θεομῆτορ, ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι.

Ὠδὴ θ'. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοὺς λειμῶνας, ἄνωθεν βλέποντες, Χριστοῦ εὐωδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμαῖς μεγαλύνομεν.

Ἑωσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς Ὁμολογίας τὸ φῶς.

Ὀδύνας παθῶν, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἀθλοφόρων, ἰώμενος νῦν, κἀμοῦ θεράπευσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀχείμαστον λιμένα, Πανάμωμε, οἱ Πιστοὶ κεκτήμεθα, δι' ἧς καὶ σῳζόμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ
„ Θεοῦ, καὶ δοξάζομέν σε Θεοτόκε
„ Παρ-

Digitized by Google

,, Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τὸν ψυ-
,, χῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἑσπέρας εὐλόγ. τὸ α'. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρραγέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνῳδίαις, ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Ὅμοιον.

Ὅτε σκῆπτρα Βασίλεια, ἡ τῆς Πόλεως Ἄνασσα, κατ' ἀρχὰς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σὺ πρώτου ἠξιώθης θρόνου, παμμάκαρ Μητρόφανες, θείᾳ ψήφῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχου θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα. Ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτῖσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῆς ἀρετῆς καὶ δογμάτων σου, τῶν θείων καὶ ἅπαντας, κατεφώτισας λαοὺς, ἐκδιδάσκων σαφέστατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἕτερα γ'. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς Ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης ἀκλεής, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἤστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμάκαρ Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν. ἀληθῶς ὤφθης γὰρ, φωταυγὴς ἥλιος, Ἱεράρχα παμμακάριστε, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, Υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος. ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὅμοιον.

Ὕμνοις σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεύμενος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκτήσατο τὴν τῶν Ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστὴρ, καὶ πρεσβεύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, Ἱερεῖς καὶ Μονάζοντες ηὐλαβήθησαν, Βασιλεῖς τε καὶ Ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθείς. ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι Πάτερ ἁγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας Φωστὴρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἄσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στῦλος, Καινῶν ἀκαθαίρετος, Ἀρχιερέων Χριστοῦ. ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἄγει χαρμονικῶς ἡ σεπτὴ, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανδήμως Ἑορτὴν

ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσα, καὶ λαοὺς διεγείρουσα, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτρωθῆναι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Κρουνῷ τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, πάνσοφε αἱρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, Ποταμῶν ἀεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας. οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἡδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικήν. ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ χάριτας νέμων πνευματικάς, ὁ μέγας φωστήρ, Χριστομίμητος Μητροφάνης, ὁ λάμψας ἐν τῷ Κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτῖσι, καὶ τὸ σκότος διώξας, τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ᾗ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγὰς ἐξαστράπτων τῆς χάριτος. οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ δρόμου κοσμήτορα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος Μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διεσάφησας πᾶσιν, ὡς ποιμὴν ποιμνίου τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς μονιούς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς πίστεως, φθοροποιοῦ λύμης σώσας βοῶντα· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι. δόξα τῷ βεβαιοῦντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος. ἡ συνήθης στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολογίαν καθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας Πίστεως.

Δόγμα τὸ ἔνθεον ἐπικρατήσας, ἐπεστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἄρειον. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παναμώμητον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν καθισμα. Ὅμοιον.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τῆς Τριάδος μυστικὲ Μητρόφανες. ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρον γενόμενον, ἐρρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα ἐμοὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐγένου θεοπρεπῶς, καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν θείων θεόπνευστε. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Digitized by Google

Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δίς. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ παναγιον Ὄρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὔας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος α.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Στ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζήτει εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, εἰς ἦχον β. Τὸν ἐν σαρκὶ Ἰσάγγελον. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύω εἰς η. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνω τῶν Θεοτοκίων.
Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.
Ὠδὴ α. Ἦχος δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὕψους παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, φωτίζουσάν μου τὸν νοῦν, ἀνυμνῆσαί σου, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, τὸν σὲ φωτοφόρον Πατρὶ κηρύξαντα.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ὁ τρόπος δέ σου θεόληπτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνοπρεπὲς, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης Θεόφρων. ὅθεν ἀναδέδειξαι φωστὴρ Μητρόφανες.

Ναὸς ἐχρημάτισας, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καὶ Πόλις σὺ ἔμψυχος, εὐφραινομένη Θεοῦ, ὥς περ ὕδασι, τοῖς δόγμασι παμμάκαρ. δι᾽ ὧν κατεφαίδρυνας Κόσμου τὰ πέρατα.

Ἀνοίξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ Πνεῦμα εἵλκυσας, καὶ ῥήματα ἔβλυσας, τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὲ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ ἄναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συνανούμενος, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ σοῦ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι᾽ οἶκτον, ἐσκήνωσεν Ἄχραντε, ὥς περ ηὐδόκησεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστίς.
Μέγιστον ὑμνῶ τοῦ Μητροφάνους κλέος.

Ὠδὴ α. Ἦχος Πλ. β.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱερεὺς, σὺ Θεοῦ Διάκονος, παρεστὼς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανες.

Ἐκλελεγμένος Κυρίῳ ἱερουργεῖν, τὸ σεπτὸν Μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν λαοὺς, παρανέσεσι σοφαῖς, Πάτερ ἐπέστρεψας.

Γνῶσιν τὴν θείαν πλουτήσας λόγων ζωῆς, ἐκ καρδίας ἔβλυσας, καταρδεύων ἀεὶ τὰς ψυχὰς, χερσωθείσας πάθεσι σοφὲ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ, Θεομακάριστε.

Ἱερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλου πόῤῥωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν Ἁγνὴ, ἀνωτέραν Χερουβὶμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥητόρων ἁπάσας φλυαρίας, διέλυσας Μάκαρ ταῖς στεῤῥαῖς, ἐνστάσεσι τῶν λόγων σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχύϊ τῇ θεόθεν σοι, χορηγηθείσῃ Θεόσοφε.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγενημένος, καὶ τοῦτον τὸν δρόμον ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφανες, πρῶτος εἰς Πόλιν Ἄνασσαν, Πατριαρχῶν δεικνύμενος, ἀξίως Θεομακάριστε.

Ἰδὼν σου τὸ εὔθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ Θείῳ ἑπόμενος, βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρχῶν σε πρόκριτον, θείᾳ Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμψασαν χάριν τῶν ἐν σοὶ, δωρημάτων τοῦ Πνεύματος, τῇ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῇ τοῦ Ἄνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἠξιώθης, Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταυτῷ σε δείξαντα, Παρθένον καὶ Θεομήτορα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Σταλάζων θεῖον γλυκασμὸν, ἐκ χειλέων σου Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρανας κρουνοὺς, ποτίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θεῖον ὕδωρ, Μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῇ θείᾳ ψήφῳ προκριθεὶς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης, ἀναιμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοφόρε Πάτερ Ἱερώτατε.

Ὁ τάφος ἔνθα τὸ σεπτὸν, σοῦ κατάκειται σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παράδεισος ἡμῖν, εὐωδιάζων Θεῷ, Ἱεράρχα εὔδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἁγνὴ, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρμῶν, ἐν γαστρί σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κά. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀποστόλων τοὺς τρόπους καὶ τὰς φωνὰς, ἐκμιμούμενος ὤφθης παναληθῶς· ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποίμνης, τέθεικας ἀοίδιμε, κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμενον ἔδειξας· διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑψωθεὶς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροτάτην ἐκάθισας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς ἐχρημάτισας, ὑμνολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν Δεσπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῇ γὰρ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα, ἧς οὐδέποτε, κατισχύσαι πύλαι τοῦ ᾅδου δυνήσονται.

Ἡ θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδαχαῖς ταῖς ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ προφανῶς μετενήνεκται, τὰ εἰδωλεῖα δὲ τούτων εἰς ναοὺς σεπτοὺς, μεταβέβληνται, θείαν στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως τὸν Δεσπότην, τῶν ἁπάντων γεγέννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦτον, Κόρη ἀειπάρθενος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθης κατ' ἀλήθειαν· ὅθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντὸς καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Θείου Πνεύματος, Ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρὰ, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτοὺς, διδαχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρετὴν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, Θεῖος ἐχρημάτισας, Ἱερουργὲ τοῦ πλαστουργοῦ, Ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ὡς πύλην φέρουσαν, πρὸς θείαν εἴσοδον, ὡς Παράδεισον θεῖον ὡς μονητὸν, τόπον ἁγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν πάνσοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησας, καὶ Θεογνωσίας ἀστραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτὴρ παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, μίαν Θεαρχίαν ἐν προσώ-

ποις,

Digitized by Google

ποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἄτμητον ἀσύγχυτον ἁπλῆν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, ὀρθοδόξως τρισόλβιε.

Ἡλίου λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες· σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύσας, καὶ δραπετεύσας ζοφώδεις, δαίμονας, νύκτα τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἱρέσεων.

Θεοτοκίον.

Ἀντίδοτον εὕρατο, τὸν τόκον σου Θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ ἀλογίας θεοπρεπῶς πλουτισμόν· ὅθεν εὐλογοῦμέν σε πιστοί, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριὰμ πανευλόγητε.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὰ θεῖα θείως ἐπιτελῶν, καὶ καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐσχημάτισας ἄμεμπτος ἐδείχθης ἱερουργῶν τῷ Θεῷ, ἁπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, ὤφθησαν Θεοῦ μὲν λατρευταί, σοῦ ταῖς σεπταῖς παρακλήσεσιν· οὓς ἐκ τῶν ἀναξίων ἀξίως ἐξαγαγών, θεράπων ἀνεδείχθης τοῦ Παντοκράτορος.

Ὑπὸ τῆς χάριτος προσκληθείς, ἔλυσας αὐχμὸν εἰδωλικόν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτήν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρίν, Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ϛʹ. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὸ θεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἄνθρωπον Θεοῦ τὸν οὐράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλάϊσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μάκαρ κηρύττοντα.

Ὁ πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὦ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρός, προεγνωκὼς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ἀπόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστος ὁ τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἀληθείας μυστήριον· διό σε πιστοὶ πάντη ἀεὶ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἡ γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίας τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, Ἱερώτατε Πάτερ θείῳ Πνεύματι.

Τὰ θεῖα μυούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητά, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστούς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ῥοαῖς τῶν δογμάτων σου, κατέκλυσας θολερά, τῆς ἀθεΐας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὡράθης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυνθεὶς ἄνευ σπορᾶς, βροτὸς ὡράθη τέλειος, καινοτομῶν τὰς φύσεις θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, Θεοχώρητε Κόρη παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτῆρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρί, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας, Παῦλος τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόρρωθεν προβλέπων, τὸ μέλλον προέγραψε, τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν Πόλεων Βασιλίδος, τοιοῦτος ἡμῖν φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, Ὅσιος καὶ ἄκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κε-

Digitized by Google

χωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἑνούμενος τῷ πνεύματι, ταῖς ἄνω οὐρανίαις Δυνάμεσιν. ὃς ἔχων παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται ἀεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτούμενος [illegible] ὑμῖν, ἔλεος καὶ χάριν εὑρεῖν, εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Γῆς ἐκστὰς Μητροφάνης Θεῷ παμμάκαρ,
Ἐκεῖ μετῆρας, οὗ Πατὴρ πάντων μέγας.
Μητροφάνης δὲ τετάρτῃ ἔδυ χθόνα βωτιάνειραν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανῶν, Υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. ὁ δὲ Δομέτιος, ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως, ἐγέννησε δὲ δύω Υἱοὺς, Πρόβον καὶ Μητροφάνην. Οὗτος λογισμῷ σώφρονι τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν καταμονήσας ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ Πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἁγίῳ Θεοφόρῳ. ὃς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κλῆρον. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτὴν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος. Τοῦτον διαδέχεται Πρόβος ὁ Υἱὸς τοῦ βασιλέως. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη ιβ'. πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφὸς, τοῦ δὲ Δομετίου Υἱὸς, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον. Ὃν ὁρῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθὲς, τήν τε περικειμένην αὐτῷ ἁγιωσύνην καταμονήσας, οὐχ ἧττον λέγεται δι' αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς Πόλεως θέσιν, εὐφυῶς πρός τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσσῃ ἀρδευομένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύω τῆς Οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασθῆναί τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτὸ, καὶ φείσασθαι μὲν οὐδενὸς ἀναλώματος, ἀμεῖψαι δὲ Πόλιν πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγεννημένας νικῶσαν, καὶ ταύτην ὑπερκειμένην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν Βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ταύτην μεταγαγών. Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης, ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης διὰ γῆρας καὶ νόσον ἀπελείφθη. καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετὴς, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως· τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἄνδρα τίμιον ἀπέστειλεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφήνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τόν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον, ἐπιτηδείους ὄντας καὶ Θεῷ ἀρέσκοντας πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ Μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φ… ὡς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ ἀθέτῳ καιρῷ, τῆς Ἱεραρχίας σύ. διὸ καὶ ἔψαλλες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος.

Ὑπεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἀξιώματι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τέλους σοφὲ, διαδεξαμένους σου θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, θεοφορούμενον, καὶ Ἱεράρχην σε, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε. σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον παράσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διάδοχον προέφης.

Ἡ τοῦ Πνεύματος σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, Προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα

τα

Digitized by Google

τι τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα. ὅθεν προείρηκας, τοῖς αἰτοῦσί σε, περὶ πολλῶν θεσπέσιε, καὶ τῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Ξύλον βρώσεως γευσάμενοι Προπάτορες, ἀπεστερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς. ἡμεῖς δὲ γευόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεονύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδὲμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, ταῖς μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστὴρ, φωτίζων τοὺς ψάλλοντας σοφέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ γενόμενος, ἐνοικήσασαν ἔσχες ἱερεῦ, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, ταῖς θείαις ἐγρηγόρσεσι, θείαν ἔλλαμψιν, εἰσεδέξω Ἄγγελον φωτὸς, καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀληθῆ ἀποτελοῦσάν σε. Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἄχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου περιγράφεται σωματικῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφὴν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδὰμ, νέος Ἀδὰμ γενόμενος.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἤρδευσας, ψάλλειν διδάσκων ἀεί· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὤφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε. ὅθεν ἐρωτήσαντι, Ἱεράρχῃ εἴρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτὸν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ Θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ἴθυνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὅρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης πάνσοφε, τὴν ἄνω Πόλιν ἔφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἱδρώτων σου Μάκαρ, παρὰ τοῦ Δεσπότου, Χριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτ.

Ὅλην προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ σεμνὴ ὁ ὑπερούσιος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε μοι Θείας φύσεως. διό σε γεγηθότες ὑμνοῦμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὑπερήφανον ὄφιν τῇ ταπεινώσει σου, ἐταπείνωσας Μάκαρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σου ἐντεύξεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν ἀπελαύνων δυσσέβειαν. Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες, θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἁρμόζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν γενόμενος τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας. Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, πανευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν τοῦ Γαβριὴλ, φωνὴν σοι ἀναμέλπομεν· χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Νόμος ὁ γραπτὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ, ἡ Ἀαρωνίτις δὲ, ἱερωσύνη τῇ σῇ Μητρόφανες, Ἱεραρχίᾳ πάνσοφε παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς Ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρύπτεται.

Εἰρήνη πολλὴ, ἐκ Θεοῦ γεγένηταί σοι Ἱερώτατε, οὗ ὡραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσαν, ἅπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσκηνώσαντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς ἡμῖν νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν, Ὁσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος ἀπαύ-

Digitized by Google

ςως πρέσβευε, κραταιωθῆναι, ἀσάλευτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰώνων τῆς Πίστεως.

Ὦ παμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν ἵλαος, γενοῦ ταῖς θείαις λιταῖς, τοῦ Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν Κόσμον σου. Θεοτ.

Ῥῦσαι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων, Ἁγνὴ Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰωνίου ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον τῆς σῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόθου, σε ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θείαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, Ἀρχιερεῦ πρᾶος ἐν ἀκακίᾳ γενόμενος, καὶ τοῖς αὐτῶν συνήφθης στρατεύμασιν, ὅλος ὡραϊσμένος, θείαις λαμπρότησιν, ὅλος τῷ φωτὶ τῆς ἀρετῆς περιεχόμενος.

Ὡραῖε Ἀγγέλων θείας λαμπρότητος, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσώπει τὸν Φιλάνθρωπον, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς ἀνυμνοῦσί σε. Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος, τῇ σῇ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηράνας τῆς πλάνης τὰ ῥεύματα, ὤμβρισεν ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς τρισλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστήρ, Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πίστει, τὸν ἐν Τριάδι, ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρός σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε Κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὠδὴ θ΄. Ἡ τοῦ ὑψίστου κάθοδος.

Ἀναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος τὴν αὐτοσοφίαν κραταιῶς, ἐν ἀληθείας εὐθύτητι, δικαιοσύνης, θεῖον δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδυσάμενος ὡραίως πόδας σου, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἑτοιμασίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν Πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν μάχαιραν, ῥῆμα θεῖον θεόφρον Μητρόφανες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παντελῶς βέλη κατέσβεσας.

Ξενοπρεπῶς σὺ τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον, Χριστὸν μιμούμενος· δι' εὐσπλαγχνίαν ἀρέσκοντα, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγορεύων ὡς ἔνθεος, νέος Προφήτης, ἐν γηραλέῳ ψυχῆς φρονήματι· ὅθεν τῆς κρείττονος θείας ἔτυχες, κατ' ἀξίαν ξενίας ἀοίδιμε, ἱκέτευε σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ ἐπαξίως Κόμης τῆς Κωνσταντίνου, ὥσπερ γε ἀστερωπότατος προκληθεὶς ἄνωθεν, τῶν Χριστωνύμων ὁ πρώτιστος, Ἄναξ Ἀμάκτων, σὲ τῆς ἑώας ἐξανατείλαντα, ἄλλον ὥσπερ Ἥλιον, εὑρὼν Μητρόφανες, συναγαγὼν ὡς ἀείφωτον, χορὸν Ἀστέρων, θείων Πατέρων τὸ πρῶτον ἄθροισμα, ἐν ὑψιθρόνῳ στερεώματι, Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐνεθρόνισε, καταυγάζειν ἀκτῖσιν, εὐσεβείας τὰ ἀνθρώπινα.

Ὑπερουράνιον ἄρτον προσκομίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ Παντοκράτορι, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης, Μάκαρ προσῆξας καὶ καλλιέρημα, ὅθεν καὶ ὠσφράνθη σου ὡς θυμιάματος, ὀσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν εὐωδίαν τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων πράξεων, καὶ νῦν τῷ Θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Σωτῆρος θυσίαν ἀναίμακτον, παρρησίᾳ προσφέρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Μήτρος παμφαής, ὦ Μητρόφανες σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πατὴρ Θεοπρόβλητος ἀνεδείχθης, καὶ νυμφικὸς ἐκλε-

Digitized by Google

ἐκλεκτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπὴς μυστικῶς ἐχρημάτισας, Υἱοὺς ἀπείρους προσάγων, τῷ ἀοράτῳ Πατρὶ διὰ Πίστεως, πολύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀπεργασάμενος. Ὅθεν τὸ δοθέν σοι τάλαντον πολυπλασιάσας, χαίρων εἰσῆλθες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν Οὐράνιον, τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηδόμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνων. Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Πυξίον Θείου Πνεύματος, Θεομακάριστε ἐδείχθης Πάτερ, τὰ θεῖα δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν γνώσει θεϊκῇ. ὧν τῇ ἀναπτύξει κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύοντας. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Αἱμάτων θείοις ῥεύμασι, προσεπιχρώσας σου Ἱερωσύνης, στολὴν Δωρόθεε εἰσῆλθες, χαίρων εἰς τὸν Οὐράνιον Ναὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ Θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ὁ βίος σου ἰσάγγελος, ἡ μαρτυρία δὲ λελαμπρυσμένη, δι᾽ ἧς ἠξίωσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχορεύειν ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυγάζων καὶ διδάγμασι. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον.
Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου προσηλωμένον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ συνήθης ἀλλ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δῶρον Θεοῦ σε παμμάκαρ Πάτερ σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δῶρον Θεοῦ παμμάκαρ, σεαυτὸν προσῆξας καθαρώτατον, διὰ βίου τελείου, καὶ σεπτοῦ Μαρτυρίου Δωρόθεε.

Ὥριμον ὥσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τοῖς Πιστοῖς διδαγμάτων προέθηκας.

Ῥήματα τῆς ἀπάτης, ἔστησας Δωρόθεε τῷ ῥεύματι, τῆς πανσόφου σου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδευσας.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρισόν μοι Παρθένε, δέομαι σταγόνα κατανύξεως, τὸν ἐνόντα μοι ῥύπον, ἀποπλύνουσαν, ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νύκτα ἀπεδίωξας, τῆς ματαιότητος ἅπασαν, ταῖς ἀστραπαῖς, Πάτερ Ἱεράρχα, τοῦ πανσόφου κηρύγματος.

Θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ ἱεροῖς σοφὲ δόγμασι, τὰς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίας, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Ἔχρισέ σε Κύριος, τῷ ἱερῷ σοφὲ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτοῦ, θείας Ἐκκλησίας, ποιμενάρχην κατέστησεν. Θεοτοκ.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, τῷ θεϊκῷ φωτὶ λάμπρυνον, Πύλη φωτὸς, τὸν τῆς ἁμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκουσα.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ᾨδὴ γ΄. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ἐκλάμπων, δῶρον Ἅγιον σαυτὸν προσῆξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ ἐναθλήσας Δωρόθεε, καὶ κατοικεῖς νῦν ἀεὶ εὐφραινόμενος, τὴν πρωτοτόκων τὴν ἄνω Μητρόπολιν. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψωμένους κατέπτυσας, Ὄσιε χειμάῤῥους τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ Θείου Πνεύματος, ἀβλαβεῖς καρδίας συνετήρησας.

Συνετρίβη Δωρόθεε, Μάκαρ πρὸ προσώπου σου Ὄρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐτάκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Ἐγκαρτέρως θλιβόμενος, Πόλεως εἰς πόλιν ἐκδιωκόμενος. μακαρίας ὅθεν ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Πειρασμῶν με διάσωσον, καὶ τῶν ψυχοφθόρου τοῦ βίου κλύδωνος. ὅπως πίστει μακαρίζω σε, Παναγία Κόρη Μητροπάρθενε.

ᾨδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ὑποσκοπῶν ἐμφρόνως, τὰς ἀντιδόσεις τὰς θείας Δωρόθεε, τοὺς μεγίστους κινδύνους, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκαρτέρησας.

Νομαδικῶς τὴν θείαν, ἀπαρασάλευτον Τριάδα Δωρόθεε, πολυθέου μανίας, μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Ἡ προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργοις χειρῶν ἀνομάρτυρων ὑπέμεινας, πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ μαστίγων πόνους Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολὴ Ἡλίου, πρὸ Ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, Ἄχραντε δεινῷ ἐθεάσαντο.

ᾨδὴ ϛ΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Καρδίαν πυρωθεῖσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτήσω τοῦ Πνεύματος, Πατέρων Δωρόθεε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύουσαν.

Ἁγίων πολιτείαις ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, θείᾳ γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ῥημάτων μου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἡ δύναμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, παμμακάριστε τὴν γῆν θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ὃν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με πυρὸς καὶ κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

„ Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Ὀρθοδόξοις δόγμασιν Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον Θεῖον Ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίστῃ, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, δεύτερον τῷ μαρτυρίῳ στεῤῥῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ε΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος καὶ φραγγέλλωμαι λέγει. Λείπουσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη. Πέμπτῃ Δωροθέοιο δέμας πληγαῖσι δαμάσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῶν χρόνων Λικινίου. ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν

Digitized by Google

ἐν Δυσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσόπολιν κατέλαβεν, ἔνθα συνεχέθη ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γήρει ἐκομίσατο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἤδη τυγχάνων ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτά. Καταλέλοιπε δὲ διάφορα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικὰ, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν. ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῇ συντόνῳ καὶ φύσεως ἐπιτηδειότητι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ. τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας λόγῳ σοφίας πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκπέμπων. Ὃς καὶ παρὼν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας διδάσκων, διελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς καὶ ἀξίας, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀλλοτριοῦντας. Διὰ γοῦν τὴν ἐν Θεῷ αὐτοῦ παῤῥησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ζῆλον, φθόνον καθ' ἑαυτοῦ ἐκίνησαν, Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδείας, Θεογνίου τοῦ Νικαίας, καὶ ἑτέρου Εὐσεβίου Καισαρείας, καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοι τῆς Ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀθείας ἐπίχειρον κοινωνοὶ, ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως, καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένων, καὶ τοῦ Ἁγίου καταψηφισαμένων καθαίρεσιν, ὅτι δὴ φασὶ γύναιον ἑταιρικὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις ἀναπεισθὲν, ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. οἱ δὲ ἦσαν γὰρ τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοὶ, ὅρκῳ τὴν κατηγορίαν μόνῳ βεβαιώσαντες. Καὶ εὐθὺς τοῦ Ἁγίου καταψηφίζονται καθαίρεσιν, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν, ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θρᾴκης εἰς Φιλίππους, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ἑκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλέως Ζήνωνος ἀνήχθη τὸ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν προχυθέντος παντὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἄστεος, ὡς ἀπὸ μιλίων δέκα, μεθ' ὕμνων καὶ φώτων ὑποδεξαμένων αὐτό. Τοῦτον ὁ μέγας καὶ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Λέγεται δὲ τὸ συκοφαντῆσαν τὸν μέγαν Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσεῖν, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι ἐπιβουλὴν, καὶ τῶν ὑπερθεμένων ἕκαστον ἐξ ὀνόματος ἐξαγγεῖλαι, καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν αὐτῶν πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε, τὸν μέντοι ὅρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς ψεύσασθαι. ὑπὸ γάρ τινος Εὐσταθίου χαλκέως συμφθαρέντος αὐτῇ, ἐγεννήθη τὸ βρέφος.

Καὶ Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς, καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σελινιάδος, Εἰρήνης καὶ Πάμβωνος.

Οὗτοι διὰ Χριστὸν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῷ καὶ δίψει καὶ κρύει ταλαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ Μαρτυρίου ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄστρον πολύφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἄθλων σου φωτίζων, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, Δωρόθεε βοώντων· ὁ εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Digitized by Google

Ῥείθροις ἐνθέοις διδαχῶν ὑπεξήντλησας τὰ βάραθρα τῆς πλάνης, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὡδήγησας τοὺς βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔσβεσας ὄμβροις τῶν αἱμάτων, παναοίδιμε τὴν κάμινον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννῆτορ, καὶ ἀγάπην Θεοῦ ὑπόδειξον τελείαν, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Ἐοβαρυνόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεὶς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπείνωσας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν βαθυτάτῳ σε γήρᾳ πρὸς ἀγήρως ἀναπαυσόμενον τέλους, ὁ πλαστουργὸς κατεσκήνωσεν, Ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Βίον ἰσάγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Δεσπότου Θρόνῳ, ἀναβοῶν νῦν παρίστασαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὡραιότατον Λόγον, κυοφοροῦσα ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ συνὼν τῷ πυρί, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰθύνας τὴν ποίμνην, Χριστοῦ θείους πρὸς λιμένας, ἀβλαβῆ τηρήσας, ἀντὶ χειμώνων ἐναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θείων, Πάτερ πληρωτὴς σοφῶν προστάξεων.

Ὡς ἱερουργὸς Ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστός, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος στῦλος, δόξης αἰωνίου Πάτερ ἔτυχες.

Σὲ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσίᾳ χρηστότητι, τοῖς δεομένοις εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Ἡ θεοφεγγὴς μνήμη σου ἀνέτειλε Κόσμῳ, καταυγάζουσα πιστούς, ἀκτῖσι χαρισμάτων, οὓς δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον, Πάτερ τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστόν, ἐν χερσὶ φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θείῳ Ἁγνή, αὐτὸν ἀεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθῦναι, ταύτῃ ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος, τοῦ νέου Ἡγουμένου τῶν Δαλμάτων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, Ἱλαρίων μακάριε, βεβηκὼς ὥσπερ Ἄγγελος, ἐπὶ γῆς μετὰ σώματος, πρέσβευε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ῥεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἱλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Ὄμμασί σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὕπερθεν, πα-

θῶν

Digitized by Google

θῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγὰς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, κατεσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεὸς ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε, πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; ὑμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Τροπάριον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐν φωτὶ αὔλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐμύλων ἀναδραμὼν, Ἱλαρίων Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ἐκ βρέφους θηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἄνδρα κατήντησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς ἡλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ τῆς τρικυμίας, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὥρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πάτερ Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων Θεοπρεπῶς, ἐκύησας μόνη Θεομῆτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἐκφλέξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως εὐδόξε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλψεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς θώρακα Ὅσιε, καθοπλισθεὶς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, διαφυλαξάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρετὰς, τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἱλαρίων κατώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν πειρασμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῷ καθιερώσας, τὴν σὴν παμμάκαρ ζωὴν, γενόμενος ἄξιος Ἱερουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερώτατε. ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἱδρῶτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλὰς, μετετέθης σκηνώσεις, καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ῥεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχρέως, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προφητεύσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενον ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας Πάτερ μακάριε, κλῆμα ὤφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ὅλος ἔνθους γενόμενος, καὶ Πνευματοφόρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ, Ἱλαρίων παμμακάριστε. διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις ἀεί.

Digitized by Google

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐστήσας τὸ βῆμα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολαῖς Τυράννων μὴ πτοούμενος. Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν παναγίαν Παρθένε. ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκαταίσχυντον ἀοίδιμε.

Ὡς ὄρος ἀρετῶν δι᾽ ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας Ἱλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον Οὐράνιον εἴληφας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Λόγου Κιβωτόν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τοῦ Νόμου Κύριος, ἐν ᾧ ἀφράστως ἐσκήνωσεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακίᾳ ὑπεραιρόμενον, ἀόπλῳ σου συμπλοκῇ, τελείως ἐσφενδόνισας, καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὅπλα, ὡς μεγαλαυχοῦντα ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετήν, ἐζήλωσας Ἱλαρίωνα, καὶ τούτου τοῖς ἀγωνίσμασι, κατ᾽ ἴχνος ἑπόμενος, ἐγκρατείας, Ὅσιε κορυφαῖος ὤφθης, καὶ τῆς ποίμνης ὑποτύπωσις.

Ἱδρώσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὁλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέσβεσας, τὰ τῆς ἀπιστίας τῶν αἱρέσεων φρυάγματα. Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Παναμώμε τέτοκας. ὃν λιταῖς ἱλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης Ἱλαρίων σοφέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον. τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν. ὅθεν ἤνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὁσίων Θεοφρόνων, μεθ᾽ ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῶν Δαλμάτων.

Στ. Ἱλαρὸς ἐν προβήματι σὺ Ἱλαρίων.
Ἱλαρὸς ἐν σώματι νῦν καὶ καρδίᾳ.
Βῆδ᾽ ἐς Ὄλυμπον Ἱλαρίωνος κέαρ Ἀγνὸν ἐν ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἄτταλος τὸν βίον ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μοναδικὸν βίον ὑπελθών, πᾶσαν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιών. καὶ γὰρ ἐπὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε τροφῆς μετελάμβανεν. οὔπω δὲ ἐπὶ πλευροῦ, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτὲ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτων οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέψατο τὴν ὠφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐντεῦθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπεδείκνυτο, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ἀψύχων καὶ ἀναισθήτων, τὴν συμπάθειαν ἐνεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προστρεψάμενος δῆμαι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Καὶ Μνήμη, τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμας πέντ᾽ ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προϊστορῶν σοι τὰς δὲ πέντε Παρθένας.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν τῇ χλόῃ τῆς ἀρετῶν, βασιλείας τὴν ποίμνην σου Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἱρέσεων ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάζεις τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, καὶ ῥώσεως ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμῖν

Digitized by Google

ἡμέραν, φιλεξίας κραυγάζωσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ αὐλῇ ἐστίλβες, νυμφικῇ εὐψυχίᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος. διὸ καὶ [illegible]θως βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ στέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν [illegible], ἐπιμάζοντα ἐστάτεζον. ὃν ἐκτενῶς Πανάγνε ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τοῖς τῶν δακρύων ῥεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἱλαρῶς τοὺς βοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς καρτερὸν παιδαγωγὸν, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σὰς παραινέσεις, Ἱλαρίων Ὅσιε, καρδίαν στομούμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς φάλαγγας, τρέπομεν ὡς Ἐλ[illegible]μη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν, ὑπωπιασμοῖς δουλαγωγίας ἔδωκας· ἐπλήρωσας Πνεύματος τὴν ψυχικὴν ἐνέργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κράζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πτερύγων σου, οἱ κεκακωμένοι, πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἁμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι. σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πηγήν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ἀναδείξας Μακάριε, τοὺς ἀλγεινοὺς, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἔνδοξε, νόσους κατακλύζουσαν εὐχερῶς. διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρσίων, καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Ἐξήνθησας ὡς φοῖνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ παναοίδιμε καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμόν, ἐν ᾧ καρδίας ἤδυνας, Πάτερ τοὺς τῆς ποίμνης σου λογικούς. διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανίου δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν Πίστιν θεόφρων ἐτήρησας, διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς. ὃν ἐν τῇ διαγνώσει τε, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψῃ, καὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι καὶ θυρεόν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νικητήν, καὶ μέγα ἱλαστήριον, ἐν δεινοῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς. διό σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἀγκύρας.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ῑῑ. προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ, καὶ σταθηρῷ λογισμῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ηὐτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινά, οὐ τὸν βίαιον θάνατον. ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς, ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Ὅμοιον.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυμάτισας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κατέξανας τούτων, ἐλέγχοις τὰς καρδίας,

Digitized by Google

δίας, τοῖς δὲ κρυμοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας Παμμακάριστε.

Ὅμοιον.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι πυρπολούμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος οὐ ζωή, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, Ἄχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἐσφαγμένον σου τὸν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι, τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα Πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας Ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν, ἄθλων ἐφαίδρυνεν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθεὶς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐφαίδρυνας σαφῶς, καὶ τὸν Κόσμον τοῖς σεπτοῖς, ἄθλοις ἐκόσμησας.

Ὁ περιώνυμος Μάρτυς καταβοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν σοὶ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχῇ, διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν στηρίζων χάριτι. Θτ.

Ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας τοὺς Οὐρανοὺς, κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἁγνὴ, διασώζων τοὺς βροτοὺς πλάνης τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Διόλου νεύων πρὸς Θεὸν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, παρεῖδες Μάρτυς, οὐκ ἠθάρυ ταῖς πληγαῖς, τοῦ σώματος ὁμιλῶν, καὶ βασάνοις, πάντοθεν κυκλούμενος.

Οὐδ' ὅλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεινῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπείαις ἀνόμων, ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆ, τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἡδρασμένος, ἔνδοξε Θεόδοτε.

Ἐσυντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἴσχυε δὲ ὅλως, σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θείᾳ στοργῇ, τοῦ Σωτῆρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἰδών σου πόρρωθεν χορὸς, Προφητῶν θεηγόρων, μυστικῶς τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς, Θεοῦ Μητέρα Ἁγνὴν, σὲ κηρύττει, Πάναγνε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός.

Καθ. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πολύφωτος ἀστὴρ, δαδουχίαις θαυμάτων, καὶ ἄθλων ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεόδοτε Μακάριε, ἀληθῶς ἐσχημάτισας. ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον, ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίᾳ λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς, ᾔσχυνας Θεόδοτε, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἄθλων σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην, καὶ ὡς λαμ-

πὰς,

Digitized by Google

πας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑφήλιον ἐφώτισας.

Εὐτόνως ἔνδοξε, πλευρὰς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως. Θεοτ.

Φυλάξας ἄφθορον, σε μετὰ κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον ὁ πλαστουργὸς, ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ε´. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὑπομονῇ σου Μάρτυς σοφὲ, τῶν παρανόμων τὰς ὁρμὰς, καὶ τῶν βασάνων τὴν κάκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς ὑπήνεγκας, τὴν θείαν συμμαχίαν περιφραξάμενος.

Κηρύττων Λόγον τὸν ἀσεβῆ, ταῖς ὁδοιπορίαις ταῖς μακραῖς, Μάρτυς Θεόφρον ἐκ Χριστοῦ, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεφες, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Ἀναρτηθεὶς οἷα πτερωμένος, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, μεκρώσας τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, Ἁγνὴ Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι, μιᾷ δὲ ὑποστάσει Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ ς´. Τὸν βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐπήλειψας λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερὰ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας γυμνάσματα, καὶ καθεῖλον τὸ Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαίσμασιν, ἀφθάρτοις στεφάνοις ἀναπλεξάμενος.

Ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς, τὰς πονηρὰς πνεύματος, ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδώλων τὴν πυρὰν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ δροσισμῷ τῶν πόνων σου ἀσεβῶν, ψυχὰς κατεδρόσισας, τῆς φλογὸς τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὁρωμένης Κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐσχημάτισε, τοὺς βροτοὺς ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν βίου τὴν θάλασσαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ´. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχ. Χεὶρ Θεόδοτον, τοῦ Θεοῦ χεὶρ ξηράνῃ,
Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξίφει.

Ἑβδομάτῃ Θεόδοτος ἐὸν τμήθη ἀπὸ λαιμόν.

Οὗτος διαβληθεὶς Θεοδότῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἁγίων Παρθένων, τὰ ῥιφθέντα τῇ Λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν· καὶ παρρησιασάμενος τὴν ἀσέβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμᾶται δὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τούτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν, Αἰτίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, Πόλεως Ἑρμοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφώδει καὶ δυσωδεστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας ἐξενεχθεὶς, ξέεται σιδήροις, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ῥάβδοις σιδηραῖς πυρωθείσαις κατὰ τὸ στῆθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κάμινον ἐκκαυ-

Digitized by Google

θεῖσαν ἐμβάλλεται. Καὶ διαρκέσας ἐν αὐτῇ ἡμέρας τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητηρίας φάρμακα πιεῖν ἀναγκάζεται, ἃ καὶ καταφαγὼν, καὶ ἀνενέργητα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασάμενον, εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκκόπτεται τὰ νεῦρα, καὶ ἐν λέβητι ἐκκαυστικῷ ἐμβάλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσι σὺν Ταρασίῳ. Οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντες ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φορεῖ στέφους. Ὃ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἄνθιμος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἄνθη ἐνεγκὼν Ἄνθιμος χρηστοῦ βίου, Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου, Σεβαστὰ πάσῃ, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ὑφ' οὗ πυρὶ θεομανείας τῶν πόνων συμπυρσὴν εἰδώλων ἔσβεσας, τῶν αἱμάτων δὲ, τοῖς κρουνοῖς ἐβύθισας ἐχθρὸν ἀσώματον Θεόδοτε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, σοφὲ τῷ Ἀθλοθέτῃ σου, θείᾳ χάριτι, τὴν δυσώδη πλάνην καθελών. διὸ μελῳδεῖς περιχαρῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτους Ἅγιος, τῷ Θεοφόρῳ Φόρτωνι, ἀποδίδωσαι, εἰς ναοῦ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς κάθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν Μάρτυς Θεόδοτε.

Θεοτοκίον.

Γίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, τοὺς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς. Θεὸς γάρ ἐστι καὶ βροτὸς, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀδιάσειστος στύλος, πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος, βάσις τῆς Πίστεως, δόσις θεϊκὴ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης, ἐδείχθης ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάνσοφε, τῶν βασάνων παρῆλθες τὸ μέγα πέλαγος, καὶ τοὺς γαληνοὺς ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω Βασιλείας.

Αἱ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καὶ Κύριον· οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σὺ τὸ Πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεόδοτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται. Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, Πάναγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Τιμᾶται τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ ἀθλοφόρε, τῆς ὁρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θείᾳ ἐπιρρώσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἴδη καὶ θάνατον πικρόν. ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ὑψωθεὶς οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῇ Τριάδι, οἰκοδομίᾳ πράξεων Θεόδοτε, ἀνθέων πανολβίως, ἄθλων τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος. δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφὲ, θείᾳ τοῦ Παρακλήτου δυνάμει σαφῶς κατέστρεψας.

Ἐσταλαγμένον ὄρος θεῖον, γλυκασμὸν ἐνεφάνης, πηγὴ θαυμάτων πέλαγός τε, ἔνδοξε, ἐνθέων χαρισμάτων, ῥεῖθρον διαυγὲς τοῦ Πνεύματος ψυχὰς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζων πάθη καὶ πᾶσι προσιοῦσι, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἄναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἔμψυχόν τε καὶ

ἔμψυ-

Digitized by Google

ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς „ ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσ„ μιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑ„ πάρχουσα τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν „ πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ „ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνο„ μεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. καὶ ψάλλομεν γ. προσόμοια. Ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ, καρτερίας ἐπιδείξεσιν. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης μετὰ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Ὅμοιον.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, ἀσεβείας παμάλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρθέν, προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρὸν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυρφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικίνιον τὸν ἀπάνθρωπον. διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων Μακάριε, αἴτησαι Χριστόν, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια. Ἦχος πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε. ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθρῶν, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. πύργος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων. λόγχῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν Δράκοντα, ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πεῖραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθείς, σπαραγμοὺς Παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι,

λεια, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος. ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες ἀνευφημήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ Οὐρανίου Στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. ὅθεν σε πίστει, ἀεὶ μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου φέρων ἀκροστιχίδα, Μέλπω σε δώρων ἐνθέων ἐπώνυμε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλωπιζόμενος, καλλωποιῷ παρίστασαι Χριστῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος, τῶν θεϊκῶν Μάρτυς Θεόδωρε.

Ἐνθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς πίστεως, τοὺς δυσμενεῖς συνέκοψας στερρῶς, ψυχοφθόρους τὰς φάλαγγας, καὶ νικητὴς γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπτῆ[illegible]ν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπιδακρυόμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρων Βασιλεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ἔργων χάριτι, τοῦτον κατήσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνατὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς ἐξεφαύλισας.

Ὡς πρόθυμος τὴν ψυχήν, δι' ἐπινοίας ἀσεβοῦς ἔνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὤλεσας, τὰ μεμυθευμένα σεβάσματα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφορὰς ἤνεγκας, ζωοποιὸν νέκρωσιν, τοῦ ἀγωνοθέτου μιμούμενος. Θε.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηνεκῶς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες, ἀθλοφόρε πολύαθλε· ὡς οὐδὲν γὰρ θέμενος, τὸ ἄθεον πρόσταγμα, ἑαυτὸν βασάνοις, προθύμως ἐξέδωκας. ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοὺς καὶ στρεβλώσεις, Σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἁρμοζόντως Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύσασαν, σπεῦσον ἐξελέσθαι, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, γαλήνην παρέχουσα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν. σὺ γὰρ λιμὴν προ-

Digitized by Google

πταισμάτων συγχώρησιν· σῷ γὰρ λιμένι προσέδραμον, ὦ Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ κολάσεως λύτρωσαι καὶ σῶσόν με. Σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐτραυμάτισας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι, καὶ καρτερικαῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνεδείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις, τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔστησας Τρισμάκαρ, μέλπων προθυμότατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡραιώθης τοῖς παθήμασι τοῦ Δεσπότου, σοῦ τὰ σεπτὰ παθήματα, πάνσοφε συνάψας, καὶ καταξιούμενος, αὐτῷ τῆς λαμπρότητος, καὶ τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πιστοὶ ἀδιαλείπτως κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Βαπτίσματι σαρκὸς, τῶν αἱμάτων ἀπέλασας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον λύθρῳ, ἀήττητε Θεόδωρε.

Ὑγνώμης ἀσεβοῦς, ὦ γενναίου φρονήματος, ὦ πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε.

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ, τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμενον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐμίκας, προθυμίᾳ συντόμῳ τὰς ἄφρονας, ἐπὶ Σταυροῦ ἡπλωμένος, καὶ τοῖς ἥλοις Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον Πάθος τοῦ Κτίσαντος.

Νομίμως, ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένῳ, ἐπαλείφων υἱὰ ἀγωνοθέτης, Ἀθλοφόρε, πρὸς ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα ἔνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἁγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ διὰ σὲ ἑκουσίως, ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγω, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκ. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὑδρίᾳ ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοὶ, Θεόδωρον καταστέψωμεν. δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμπεται ταῖς τῶν θαυμάτων. τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ἀμβλύζει ἀντὶ αἱμάτων, ἱερῶν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχ. Νεκρὸν μὲν Θεόδωρον ἡ Πατρὶς δέχου, Ὁ ζῶντα πλουτεῖ, Μαρτύρων Πατρὶς πᾶσα.

Ὄλβιον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαΐτοις μὲν γεγονὼς, καὶ τὸ γένος ἐκεῖθεν ἕλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντον κειμένῃ τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὡραῖος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὡραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος· ὅθεν καί τινες αὐτὸν, Βρυορήτορα ἀνηγόρευον. Οὗτος διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων διελθὼν, τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῇ καταλελοιπὼς, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐ-

Digitized by Google

τῶ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ῥεῖθρα. τὸ δὲ Ἅγιον αὐτῦ Πνεῦμα ἐν Οὐρανοῖς αὐλίζεται. ὁ τίμιος τιμίυ ἢ Ἁγίυ σώματος τὴν μετακομιδὴν ἑορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ τελυμένης ἐν τῷ Σωθενίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νικάνδρυ ἢ Μαρκιανῦ.

Οὗτοι διὰ τὴν εἰς Χριςὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμυ τῦ Ἡγεμόνος ἐξετασθῆσαν, ἢ φρυρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τῦτο δὲ πάλιν ἀναγκασθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριςὸν, ἢ μὴ πεισθέντες, ξέονται ὄνυξι σιδηροῖς, ἢ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετεωρίζονται, ἢ κατακεντῶνται σιδήροις, καὶ πυρὶ καταφλέγονται, ἢ κατενεχθέντες ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς ἐφαπλῦνται, ἢ ῥάβδοις ἀνωθεν τύπτονται, ἢ ὀξάλμη ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθέντες, ὀςράκοις ὀξέσι συντρίβονται, ἢ λίθοις τὰ ςόματα ἢ τὰς ὄψεις συνθλῶνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτέμνονται, ἢ τέλος τὸν διὰ ξίφυς δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῶν χρόνων Δεκίυ τῦ Βασιλέως, ὥρᾳ σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπυσα. Συλληφθεῖσα δὲ, ἀναγκάζεται ἀποςῆναι τῆς τῦ Χριςῦ ἀγάπης, ἢ πίςεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντείχετο, αἰκίζεται σφοδρῶς, ἢ τὰς μαςὺς κόπτεται, ὓς Ἄγγελος ἐπιςὰς ὑγιεῖς ἀπέδειξεν. Εἶτα ἐπ' ὀςράκυ κεκομμένυ σύρεται, ἢ πυρὶ καταφλέγεται, ἢ τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἅλατι ἐπιπάσσεται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἶθ' ὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, εἰς δόξαν τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἔφλεξας, καὶ πυρσὸς εὐσεβείας ψάλλων γέγονας· εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης συ Κύριε.

Ὡς ςρατηγέτης, ὡς μυνεχὴς ἢ κεφαλαῖος ἔργῳ, βασιλέα ἄφρονα ἐνστὰς, ἐξεφαύλισας ἢ ἔδειξας, τῦτον μόν τε φάρον, ἐνισχυθεὶς τῇ σθένει τῦ Πνεύματος.

Νόμος ἡττᾶται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει συ. σὺ γδ, φαιοτάταις ἐκλάμψας ἀςραπαῖς, Μαρτύρων τῷ Δεσπότῃ, βοῶν Θεόδωρε· εὐλογητὸν τὸ κράτος συ Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῦ Ὑψίςυ, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε. διὰ σῦ γδ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζυσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἐν σοὶ πεποιθὼς τῷ δι' ἐμὲ, Σταυρὸν ἢ θάνατον, καθυπομείναντι, Σταυρῷ ἀνήρτημαι Δέσποτα, ἢ τιτρώσκομαι παξέσμασι, ἢ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γεννάδιόφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες θῦμα καθαρὸν, σαυτὸν τῷ Κτίςῃ συ, χαίρων Θεόδωρε, ἢ προσεχώρησας ἔνδοξε, Βασιλεῖ ἀπὸ πρὸς Οὐρανίων, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κράζων Θεόδωρε, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ τὸν Κύριον.

Ὡς κρῖνον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὀσμαῖς τῶν ἄθλων συ, εὐωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, ἢ παρορμῶν ἀναβοᾶν ἀδιαςάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίυ τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῦ. Σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τῦ ἀπροσίτυ φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαϊσμένος τοῖς ἄθλοις, συναγελάζων ἢ συνῃδόμενος

Digitized by Google

δόμενος, στεφηφόρων παρίστασαι, τῷ ποθουμένῳ σοι Θεόδωρε.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον ἤρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τοῦ ποθουμένου σου τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατειληφὼς ἐπαγαλλόμενος.

Ν ὑμνοῦσε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ ταφέντα, Μάρτυς σε Θεόφρον ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχες, ἐν Οὐρανοῖς σκηνούμενος, Κτίστα τῶν ὅλων Παντοδύναμε. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ᾽ ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε Μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας. διάσωζε δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γεραίρουσι τὸν Τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ Τάξεις. χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ Πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει εἰπὲ στ. εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν στ. τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἰδ᾽ οὖν εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἁγιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου σοφὲ τὴν μνήμην ἐδόξασε. ἐν ᾗ συμφώνως οἱ Πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ζήτει Ὀκτωβρ. κϛ΄. Ἀλληλούϊα. Ἦχ. δ΄.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, Ζήτει Σεπτεμβρίῳ κ΄.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στ. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐσχημάτισας, ὥσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐξαπέστειλας πιστῶν, καταυγάζων πληρώματα, παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἱρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Ὅμοιον.

Εὐφραδίᾳ τῶν λόγων σου, Ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν μετάστασιν, παναοίδιμε, Ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Ὅμοιον.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασαν, φρυγανώδη ἔφλεξας ὕλην πάνσοφε, τῶν ῥημάτων τοῖς βάθεσι. βυθίζεται στράτευμα, ἀπαθύντων δυσσεβῶν, Ἱερώτατε Κύριλλε. τοῖς διδάγμασι καλλωπίζεται Μάκαρ, καθ᾽ ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Στ. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συνυφεστῶτα, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀναλαβόμενον ἐκ σοῦ, σαρκικῶν ὑποστάσεων. ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Τροπάριον. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεορρήμων Κύριλλος, ἐνθέων λύρα.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθείς, λογικαῖς ἀπαστράπτοις ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, τῶν παθῶν καθυπεράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παῤῥησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τοὺς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Τάσω τὴν σωτηρίαν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τῶν πάντων, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, καταῤῥαγείσης πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥηγνύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, καὶ γνώμῃ στεῤῥᾷ Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέῤῥηξας.

Ῥᾳδίως παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, τῶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὔστοχος ἀθλητής, Πάτερ ἐξέκλινας στεῤῥῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς ἀπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκήνωμα, πανευπρεπῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκώς, ἐξηράνθης δογμάτων Πάτερ πηγάς, πλουτήσας αἱρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, τῶν πιστῶν καρδίας, ἀρδεύσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αὔλακας Κύριλλε, ἤδη μεθυσκούσας. διὰ τοῦτό σε πόθῳ, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν Θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὴν Κτίσιν κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομέ-

Digitized by Google

ποιμένες, διὰ σπλάγχνα ἐλέυς, μακρόθυμε Κύριε, τῦ ἐλέυς ἡ ἄβυσσος, ἡ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι ἡ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σε, ἀνυμνῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, ἡ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς Θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν Πατρικὴν τῦ Μάρκυ, ἀρετὴν ἡ τῦ θρόνυ, γέγονας διάδοχος, τῦ Θείυ τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιστῦ παρεπόμενος.

Ὑπὸ Χριστῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σοφοῖς, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σῦ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, ἡ μένεις Παρθένος. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, Πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μυ φῶς.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυρῦντος χειμάῤῥυ ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ἴσως τὴν βδελυρὰν, τῦ Ἀρείυ διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίυ ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγυς πλυτοποιὺς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρὺς δὲ, ὑπὲρ λίθυς τιμίυς, τὺς σὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῦ. Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον; Παμάμωμε τὸν τῇ Κτίσει, μὴ χωρύμενον πάσῃ, ἐν μήτρᾳ συ ἐχώρησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δαβίδι, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείυ, πυρὸς τὴν θρακωμένον καθάρσιον.

Θ μόρυς, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλυς σὺ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, ἡ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδυ, θεολέκτυ σαφῶς προηγύμενος τὸ δυσσεβὲς Νεστορίυ, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλῳ πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, Περιστερὰν τελείαν ἡ πάγκαλον, ἡ τηλαυγὲς ἀγρῶν Κρίνον, καὶ κοιλάδων Ἄνθος ὦ Θεομήτωρ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκ. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄβυσσον ἡμῖν δογμάτων θεολογίας, ἐκβλύσας σαφῶς ἐκ τῶν πηγῶν τῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζυσαν Μακάριε, ἡ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον τρικυμίαις διασώζυσα. τῶν περάτων γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'. Τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλυ, Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Στ. Κύριλλον ὕμνω τῦ Κυρίυ μυ φίλον, Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Αὕτη διαβληθεῖσα πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἡ δείσασα διὰ τὴν αὐτῆς παρθενίαν, ἐδεήθη τῦ Θεῦ, καὶ περιστείλασα ἑαυτὴν ἀπὸ τῦ οἰκήματος, ἐν ᾧ ἀπέθετο ὁ ἄρχων αὐτὴν, ἡ ἀνελθῦσα ὑπεράνω τῦ δώματος, ἔβαλεν αὐτὴν κατὰ τῦ κρημνῦ, ἡ ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτῆς τῷ Θεῷ. Ταύτην ὁ τίμιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε, διὰ τὸ καθαρὸν τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ τὸ τῆς ἀσκήσεως μέγεθος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφῳ εἰσδὺς, μόνον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιρῦντα τὸν τῦ γράμματος. σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τῦ Πνεύματος.

Digitized by Google

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ, δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἑρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ Θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τάχει Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεὶς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφισας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θεία καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὑρηκὼς ἐπανεπαύσατο, εὐλογημένη σὺ, Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐκ σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή. καὶ γὰρ ἀέναοι ἐῤῥύησαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός. ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τάχει τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφὸς, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύω Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόῤῥητον, διδάσκεις ἕνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερον τροπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσα καταλλήλως τῷ γεννήτορι, ψευδωνυμίαν οἱ Πιστοί. ὅθεν δοξάζομεν Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὕψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν, τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τοῦ Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατακρατῶς, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀκεφάλων καταβέβληκας.

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας μακάριε, ὤφθεις τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις μεθ' ὧν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς ἐποπτεύοις ἀοίδιμε τοὺς ὑμνοῦντας Πάτερ ἵλεως, Ἄνακτι νίκας Σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὕψων ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέρας καὶ φώτισον, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν Ἁγνὴ Πανάμωμε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις σου Θεομήτωρ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ νοούμενον, καὶ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυὰς, ἀθλητικὴ πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, Θεῖος Ἀλέξανδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες. οἳ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἁγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου. Χριστὸν ἱκέτευε, δω-

Digitized by Google

δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ λάκκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, ἀθλοφόροι, ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παράγιον τέμενος Θεοῦ, Οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἁγιώτερον, Θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, ταῖς προσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σφαγῇ σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὕμνοις ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ὕμνοις ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγήσατε, τὸν σκοτασμὸν, σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ ἀεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος ἀθληταὶ, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὁρατὰ, καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάστιγας, γνώμῃ στερροτάτῃ, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀμύνοντες σεπτοὶ, τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα τὸν Κύριον, ἔχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεινῶν ὑμᾶς ἐπικουφίζοντα, καὶ κατὰ Τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ δημιουργήσας ὡς Θεὸς, τὰς ἀοράτους δυνάμεις βουλήματι, ἔχων ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως· τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν Κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστὸν, ποθοῦσα Καλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας. ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ὑπήνεγκας, ἐναπορραπίζουσα, τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρῶς ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαί σε πάνσεμνε, προστατομένῳ γνώμης στρεβλότητι· φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ' Ἁγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σου βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, ἐξ ὕψους τότ' ἐφέροντο, καὶ φῶς ὡράθη μέγα Θεόνυμφε, φωνή τε θεία λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαρρύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τροφὴ λογικὴ ἐπιχέουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος κυήσασα Θεὸν, ὡράθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἄχραντε πρόσωπον, χοροὶ Παρθένων νῦν λιτανεύουσι. μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἱλασμὸν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἄλλος. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δυὰς ἡ θαυμαστὴ, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερρῶς, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύουσα, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἔνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν Πνεύματι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Ἄδεται εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, δι' ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἔστησε παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος. ἐν ἀνδρείῳ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσταγὰς, αὐτοῦ ἀπηχρείωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν σεμνὴ κατηδάφισας, θείᾳ χειρὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστός σοὶ χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἄμωμον ἁγνὴ, λύτρον τε ἐκπέμψας σοὶ, τὸν ἱερὸν ὢ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον τῶν ὕψους Ἀρχάγγελον. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα πανύμνητε, ἰσχύν σε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερὰ, καὶ ῥίπτει τὸν τύραννον· καὶ συμπατεῖ, ποσὶν ὡραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Πριόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, πρὸς Θεὸν ἀνένευες, σώζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαίρου ἀτιμίας. ὅθεν ἀεὶ μακαρίζονται. Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς ἀεὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον Ἄχραντε, ἄτρωτόν με σώζουσα, τῆς προσδοκίας τούτων Κόρη, ὅπως ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἀγῶνας ἀνδρικοὺς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ Θείῳ Μάρτυρες, ἁγνείας ὡραιότητι, ὡμοιώθητε αὔλοις Λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτὸν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ἀγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ἡμῶν ἀστράψαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν, ἐπίσκεψαί με ζώωσον, τὴν ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστὸν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιέπαινος μνήμη. ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες, σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'. Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στ. Εὕρατο Ἀλέξανδρος ἂν' Ἀντωνίνῃ,
Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμου. Ἡ μὲν οὖν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύγχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φήστου, καὶ μὴ πεισθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, μηδὲ λατρεῦσαι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκήματι πορνικῷ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταρραγείσης, αἱ τοῦ οἰκή-

οἰκήματος θύραι ἐῤῥάγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν ἄνωθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα, ἐξῆλθεν αὖθις παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι. καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, πτερνίζεται καὶ σπαθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἴκημα. ἐν ᾧ δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτὼ,) δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἄσεμνον παραγενέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλαμυδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκεῖσε διέμεινε. Μετ' ὀλίγον δὲ φανεροῦ γενομένου τοῦ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυβρίσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ πρῶτον μὲν σπαθίζεται, εἶτα συνεχεθείσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφότεροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ οὕτως ἐν βόθρῳ πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα πίσσῃ ἐπιχρισθέντες ὑγρᾷ, ἐξωθοῦνται καὶ ἀποῤῥίπτονται, καὶ ἐν τούτῳ τὸ μακάριον τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ Μαξιμίνου, διακειμένῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα κατάκεινται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρύων δὲ παντοίοις θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τοῦ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακίᾳ, φημὶ δὴ τοῦ βροτοκτόνου καὶ ἀρχαίου δράκοντος, τούς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνῄρει, καὶ τὰ κτήνη φυσήματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄβατον τὴν μεταξὺ τῆς Πόλεως Προύσης, καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ὁδὸν ἐπεδείκνυε, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διέῤῥηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ ἁγίου Ξενῶνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καρίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδότου καὶ Θεοφανοῦς Υἱὸς, τὰς οἰκήσεις ποιουμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρᾳ, εὐλαβῶν ὄντων καὶ θεοφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ὃν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε. Τεχθέντα δὲ ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς. οὐδέποτε δαψιλεστέρας τροφῆς ἐνεφορήθη ἡ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἥπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς οὖν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει. Καὶ μικρὸν ἄντρον ὑπεισελθὼν, ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθείρξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος βραχυτάτων ὠμῶν λαχάνων ἄνευ ἁλῶν ἀπογευόμενος, διήρκεσε χρόνοις τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπεὶ δὲ πάνυ ἦν κατάφορος ὁ τόπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄντρον ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν διαρκέσας ὁ Μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, καὶ Πανσέμνης.

Ὁ Ὅσιος Θεοφάνης, τῆς Ἀντιοχέων Πόλεως ἦν, ἐξ ἀπίστων καὶ δυσσεβῶν γεννηθεὶς γονέων· γυναικὶ δὲ ζυχθεὶς, καὶ τρία ἔτη συνὼν, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γεγονυίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς Πόλεως στενώτατον κέλλιον οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάντων καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν τε ἀρετὴν συντελεῖ. Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέ-

Digitized by Google

σέμνης οὕτω καλυμμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται, δεξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην παρεγένετο· καὶ τοσαῦτα διεξῆλθεν αὐτῇ, καὶ τοιαῦτα, οἷα εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πεῖσαι, ἃ μετέρχεται καταλιπεῖν, καὶ σώφρονι, καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδῦναι. Ὑφ' ὧν φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατάνυξιν ἐλθοῦσα, τὸ θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὸ καθ' αὑτὴν διαθεῖσα, τῷ Μακαρίῳ Θεοφάνῃ ἠκολούθησε· καὶ τῇ κέλλῃ ἣν αὐτῇ ᾠκοδόμησε ταύτην κατακλείσας, παντοίας ἀρετῆς ἐργάτιν εἰργάσατο. Ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐηρέστησεν, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοῖα νοσήματα θεραπεύειν. Ἐπιβιώσασα δὲ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ μῆνας δύω, ἅμα τῷ Ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλωνος Ἐπισκόπου, καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βιθυνίας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ζωοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, τὰς αἰρομένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι, ἐξ Οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων.

Ὑπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστηρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσός, κόσμος ὡραιότατος, ὤφθητε κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλῳ ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι δεινῶς, οὐκ ᾐσθάνεσθε ἀληθῶς, πόνων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμενοι, τὴν ἀρρωγὴν καὶ κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων. Θεοτοκίον.

Ὥσπερ τοὺς τρεῖς, παῖδας οὐ κατέφλεξε, κάμινος ἡ χαλδαϊκή, οὕτως Ἄχραντε σὴν νηδύν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἄφλεκτον ἐτήρησεν· ἀλλὰ βοῶ σοι κατάφλεξον, ὕλην πικρὰν τῶν παθῶν μου, Ἁγνὴ ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Ῥητορεύει πάνσοφος δυάς, ἐνώπιον ἀνόμων, τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ βασάνων, πεῖραν ὑποστᾶσα Μαρτύρων, ταῖς ἀγέλαις, νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερεῖα ὥσπερ ἱερά, ὀπτώμενοι λαμπάσι, τὸ ὄμμα πρὸς τὸν Θεόν, σώζειν δυνάμενον ὑμᾶς, ἐτείνατε Μάρτυρες, μελῳδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσσῃ κεχρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπεβλήθητε ὁμοῦ, ἐν θείως κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἣν ἀπειράνδρως τέτοκας Θεόν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, Παρθένε. ὃν ἐκδυσώπει, Παναμώμητε ἀεί, σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας.

Ἵνα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ παστάδα καὶ ὄλβον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν Οὐρανοῖς ἀπολήψησθε, ἐν καμίνῳ καὶ λάκκῳ ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀξιάγαστοι.

Ὥσπερ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων προσκομισθέντες, Μάρτυρες Χριστοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρᾷ ὁμηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω Στρατευμάτων. μεθ' ὧν ὑμᾶς ἀεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως ζῶσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας σκότει νῦν ἐξαπόστειλον, τὰ τυφλοῦντά μου τὸν λογισμὸν μέθῃ λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν Παναμώμε, ἀεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας.
Ἐξαποστειλ. τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΑ΄.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, τῶν ἀμφοτέρων. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φωτισμῷ τῆς γλώττης σου, θεορρῆμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὅμοιον.

Ὁ τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα ἔνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, συντόμως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀχλύν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Ὅμοιον.

Καθυπείκων τοῖς ῥεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα καθυπείκει, τοῦτον δὲ ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας Διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, σὺν τοῖς ἀκροτάτοις Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων, Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Ἕτερα στιχ. τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Εἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήττητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαύνειν, καὶ διελήλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ Ἥλιος, καὶ Ῥώμην τὴν ἀοίδιμον, καταλαβὼν πρῶτος ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Ὅμοιον.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὅμοιον.

Ὄργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενον, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλῆσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ ταύτην κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Βαρνάβα πανεύφημε, τὸ ἐξαστράπτον κειμήλιον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς Υἱὸς παρακλήσεως, ὁ καὶ πρὸ Παύλου τῶν ἑβδομήκοντα Μαθητῶν γενόμενος κορυφή, καὶ μετὰ Παύλου πάλιν τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας τοῖς πέρασιν. ὅθεν καὶ τῆς χάριτος τὸν λόγον, δι' ἔργων πληρώσας, σεαυτὸν προσενήνοχας ὁλοκάρπωμα καθαρόν, τῷ Διδασκάλῳ σου Χριστῷ. πρέσβευε διὰ παντός, Ἀπόστολε ἔνδοξε, ἐν εἰρήνῃ σώζεσθαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τετραήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης, τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστο-

στο-

Digitized by Google

ςολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσηγάγετε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκεύη καθαρώτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στύλοι, Οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι. ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος, Βαρνάβα πανεύφημε τὸ δοχεῖον τῆς Πίστεως, Υἱὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζομένων, ἀπαύστως ἐν τῇ μνήμῃ σου, παῤῥησίαν ἔχων ἱκέτευε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ Ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Τροπάριον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὁ προγνώστης πάντων καὶ Θεὸς, τὸ τῆς διανοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξατο, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολομαῖε πανεύφημε, τῇ τῶν Ἀποστόλων χάριτι, λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Ἀρετῶν εἰς ὕψος ἀναβὰς, γλῶσσαν τὴν πυρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτησας, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσίᾳ τοῦ Παρακλήτου πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕλην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Τῶν Ἁγίων Βαρνάβα καὶ Παύλου.

Ὁ αὐτός.

Ὡς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθὸς, καὶ τῆς παρακλήσεως, Υἱὸς φανεὶς τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου, τὴν ψυχώλεθρον ἀθυμίαν ἀπέλασον, ὅπως εὐφροσύνης ἔμπλεως, γενόμενος, ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτὸν, φέγγος τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Λευΐτιδος, συγγενείας ὁρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης, Νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην Θεότητος. τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησαν ἡ ἔρημος.

Ὡς πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίου νάματος, Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν ἤνεγκας, Ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαστε.

Τῷ ἅλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἔπαυσας, τὴν σηπεδόνα πάνσοφε. τῷ νοστίμῳ λόγῳ τῆς Πίστεως, τὰς καρδίας ἡδύνων τῶν τιμώντων σε.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἑκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν ποταμίζουσα.

Λαμ-

Digitized by Google

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου Δέσποτα, οἱ ἀκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ἐμφανὴς καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξώθησεν ἡ ἔρημος.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Οὐρανὸς περικαλλὴς διηγήσω, Βαρθολομαῖε ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὥσπερ Ἥλιος τοῖς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων· ἀλλ᾽ εὐχαῖς σου φώτισον ἡμᾶς, σοῦ τὴν φωσφόρον τελοῦντας πανήγυριν.

Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα. Ἦχος Πλ. δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων, τῇ χάριτι φοιτᾷς, θεοφόρε Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα, θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὤφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ Κόσμου παράκλησις.

Καὶ Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ, βραβεῦσαι καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας Οὐρανῶν, δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας· Οἴμοι τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι᾽ ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

ᾨδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραξάμενος, Δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχώλεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χριστός σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, Θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα. Ὁ αὐτός.

Ἑπόμενος, προσταγαῖς τοῦ Δεσπότου Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὕπαρξιν, καὶ Χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Ὡς Ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς Εὔας, Θεομῆτορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται Πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν ἀΐδιον, τὸν εὐλογίαις τὸν Κόσμον στεφανώσαντα.

ᾨδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ἀκτίστῳ φωτί, δι᾽ ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὡμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, ταῖς παρ᾽ αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ὡς δρόσος Θεοῦ, τοῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα, ἐν τῷ Κόσμῳ πέφηνας, ὦ Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα. Ὁ αὐτός.

Ὁ νόμου σκιάν, ὑπερβὰς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Βοῶντος φωνή, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφέ, τῆς θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ

Digitized by Google

ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε Παναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον Θεογεννήτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ἰαμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγρησας.

Ἡ πυρίνη σου γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας διδάσκαλον, ἔχων παμσοίδιμε, Λόγον τὸν ἄναρχον, τὴν κοσμικὴν ἐμώρανας, θεοκήρυξ σοφίαν τῇ χάριτι.

Ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῆς δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος Δέσποτα, ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ῥιζοτόμος ἀξίως γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταννύσας βουλήματι, Οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδειξε, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης μέγας Ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐμυήθης τοῦ Λόγου μαθητὰ, τοὺς λόγους τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς πάλαι ἀλογίᾳ δεινοῦς καθυπαχθέντας, τέκνα εἰργάσω τοῦ φωτός. Ἥπλωσας εἰς βάθη ἀγνωσίας τὰ σεπτὰ, καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπήκοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτῃ δαιμονίας ἀνέωσας, τῷ θείῳ ἀρότρῳ. Ἐξῆψας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθεΐας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θεηγορίας, Υἱοὺς Θεοῦ, τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Βαρθολομαίου, καὶ Βαρνάβα

Στίχ. Καὶ σὸς μαθητὴς Χριστὲ Βαρθολομαῖος.

Μιμούμενός σε καὶ φέρων σταυροῦ πάθος,
Ἑνδεκάτῃ σταυρῶσαν ἔμφρονα Βαρθολομαῖον.

Οὗτος ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος, εἷς ἦν τῶν δώδεκα μαθητῶν, ὃς Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδοὺς Εὐαγγέλιον, Σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀλβανουπόλει, τελειοῦται ἐνδόξως, καὶ ἐν μολιβδίνῃ λάρνακι τεθεὶς, τῇ θαλάσσῃ ἐναπορρίπτεται. Ὑπὸ δὲ θείας προνοίας μέχρι Σικελίας, ἐν Λιπάρῃ τῇ Νήσῳ κομισθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ θάπτεται, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς Ἁγίας, καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδομένων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχομένοις, ταχεῖαν διδόντων τὴν ἴασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα μετ' εὐφροσύνης καὶ θυμηδείας ἐπανιέναι.

Ὁ δέγε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἷς τῶν ἑβδομήκοντα ὑπάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται. Ἑρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα, Υἱὸς παρακλήσεως, ἐκ φυλῆς Λευῒ ὁρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ Νῆσον γεννηθεὶς καὶ τραφείς. Οὗτος πρῶτος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπό τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὃν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκομίσας, ἔθετο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἔφεσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα. Ἔκλαυσε δὲ αὐ-

Digitized by Google

τὸν Μάρκον ἐπὶ πολύ. Οὗτος λέγεται τεθάφθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσύστερον ἀρεθέντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ Πιστοί, μὴ ὑποκεῖσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν Νῆσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδαμ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας Σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ πᾶσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρούμενον Πιστοῖς, ἀνυμνοῦσι καὶ πιστευόμενον.

Ὡς λίθος παμάγιος Βαρθολομαῖε, ἀγρῶς κυλιόμενος, τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, ἀτόμως κατέστρεψας· τῆς Ἐκκλησίας δέ, ἄρρηκτος θεμέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον.

Τὴν θείαν ἐμφέρειαν Βαρθολομαῖε, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, παμμάκαρ ἐζωγράφησας, ἐντεῦθεν Ἀπόστολος, θεῖος γενόμενος, πᾶσιν ἀνεκήρυξας Χριστοῦ, τὴν παρουσίαν τὴν πολυύμνητον.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Ἁγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρὶ καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορεύθησαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος Ἐθνῶν, τὴν παγκληρίαν οἱ χριστοκήρυκες.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνασα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν παράδεισον, λιμένα καθοδήγησον. Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, τὸν πᾶσι παρέχοντα Πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Μέγα καὶ μικρόν, πολύτε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παράδοξα, συντετμημένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαίνων, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὥσπερ ποταμός, Σιὼν ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτίζεις πανόλβιε, τὸν χειμάῤῥουν τῆς θείας τρυφῆς, ἐξέπιες φανώτατα, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.

Θείων δωρεῶν, σαφῶς ταῖς λαμπροτάταις, καὶ ταῖς μεγίσταις ὡς Ἀπόστολος, ἐνθέως κεκόσμησαι, ὑπερβαίνει τὸ ἀξίωμα, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, Μάκαρ τὴν ἐν ἀνθρώποις, καθωραϊσμένην τῇ χάριτι.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Θάλασσαν Ἐθνῶν, ταράττειν σου τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον δόγμασι Ζωοδότα, τῆς εὐσεβείας βυθίσαντας.

Ἔθου ὡς Θεός, παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννήτορος, κράζοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν ἀρὰν τὴν πρώτην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ, πυρός.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητής τε καὶ κήρυξ θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, οὕτως ἠξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ὡς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, ὦ Βαρθολομαῖε θεόφρον, τῆς

τοὺς ὑμνητὰς, τοὺς σοὺς ἐπόπταις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Υἱὸς διὰ Πίστεως, ἀξιωθεὶς γενέσθαι Θεοῦ, πατρικῶν κληρονόμος θησαυρῶν γέγονας· ὦ μεγαλοδώρου παλάμης, ὢ δωρεῶν, νῦν ὑπερβαινούσης, Χριστοῦ τοῦ δοξάσαντος, σὲ Θεόπτα παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα καὶ Παύλου. Ὁ αὐτός.

Οἱ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὰς ἡμῶν, σώζειν Ἐκκλησίας, ἅς περ συνεστήσασθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ῥητόρων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇδε, ὡς τὴν πηγὴν, ἔνδον κεκτημένος. διὸ τὴν πανίερον, ἑορτήν σου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρώϊμος, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους ή. προσόμοια. Ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σου Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ Κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Ὅμοιον.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγενῆσθαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς καὶ φωτισμὸν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπων καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας Θεόληπτε.

Ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα. Ἦχος Πλ. ά.

Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνὸν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες. ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὠδὴ γ. καὶ ς.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος Πλ. δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Digitized by Google

Ο Ἀπόστολος.
Ζήτει Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.
Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κτ Λουκᾶν.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς.

Ζήτει Ὀκτωβρίῳ.
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.
Ἀλληλεΐα, Ἀλληλεΐα, Ἀλληλεΐα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'.
Τῦ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ὀνυφρίυ.

Στιχηρά. Ἦχος Πλ. δ'.
Ὢ τῦ παραδόξυ θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνύφριε, ἐν ἐρημίᾳ μενων, τῶν παθῶν ἀυλιζόμενον, εἰς ὁδὸν ἀληθείαν με, ἀρετῶν χειραγωγήσον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον, τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὀνύφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας, τὰ ἐπὶ γῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ, τῆς ἀγαμίτυ, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς παστάδος Ἅγιε περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τοῦ Κτίσυ σου.

Πάτερ θεόφρον Ὀνύφριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἔφθασας. ὃ ταῖς ἐλλάμψεσι, Μάκαρ πυρσούμενος ἁμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.
Ὅσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.
Τριήμερος ἀνέστης.

Σταυροθεοτοκίον.
Ἡ Παναγνος ὥς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυρῦ κρεμάμενον, θρηνῳδῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μυ καὶ Θεὲ μυ, γλυκύτατόν μυ τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν λ. π. προσόμοια. Ἦχος δ.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιυσίαν ἀληθῆ, καὶ ἀδοξίαν τὴν μετριότητα. διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς ἀυλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Ὀνύφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίυ ὁ θάνατος.
Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας. ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρας χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβύμενος.
Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων. ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ.
Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ὀνύφριε. διὰ γὰρ σῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως ἀληθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δυλεύσας, καὶ ἐχθρῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις

Digitized by Google

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴ μοι ἀνέβοα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον. Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὀνουφρίῳ τὸν αἶνον, ἐξᾴδω πόθῳ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ὅλον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἔνδοξε, καὶ Κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὀνούφριε ἀξίως, χαρᾶς ἀοίδιμε.

Νόμῳ Χριστοῦ, ἐμμελετήσας θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν.

Θεοτοκίον.

Οἶκος Ἁγνὴ, ὁ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι· ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γὰρ, τῶν σῶν ἁγνῶν λαβὼν, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὑπῆλθες τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν Ὀνούφριε, ἐρήμους ἀβάτους σὺ καταμόνας, ὁμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾷν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸν γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας.

Θεοτ.

Ῥανίδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα, κατάσβεσον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγήν μοι ἐπαρδεύουσα.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ηὐλίσθης τὸν Κύριον, ῥυόμενόν σε δεινῶν, ἀεὶ ἐκδεχόμενος. ὅθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότῃ Παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, Οὐρανῶν βασιλείαν. ἐν ᾗ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων σε.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως, φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἥλους, καὶ τὸν Σπόγγον τὴν Λόγχην. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἱδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστοῦ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρὸν Ὀνούφριε διαλέλυκας.

Ὡς ἀδάμας τοῖς θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στερρῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμψει Θεοτόκε, διελοῦσα, σύναψον σωτηρίᾳ με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὁλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνὸς, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὁλολαμπῆ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτεις τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυήτρια Ἁγνὴ τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίαις, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

Digitized by Google

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἰθυνόμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἐρημίᾳ καλύβην προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατέστατα Ὀνούφριε.

Νεκρώσει θείᾳ θεούμενος γέγονας, Ἄγγελος ἐπίγειος, τὸν Ἰωάννην γάρ, καὶ Ἠλιοὺ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Θανατούμενον πάθεσιν Ἄχραντε, καὶ συμποδιζόμενον τοῖς παραπτώμασιν, ἡ τὴν χαρὰν κυήσασα, ἁμαρτίας τὴν λύσιν παράσχου μοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς θεϊκὸν προσλαβόμενος, πῦρ νοητὸν ἐν καρδίᾳ σου, κατασκηνώσαντα Χριστόν, σὲ κατελάμπρυνεν Ὀνούφριε, καὶ χάριν ἄνωθεν, ἐδέξω Μακάριε ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀγαπήσας τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ὁ πασῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον, ἡ ἄνω τὰ Οὐράνια Τάγματα, εὐφροσύνης πλήσασα καὶ χάριτος, ἡ ἐμφοιτήσασα τοῖς ἁγίοις σου, Πατριάρχαις, Προφήταις, καὶ Ἀποστόλοις· ὧν ταῖς εὐχαῖς καὶ ἡμῖν χάριν δώρησαι, ἵνα ὁμοῦ μελῳδῶμεν σοὶ τῷ Θεῷ, Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στ. Καὶ τὴν στολὴν χιτῶνος ἐντολὴν Πάτερ.
Ὑπερβέβηκας γυμνητεύσας εἰς τέλος.
Δωδεκάτῃ ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίου ἦραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ διατρίβων ἐν Ἑρμουπόλει Θηβῶν, καὶ ἀκούσας Ἠλιοὺ καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν Ἔρημον ᾤκησεν ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μὴ ἑωρακὼς τὸ σύνολον. Ὃν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἐρήμου χωρήσας, τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ Ἁγίων Ἀνδρῶν. Ἑπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διανύσας, καὶ τὸν τόπον ἔνθα ἦν ὁ Ἅγιος καταλαβών, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγονώς, παρεκάλεσεν αὐτόν, τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἃ καὶ μαθών, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀσκήσει μοναχοῖς ἀπήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς Ὀνουφρίου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς διοδεύων εὗρε παρὰ τὴν Ἔρημον. Τότε δὲ ἐν τῷ παρεῖναι αὐτόν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ αὐτοῦ περιβόλαιον εἰς δύο μέρη, τὸ ἓν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ Λειψάνῳ, (καὶ γὰρ γυμνὸν ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον,) τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπικάλυψιν παρακατέσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἅγιον Λείψανον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ καλύβη κατέπεσε, καὶ ἡ φοῖνιξ ἐξηράνθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέσχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ ἀκτηρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρισκιλλιανοῦ Ἄρχοντος. Πρὸς ὃν ἀχθεῖσα διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τύπτεται μάστιξι κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ. αὖθις δὲ ἀχθεῖσα ἀναρτᾶται ἐν ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθείσης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαλύεται ὀβελοῖς πεπυρακτωμέναις τὰς χεῖρας. Ἐξ ὧν εὐωδία ὥσπερ ἐκ στύρακος ἀπεπέμπετο. Διαλυθεῖσα δὲ ὁμοίως, καὶ τοὺς ἀστραγάλους ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσαν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ, καὶ ἐν δυσὶ χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρῶν ἐαθεῖσα, αὖθις ἐξάγεται, καὶ ἐν θαλάσσῃ ῥιφθεῖσα, βαρύτατον λίθον κατὰ τοῦ αὐχένος περιδεθεῖσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀβλαβής. Συλληφθεῖσα δὲ καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἄρχοντι, λίθοις βληθῆναι κελεύεται, εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυφυ-

Digitized by Google

λίου Ἐπισκόπων, καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰουλιανοῦ τοῦ εἰς τὰ Λίβα ἐν τοῖς Δαγάτου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νεκρώσας ψυχήν, τῷ ἀρότρῳ προσοχῆς Πάτερ Ὀνούφριε, καὶ κατασπείρας τὴν ἐγκράτειαν, στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας· ᾧ συνδιαιτώμενος Μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαίτης Ὅσιε, ἐν ἐρημίαις δὲ αὐλιζόμενος, ἄρτον Οὐράνιον εἴληφας· εἶχες γὰρ Χριστὸν ἀποδότην, ᾧ γεγηθὼς ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ζεμίζει βροτοὺς, καὶ αὔλυε τὸ τῆς σῆς λοχείας Ἄχραντε, Θεῖον μυστήριον· μόνη τίκτεις γὰρ, ἄνευ σπορᾶς Λόγον Ἄχραντε, σάρκα γενόμενον δι᾿ οἶκτον· ᾧ σωθέντες κραυγάζομεν, εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος τὸν νοῦν φωστῆρος δίκην, θεωριῶν ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων αὐγὰς, ἀστράπτεις παμμάκαρ Ὀνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυσάμενος θείᾳ αὐθεντίῃς, γυμναζόμενος ἀεὶ δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων, ζώων τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγάζων ὑπέταξας Ὅσιε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ νεφέλη φωτεινή, τὸν ὑπέρθεον Χριστὸν Ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκάλαις σου Μῆτερ· δι᾿ οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὔγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννῆτορ.

Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἡδονὰς καταφλέξας, σαρκὸς κατεκάλλυνας τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ φωτίζων, τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀκτῖσι, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὅλος Θεῷ κεκραμμένος, δι᾿ ἀγάπης Τρισμάκαρ, μετέσχες βασιλείας τῆς αὐτοῦ, καὶ τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χείμαρρον, καὶ τῶν ἑορταζόντων τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπείληφας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, σοῖς ἀσκήσεως πόνοις, ἱδρῶσί τε καμάτων μυρίων τῶν σῶν, τοῦτον ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρούμενος σοφὲ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδυνῶν, Ὀνούφριε ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτόκε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στερρὸν, ἔχων τροποῦμαι ἐχθρῶν τὰς προσβολὰς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου ἀεὶ, ἀνεθέμην τῇ μόνῃ, φθορᾶς ἀπαλλαττούσῃς με.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὑψηλὸς ὁ βίος τοῖς μονοτρόποις, κανὼν θεοσεβείας τελειότατος· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐξυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, ἀπαρακλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν τὴν Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, γ΄. προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμητὴς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μεταστὰς ἐκ γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος· καὶ ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων Μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς Οὐρανὸν, ἔνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅμοιον.

Ὅσιε Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θείᾳ πίστει ῥωννύμενος,

καὶ

Digitized by Google

καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐμμέμηνος, τῆς τῶν πραέων γῆ κατεσκήνωσας, ὡραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Ὅμοιον.

Πάτερ παμμάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς πόθῳ σοι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐζήτησας θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομιλεῖν ἐπεπόθησας· ὅθεν Κόσμον κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώμενος, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι, καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος· μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τὸν Οὐράνιον νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ὀνούφριε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Στ.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Ἑσπέρας Κ. προσόμ. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἁγίαν λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρυόμενοι, τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Ἔρωτι πανεύφημε, κεκρατημένη τοῦ Κτίστου σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας, πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ὑπενεγκοῦσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄπονον δόξαν καὶ στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γινόμενα, τῶν Ἀγγέλων τὰ Τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπρεπτε.

Προῖκα προσενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὰ λαντίσματα, τῷ νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν θαυμάτων σε, τῶν φωτεινοτάτων, ἀκτῖσιν ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτὶ, τῆς Θείας δόξης ὁ Ὑπερούσιος· ᾧ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σου, Ἀκυλίνα τὴν ἄθλησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν Ἁγνὴ, τὴν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισον. Λιμένα εὐσπλαγχνίας γὰρ, ὡς τετοκυῖα Πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μου, ἀνατίθημι Πάναγνε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν, τῆς Θεότητος; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες καὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέχου τὸν ὕμνον καλλίπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ἐν Οὐρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρέστασαι· διό σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον σεμνὴ, καὶ σοῦ μετοχῆς ποίησον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, ἔνδοξε τελέσασα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὡραιοτάτη πέφηνας· διό σε ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν, Ἁγνὴ

Digitized by Google

Ἁγνὴ τελείως ἄμωμον, ὅλην χρηματίσασαν ἡρμόσατο παράφημε.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληρούσης πάλαι δεινῶς, πλήρης οὖσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανὴς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἦρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα εὔδοξε, Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συνυμνούμενος, ὑπέδυ μήτραν τὴν σήν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακίᾳ ὑποκύψαντας, καὶ πλάνῃ δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε. Διὰ τοῦτο πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕφανας ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς εὔδοξε, αἵματι σῷ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἱερῶς ἐπιχρώσασα.

Τέτρωσαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεϊκῷ σαφῶς πάνσεμνε. ὅθεν στερρῶς, τρώσεις τε καὶ πόνους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ὅλην σε ἡγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὁλοσχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν. Θτ.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἁγνὴ σκήνωμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἁγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθ. Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ἀρετῶν πυρσευθεῖσα θείῳ φωτί, ἀθλητῶν ἐκοσμήθης παρακλεῶς, σεμνὴ διαδήματι, καὶ ὡραία ἐν κάλλει, γεγονυῖα Πίστει, τῷ πάντων Δεσπόζοντι, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος. ὅθεν οὐρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείνασα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πίστει, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπερήφανον δράκοντα, σὺ δι᾽ ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότατα, καὶ Τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότητι, καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐχρημάτισας, τῷ Δεσπότῃ νύμφη περιδέξιος.

Νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι στρέβλαις θεόπνευστε, τὴν ζωήν σοι προεξένησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθεΐας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυμάτων δὲ τὰ ῥεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας, Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαινομένης ὥσπερ, ἀγριαινούσης θαλάσσης τῆς πλάνης ποτέ, ὤφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Ἀποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στερρότατα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανὴς ὡράθης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττουσα, τῷ ὡραίῳ σου κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου. χαῖρέ σοι προσφωνοῦμεν, κεχαριτωμένη Παμύμνητε.

Digitized by Google

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Ἐχμιμάτισαν τοῦ Χριστοῦ τὰ ἔνδοξα, ὑπομείνασα παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς, τοῦ ἁγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδεῖς πόνους ἐκαρτέρησας, πυρός τε κατεφρόνησας, τοὺς πόνους· ὅθεν Ἀκυλίνα, καὶ τὰς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσβείαις σου.

Ἀποσκοπῶν ἄνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων ἔνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονήν σου, ὅπως ἀσάρκους ἐχθροὺς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς ὁ ἄνθρωπος γένηται, Θεὸς ὤφθη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀρρεμβάστως τεχθεὶς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατῴκησας. ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἀρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ „φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ῥαντισμοῖς αἱμάτων σου, καθηγνισμένην Παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσαν, δέδωκε τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς Νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν Πίστει, Χριστὸς ὁ βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Σ. Τμηθεῖσα Ἀκυλίνα τὸν σὸν αὐχένα, Τέτμηκας ἐχθροῦ τὰς πανουργίας πάσας. Τῇ δὲ τρίτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀκυλίνα λαιμὸν τμήθη.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Βόλου Ἄρχοντος τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος ὀνόματι Ἀταλοῦ. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Ἀταλίου Ἐπισκόπου. Πενταετὴς δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμήλικας κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐχειραγώγει, καὶ ἀπέχεσθαι, τῶν εἰδώλων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ Ἀρχιπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρά Νικοδήμου τινός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ αἱμάτων ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτήρων γενέσθαι, καὶ ὅλην τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, καὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος Θεόφρων, οὐκ ἐφρόντισας σκοποῦσα τὰς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεοῦ τερπνότητα, καὶ τὴν θείαν εὐφροσύνην.

Ἄσπιλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἡνωμένην, πρὸ βημάτων ἁγνὴ, δικαστικῶν παρέστης, ἀσώματα Τύραννον, διελέγχουσα Θεόφρον.

Κόσμου ἠλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένε, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρος τε, τὸν ἀθάνατον Νυμφίον.

Τριαδικόν.

Ὕμνοις τὴν θείαν Μοναρχίαν, τριττουμένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἁπλῆν ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεόῤῥημονες παῖδες.

Ἐλλαμπρυνομένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἁγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηνθισμένη παρέστασαι, Ἀκυλίνα Παρθένε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἱερωτάτη θυσία προσηνέχθης, καὶ προσφορὰ λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, Θεόφρον Ἀκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Digitized by Google

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει Δαιμόνων, λώβην τὸ ἅγιον σῶμά σου, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, καὶ πανένδοξε κείμενον. Θεοτοκίον.

Ἀδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτρούμενον τέτοκας. διὰ τοῦτό σε πάντες, Παρθένε δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Οἱ Θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, „σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, κατα-„πατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε ὑμνεῖ-„τε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Κύριον Θεοτόκον.

Τῷ κρείῳ προστάγματι, Σῶτερ ἡ Παρθένος, συνεσταυρώθη σοι, γνώμῃ ἀθλήσασα, καὶ τὴν τοῦ Δράκοντος κάραν καταπατήσασα.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερὲς σου, ἡ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, θεοειδὴς Ἀκυλίνα ἀξιοθαύμαστε.

Ἡ ἔνδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνῆσαί σου, τοὺς εὐκλεεῖς Μάρτυς πόνους, καὶ τὰ παλαίσματα. Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν, Χαῖρε ἀνθρώπων ἁπάντων διάσωσμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θεῖον στεφάνωμα. Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλ. τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων, γ΄. τοῦ Προφήτου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε. σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἔνδοξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὤφθης, φωτοειδέστατος. ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὺ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτὴς Ἠλιού, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἁρματηλάτης, ὅπως ἐδείκνυτο. οὗ τῇ μιμήσει, ῥεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διῆλθες ἔνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παῖδα χαρίζῃ εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἔνθεος, ἱερῶς θαυμαζόμενος. ἁλσὶ δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγονα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα. θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος μακάριε, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἕτερα γ΄. τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀληθείας ἑδραίωμα, καὶ τῆς Πίστεως ἔρεισμα, καὶ Δογμάτων πρόβολον σε γινώσκομεν, τῆς ἀσεβείας συνήγορον, ἁγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων καὶ κρηπῖδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Ἀκοίμητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας. τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς Ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἱερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ κατελέξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στεῤῥῶς ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγματι, ἀσεβοῦς βασιλέως ἐν μνημείῳ, καθειρχθεὶς Πάτερ Θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Digitized by Google

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέ ποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ αὐθεντοῦντι ἀεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην ὅλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος, αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἡ Παμάμωμος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Ν. τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος δ΄. Ποίημα Φωτίου Πατριάρχου.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνως σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ στολίζεται, ἀγαλλομένη κράζουσα· Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν Πόλιν. Ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς Οὐρανὸν ἐποιήσατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες ἅμα τὴν θείαν λάρνακα, ἰαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἱκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ῥυσθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ πάσης Αἱρέσεως.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Φωτὸς Προφητῶν τὰς ἀκραιφνεῖς μονάδας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελῳδικῶς· εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος αὐταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρύει ἰάματα.

Ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ· ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, Λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου ὁ εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ β΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίροις Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ἀμὰ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκί τε βιώσας ὡς ἄριστος.

Ἄϋλόν σου τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφῆτα φυλαξάμενος, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, προορᾷν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἴαμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνησίως ὑμνοῦσί σε αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Ἀρχιερῆα θεοῖο, Μεθόδιον ἀείσατε μέλπω.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ἁρπαγῆς καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με, τῆς ἁμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμευσον ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ῥεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὲ τὴν καρδίαν σου, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας ὡς Ποταμὸς Θεοῦ, πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύσας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ἰλιγγιῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας, τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας Πάτερ ἀκρώρειαν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ φησὶν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε Ἁγνὴ, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, ἐν τῇ νηδύϊ σου, συλλαβοῦσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σώζεις μετὰ τὸν τόκον Ἁγνή.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥήσεσι Θεόπνευστε, χρηματισθεὶς σαφῶς ἔχρισεν, Ἐλισσαιὲ, ἔνδοξε Προφήτην, Ἠλιοὺ ὁ θεσπέσιος.

Εὗρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἄφθονος, χάρις ἐν σοὶ, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισσαιὲ ἀοίδιμε.

Πόνοις σὲ νεάσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρῶν αὔλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης, Ἐλισσαιὲ ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοὶ, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἱεράρχου.
Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πατέρων γενόμενος κορυφαῖος, τῶν Ἑβραίων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ὑπάρχουσαν ᾅδου πύλην ἔθραυσας.

Ὁ βίος ἱερὸς ὁ λόγος ἔνθεος, ἡ πρᾶξις τῷ θείῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ σου, ἀληθοῦς θεωρίας ἐθησαύρισεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν, ὡς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεστήσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάσας ἤλεγξας, τὴν τῶν Αἱρέσεων ἀχλὺν, Ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰκονίζεσθαι.

Καθ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέψει θεϊκῇ, Ἠλιού σε ὁ μέγας, σοφὲ Ἐλισσαιὲ, φωτιστὴν ἐπιστάται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, εὐσεβόφρονως τιμῶντες, σὺ τοῖς πόθῳ σε ἔνδοξε.

Ἕτερον. Ἦχος δ'. Τοῦ Ὁσίου.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διὰ παντὸς, τῆς Οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα παμμάκαρ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥιζοτόμον ἀνέδειξε, πάσης σε κακίας Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαιὲ δὲ, ἀρετῆς ἁπάσης, παμμακάριστε.

Ὁ προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισσαιὲ σὲ ἐπάξιον, προειδὼς Προφῆτα προωρίσατο.

Ἠκολούθει τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προφῆτα ὁμήγυρις. ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν, οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Digitized by Google

Ἄλλος. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ τοῦ Κυρίε.

Ἱδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἔσπειρας, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς μετανοίας, καὶ θεωρίας ἄκρας χοῦς Μεθόδιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῇ, τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις ἑορτάζεις ἀεί.

Ὀρθείσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν τῇ γασρὶ σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποίμνῃ σου, δογμάτων ὄρυς, δι' ὧν τὰς αἱρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Ἅψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιίας, ἀμύσακτος γεγονὼς, τοῖς πέμψει λαμπὰς παμμάκαρ. διὸ τῷ νυμφῶνός σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπόρως, χωρηθεὶς Παναμώμητε, θεῖος Λόγος ἐν τῇ γασρί σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τῷ βροτείῳ γένους. διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἶκτον θειοτέραν προεξένησεν.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Τίς τὰς πρακτικὰς, ἀρετάς σου διηγήσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τῷ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφῆτα Θεοῦ δυνήσεται;

Ἄβυσσον ἱδρῶν, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεοῦ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προῤῥήσεις θείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τάφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, Ἐλισσαῖε μυῶ κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία Ἁγνὴ, τοῦ καταπέμψαι τοῖς πισοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ῥάβδῳ τῇ τῆς Πίσεως, τὰ τῶν αἱρέσεων σοβεῖς θήρατα, καὶ τῷ δεσμῷ συζεύξας τὴν ποίμνην, τῆς θείας ἀγάπης, Ἐλπίδι καὶ Πίστει, φυλάττεις ἀκλόνητον.

Ἀποσεισάμενος, τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν σύμφην ἔθρεψας, σὺ τὴν ψυχὴν ὁλόφωτον ἔχων, σὺν τούτοις προσευχὰς, μελέτην τε θείαν ὑψοῦσαν ταπείνωσιν.

Σὺ τὴν χιτῶνα σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριςοῦ σεπτῶς χαρακτῆρα, ςηλώσας τῇ πίςει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐςάμωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ προςασίαν Ἁγνὴ, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἄγκυραν, καὶ συμμαχίαν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος, κεκτήμεθα πάντες, καὶ πρὸς Βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ νοῦς σου εἰλικρινὴς, ὁ λόγος σου διειδέστατος, ἐκ πηγῆς τοῦ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφῆτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θεαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Ὑπέσης μὴ χωρισθεὶς, τῷ Διδασκάλου παμμάκαρ, καὶ ξένην ἑωρακὼς, πορείαν ποιούμενον, ὑψωθῆς τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γενόμενος.

Θροῆ μὲν Ἐλισσαῖε, ὁρώμενος τὸν διδάσκαλον, τεθείπποφ τῷν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἅρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον, ἀλλ' ἐδέξω κλῆρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πανάγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράςως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερεῖον καὶ θύτης γενόμενος, ἔπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ Πίςεως, καὶ σωτηρίας ἀνάπλασιν, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Νῦν εἰς ἄϋλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχήν μου θεράπευσον.

Ἀποξέσας τὸν ὄγκον τῷ γράμματος, τῇ τῶν νοημάτων σου θείᾳ λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὀξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θε-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἀπορία καλύπτει τὸν τόκον σου. ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν ἄϋλον, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκ. Ἦχος Πλ δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διπλῆν τὴν χάριν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφῆτα ὤφθης θαυμαστὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς ἐν πίστει ἐν ταύτῃ προσφθάνουσι, καὶ βοῶσι· Χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἥλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἁμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε Προφήτην σε φαιδρότατον, ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς κράζομεν οὕτως·

Χαῖρε Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας.
Χαῖρε βοῶν κατασφάξας τὰ ζεύγη.
Χαῖρε ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα.
Χαῖρε ὁ πλουτήσας τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον.
Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Χριστῷ.
Χαῖρε, ὅτι μιῶ ἀπείληφας παρ' αὐτοῦ τὰς δωρεάς.
Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ ἐκομίσω.
Χαῖρε, ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.
Χαῖρε περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα.
Χαῖρε ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.
Χαῖρε μαθὼν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν.
Χαῖρε θανὼν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.
Χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου.

Στίχ. Ἠλίαν ἵπποι, τὸν δὲ διπλοῦν Ἠλίαν,
Εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆγον ὡς ἵπποι νόες.
Πότμου Ἐλισσαῖος δεκάτῃ λάχεν ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Σαφὰτ, ἐξ Ἀβελμουθ, ἐκ τῆς γῆς Ῥουβίμ. καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι ἡνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις, ἡ δάμαλις ἡ χρυσῆ ἡ ἐν Σιλὼμ, ὀξὺ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶπε δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δήλων, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱερουσαλὴμ σήμερον· ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ, καὶ συντρίψει τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. θανὼν δὲ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσε περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχὼ ἀτεκνοῦντα καὶ ἁλμυρὰ ὄντα ἰάσατο, τάδε λέγει Κύριος, εἰπὼν, ἴασαι τὰ ὕδατα ταῦτα, καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ καὶ νεκροὺς ἤγειρε, καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμὰν τὸν Σύρον, ἐκαθάρισε τῆς λέπρας, καὶ Γιεζῆ τὸν αὐτοῦ ὑπηρέτην λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν παρακοήν. καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε, καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, τῇ τοῦ Ἠλιοὺ μηλωτῇ πατάξας διέρρηξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Ὁ Μεθόδιος λύχνος ὢν Ἐκκλησίας,
Μεθεὶς ὁδεύει τὰ κάτω πρὸς τὸν πόλον.

Οὗτος ὁ Ἅγιος τὴν πλάνην τῶν Αἱρέσεων καὶ Εἰκονομάχων, σοφαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, καὶ πολλὰς κακώσεις παθὼν ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἐν τῇ προσκυνήσει τῶν Ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, ἀνεπαύσατο αἰωνίως, λύτρωσιν τῶν ἀνιαρῶν ἡμῖν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον αὐτοῦ κατάκειται λείψανον, τῷ ὄντι ἔνδον τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρητῶν Νήσου.

Στ. Εἰ καὶ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης,
Ἤβωσαν ἄχρι πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ

Digitized by Google

ᾨδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἴληφας Μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ πνεύματι διπλᾶ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ ἐν τούτῳ θεοφορούμενος ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἄφθονον χάριν τοῦ Διδασκάλου, παρθενίας δεχθεὶς κειμήλιον καὶ μέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕδωρ διῆλθες Ἰορδάνου, ὃ ἐπάταξας μνησθεὶς τοῦ Διδασκάλου, καὶ διέβης ἀβρόχοις ἴχνεσι κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Παναμώμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης Ἁγνὴ λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σοφίας ἐραστὴς, ἀνεδείχθης ἀρεταῖς σοφὲ πληρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποίμνην Θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πάτερ προέφθασας, καὶ συναγάλλῃ τῷ Κυρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας. ὅθεν σε τιμῶν παμμάκαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνδρίᾳ φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν Πάτερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος, τὴν ἀμπεχόνην τῆς Πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς ἄνω, Βασιλείας εἰσέδραμες, εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν. Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς προέρχεται, καὶ τῆς ἁγνείας σου τὰ σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδειξεν ἀλόχευτον τόκον, καὶ Παρθενίαν ἀμόλυντον. καινοτομοῦνται γὰρ ἐν σοὶ, νόμοι τῆς φύσεως.

ᾨδὴ ηʹ. Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ.

Ἵλας θεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε ὑπῆρξας Θεοφόρε, καὶ ἐν ἅλσι ἰάσω νάματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παίδων, τὴν ἄτεκνον κακίαν, ἀναστέλλων, θηρσὶ τοῖς αἱμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προφῆτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος, Νεεμὰν δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς λέπρας, πλυθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βαπτίσματος ἐδήλου θείαν κάθαρσιν, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν κόλποις, Πατρὸς ἀκατάληπτον, καὶ ἀγκάλαις Μητρὸς ἀπειρογάμου, ἀνερμηνεύτως ἐμφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ ἐν πυρός.

Σὺ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος σοφὲ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιΐας ἐλαίῳ καὶ ἐγκρατείας τρυφῇ, πιαίνων καρδίας ἐλίπανας, καὶ φαιδρὰν ἀνῆψας, τῇ σῇ ψυχῇ λαμπάδα.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φωτὶ λαμπρύνας ὤφθης, σωφροσύνης κλειδοῦχος, τῆς ἐγκρατείας τρυφὴ, τῆς ὄντως προσευχῆς Διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν καρπὸν προβάλλεταί σοι, καὶ Συκῆς τῆς ἀκάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖς, ψυχή μου τὴν ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ ἀκαρπίᾳ.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς, προστασία φοβερὰ τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης, ταῖς μεσιτείαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς ἐξάρπασον. κάμπτει γὰρ ἡ σὴ, μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾨδὴ θʹ. Κυρίως Θεοτόκον.

Βοώσαν κατοικτείρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν Σωμανῖτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ τὴν στείρωσιν λύσας, Μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Digitized by Google

Θύ-

Ἰθύνετο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας, ἐδυναμοῦτο ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐναρέτου βίου, Προφῆτα ἔνδοξε.

Ἐν λήξει πανολβίῳ, Μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀναπαυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐγέννησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτῆρα μου, καθ' ἑκατέραν τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίως θελοῦσα τὴν σωτηρίαν μου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐναπεμάρανας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη, πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς ἁγνείας τῷ ἄνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη, μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς, τῆς ἐκεῖ φωταυγείας, Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Ὑποτακτήσας ὑβόλως, ἀθλησεία σαρκὸς σου, τοῖς θείοις ἐνέτεινας δαψιλῶς, οὐδὲ τὸ γῆρας προεκκείμενος, τὴν καθέδραν προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερεῖδες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀθέμιαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλπεις, τὸ ᾆσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθείς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προϊὸν ἀμερίστως. Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν. δέξαι κἀμὲ ἡ ἐλπὶς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβευσον.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐξ ἀστρατήρος ὤφθης, προφῆτα ὦ Ἐλισσαῖε. καὶ Ἠλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, Πνεῦμα διπλῶς ἐπεσπάσω, καὶ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἕτερον τοῦ Ἱεράρχου.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑῴας, ἔδυς εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει. νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν Κόσμον, σοῖς πάνσοφε διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχ. πλ. β.

Φωτίου Πατριάρχου.

Ἀστὴρ ἀνέτειλας εὐσεβείας, ἀποδημῶν Ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος, καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. κἀκεῖσε συναυλιζόμενος θείαις χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστὼς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς ὡς Πατριάρχης πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ Θεοτόκῳ δράμε προσπεσοῦσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας, εἰς ς'. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ'. εἰς δ'. Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε. Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι. Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ´.

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Ἑσπέρας Στιχηρά. Ἦχος β´.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὗρεν ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ, τῆς διανοίας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσα ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον, καὶ τὸν Κόσμον κατηύγασε, τῆς Θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστράψασα, καὶ προτυπώσασα, Θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθήσεσθαι Θεσπέσιε.

Στόμα χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς τὴν ἄφυκτον, ἀπαρτίσας παμόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐνθέοις τε κατακοσμούμενος. ὅθεν τῶν σοφῶν σου ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἔκβασιν Μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας χρημάτων Προφῆτα, Θεομακάριστε. Ἔθνη γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμὼς θεηγόρε. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν. ῥῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕδωρ ὡς τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πανάγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι Θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια πράττω προστάγματα, ἵνα σωτηρίας πρὸς ὅρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν Ἄχραντον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τροπάριον Τοῦ Προφήτου σου τήν.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν τῇ Νηστείᾳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν Κυριακῇ Ἑσπέρας, ἢ γ. Ἑσπέρας, ἢ ε. ψάλλομεν τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα, ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας, καὶ θ. ὡς καὶ ἐν τῇ τῶν Χριστουγέννων Τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ἐν ταῖς Ὥραις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀμὼς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α´. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀνακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμὼς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγὸς ἀναδειχθεὶς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθης προορᾶν, ἔνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανεὶς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμὼς, εἴληφας θείαν ἐνέργειαν.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδὰμ, προφητικῶς ἐξανέστησας σκηνὴν, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, Ἄχραντε κυοφορήσασα.

Ὠδὴ γ´. Ἐστερεώθη τῇ Πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμὼς τῇ τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνῃ ἐδείκνυς, βοῶν Θεόφαντορ. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεμυημένος τὰ Θεῖα, Προφῆτα θεηγόρε, Ἀμὼς ἐνθέως φωτίζων, λαοὺς ἐμελῴδεις. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐστερεώθην τὸν θεῖον, τόκον σου ἐπιγνώσας, καὶ προστασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε κραυγάζων. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐστερεώθη τῇ Πίστει.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον τοῦ Παρακλήτου, ὑφηγούμενον ταῖς τούτου Μάκαρ, χάρισιν ὄντως Θεό-

Digitized by Google

Θεόφρων γεγένησαι. φανεροῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δήλωσιν, καὶ καταυγάζεις, τοὺς πίστει προστρέχοντας, Ἀμὼς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου τοῖς παραπτώμασι, ψυχὴν Παναμώμε Δέσποινα ζώωσον, ὡς παῤῥησίαν Μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἔχουσα. σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ, διδόντα ἀεὶ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἑκὼν ὑπέμεινας. ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο. σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον, καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδώλοις, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἤλεγξας. ὅθεν αἰχμάλωτον γενέσθαι, τοῦτον ἔφης ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸν πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ Θεὸς ἀναλαβὼν, ἱεροφάντορ Ἀμὼς διό σε, πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὡς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεδεγμένος ἀστραπὰς, τὰς φωτοβόλους Ἀμὼς, πᾶσι προφαίνεις χαίρων τὴν εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σε κατασκηνώσας Ἄχραντε, τὴν οὐσίαν τὴν ἐμὴν, ἀνεμορφώσατο διαπεσοῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ε΄. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς ἀσκήσει Μάκαρ ὠνείδισας, ὡς λογιζόμενος, πεπηγέναι τὰ ῥευστὰ, ῥευστὴν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος ὤφθης Θεόῤῥημον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ, διαγγέλλων τοῖς πᾶσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ῥυσθῆναι πάντας, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Μάκαρ δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι, τῆς οὐρανίου προφητείας σου.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθενε, τῆς ἀδιαδόχου Βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ σοῦ Θεομῆτορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιωθείημεν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικαῖς, ἀληθείας ἀκτῖσιν ἐκλάμπων, ἐῤῥάπισας τὸν τοῦ σκότους προστάτην, εὐτόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξολόθρευσιν.

Ἠμαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προφῆτα, ὡς Ἥλιος εὐσεβείας τῇ αἴγλῃ, τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐγὴν εἰσδεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἄχραντον, Παρθενίαν ὑμνῶ σου Παρθένε, τὸν ἄφραστον καὶ σεβάσμιον τόκον, τιμῶ σου Πάναγνε, δι᾽ οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ κακώσεως.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Εἰ τύχῃ ἐν Νηστείᾳ τὰ Τροπ. τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ΄. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Στίχ. Ἀμὼς ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος.
Ἐδὲμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκ ἔτι.
Πέμπτῃ ἐκ βιότοιο Ἀμὼς δεκάτῃ τε ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν Πατὴρ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, καὶ ἐγεννήθη ἐν Θεκουὲ, ἐν γῇ Ζαβουλὼν, καὶ προεφήτευσεν ἔτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας δὲ ὁ ἱερεὺς Βεθὴλ, συχνῶς αὐτὸν τυμπανίσας, ἐνήδρευσεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδόρει. εἰς τέλος δὲ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀμεσίου, ῥοπάλῳ πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἤλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἔτι ἔμπνεων εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἀμὼς, ἑρμηνεύεται καρτερός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλᾶ.

Digitized by Google

κ. Δούλας ξοανοῖς δουλικὸν μὴ δοὺς σέβας,
Ἤνεγκε σαρκὸς ὡς Θεοῦ δοῦλος ξέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας. διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὴν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεὶς αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκαλέσατο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὕπτιος, καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθεὶς, καὶ αὖθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθεὶς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἄνθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτήρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεὶς δὲ εἰς τρίτην ἐξέτασιν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἑκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βίᾳ σπονδὴν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῶν παρειῶν αὐτοῦ γυμνωθῆναι, καὶ τὰ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἐλαθεὶς ἕως εἴκοσι μιλίου, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ, καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ.

Ἣν προηγόρευσας θείαν, σωτηρίαν ἐφανερώθη, Ἀμὼς Προφῆτα θαυμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα Κόσμῳ. εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Νενευρωμένος τῇ θείᾳ, δυναστείᾳ τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον, τῆς Παρθένου δοξολογοῦμεν. δι' οὗ θανάτου ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὅλος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μύστης τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως Ἀμώς. διό σε ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἠξιώθης μυοῦντά σε, τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν. ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσι τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα θεοπρεπῶς ἄνευ σπορᾶς Θεομῆτορ ἐγέννησας, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, διό σε οἱ πιστοὶ, πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Παμύμνητε τῶν Οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν. διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἡ ἀνέκφραστος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία. τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις κατοικῆσαν, ἀνέδειξε μετόχους. ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός. Παμύμνητε τῶν Οὐρανῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄.

Τοῦ Ἁγίου καὶ Θαυματουργοῦ Τύχωνος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον, ἀποχὴν τῶν ἡδονῶν, σκεῦος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ. διὰ τοῦτο σὲ σοφὲ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τοῦ Θείου, ἁρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ στῦλον καὶ ἑδραίωμα τῆς πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας ἐφ᾽ ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποίμνην ἱερώτατε.

Ὅμοιον.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως, ποίμνης ὤφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶς, δογμάτων πάνσοφε ποιμήν. διό σου τὴν ἁγίαν μνήμην πανηγυρίζειν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες, Τύχων Θεόφρον πανόλβιε, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν Πάτερ δοξάζοντας πιστῶν. ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφὲ, ὁρᾶται, βότρυς πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. ὅθεν οἱ πιστοὶ οἱ μετέχοντες, σὲ πρεσβευτὴν προβαλλόμεθα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτ. Ὅμοιον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἀνύμφευτε Ἁγνὴ, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν τῶν κακῶν ἀπαλλαγήν; εὑρίσκει, βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε καὶ πύργον ἀρραγέστατον, Θεοχαρίτωτε Παμμάκαρ, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῇ λύπῃ καὶ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα ἐδονεῖτο θρήνους πλέκουσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. οἴμοι Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστ. Τῷ θαυματουργῷ προσλαλῆσαι ποθῶ μέλος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Τὰς ἄτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστὼς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως καὶ φωτὶ, ἀμεσωτέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νοῦν ἀνυμνῆσαί σου, τὸν ἰσάγγελον βίον Μακάριε.

Ὡράθης εὐκλεὴς, μακαρίας τε ῥίζης, ἐκβλαστάνων ἱερῶς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος, Πίστεώς τε καὶ Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης καὶ Χάριτος, παραδόξων θαυμάτων Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθέντι δι᾽ ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τῷ ψυχὴν ἀποκτείνοντι, πάθη ἐναπονεκρώσας, διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βάθη, πεπτωκότας τὸν Χριστὸν, κυήσασα Ἁγνὴ, ὃν ἀχράντων λαγόνων σου. τοῦτον οὖν ὡς παρρησίαν, κεκτημένη ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Ὕλην κακίας, πρόρριζον ἐκτεμὼν τῆς σοφίας σου, τῇ δρεπάνῃ τῶν ἀγώνων, ὡς γῆ κατάκαρπος. Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἑκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιὰς, ἀμεταστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ἁγίων βίους, ἐμιμήσω Θεόφρων ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος Θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος.

Θεοτ.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Παμμάκαρ, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, τοὺς

συν-

Digitized by Google

συντρίψαντας τὸ πρότερον, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, τοῦ πολεμήτορος.

Ὠδὴ γ΄. Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει. Προσόμοια. Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τῷ θείῳ μύρῳ σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμαίνοντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι. ἔθετο σε καὶ θαύμασιν, ἱερῶς κατεκόσμησε. νόσους γὰρ ἑκάστοτε, θεραπεύεις τῶν Πιστῶν σου, τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων ἀειμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη Παρθένε, ὡς παρρησίαν Μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἔχουσα. σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, διδόντα ἀεὶ καὶ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπομβρίστον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη τε, μητρικῶς, ἐπωδύρετο. ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ παράδοξα θαύματα, τὴν βεβαίαν Πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες Ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι διδόμενος, τῇ χειρί σου Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ηὐλόγηται, τὰ κενωθέντα δοχεῖα θείᾳ χάριτι, Ἱεράρχα πληρῶν ἀληθῶς πολυπλάσιον.

Υπανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἔνδοξε, πεινωμένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχρημάτισας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ συσχεθέντα, μετὰ παθῶν ἀμαυρότητι, ὅλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ δουλώσαντα, τὸ ἀναμάρτητον Λόγον ἡ κυήσασα, φωταγώγησον, καὶ πρὸς ζωὴν χειραγώγησον.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσωθείσας Πάτερ σοφὲ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεὶς τὸν Λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκεύασας νοήματα.

Ὡς τοῦ Θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγονώς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, Ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον, καὶ νοσούντων ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρούμενος, ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης ἱερουργὲ, καὶ πηγὰς ἐξήρανας, παθῶν ἐν χάριτι, ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἄχραντε, τοὺς κεκτημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον.

Ὠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον. ἐν τῇ πέτρᾳ καὶ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἵστασο Θεόπνευστε, θείῳ θέμει κρατυνόμενος.

Σοφίᾳ Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, Ἱερώτατε φθάσας καθεῖλες, τοῦ πονηροῦ, τὰς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμὼν εὐανθὴς Τύχων ὡράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων εἰς τὴν εὐωδίαν, πᾶσι Πιστοῖς, Ἱεράρχα Ὅσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε τὴν ψυχήν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς δολίως, κατεστίλωσε τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ, δυσωπῶ ἀγάθυνον, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

„Ἤλθομεν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ „φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φι„λάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, Πόλεως τῆς Νήσου Κύπρου.

Στίχ. Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγὼν Τύχων.

Ζωῆς τυχὼν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ, κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερὰ μεμαθηκὼς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα, ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξιότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρόν τε, καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου τοῦ Ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν Εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν Πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν Εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιάσας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πολλὰς ἔτι τε τῷ βίῳ περιὼν, καὶ περὶ τὴν τελευτὴν ἐργασάμενος. Ὧν ἐν ἢ δύω, δεῖγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἐκτιθέσθαι ἐπάξιον. Ἔτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἴληφε· τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα. Αὐτὸς δὲ τοὺς ἄρτους τοῖς ἐνδεέσι παρεῖχε. Μαθόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνειδίζετο παρ' αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ τοὺς ἄρτους ἔφη δανείζειν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων Ἐναργὴς περιΐσταται ἡ ἀπόδειξις, τῶν σιτώνων πλήρεων εὑρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου πρὸ τῆς ὁπωσοῦν ἐξαγωγῆς ὁ πατὴρ ἐποιήσατο. καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν. ὅμως ἔχει λόγον τινά, τὸ καὶ ἑτέρους τοιοῦτον πεποιηκέναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐποιΐας εἴη δαψιλές, τοῦ Θεοῦ τὸν σῖτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. ἐκεῖνο δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν, ἢν σύγκρισιν μὴ δεχόμενον. Κληματίδα ξηρὰν τῇ γῇ παραθεὶς, εὐθέως ῥιζωθῆναι, εἶτα βλαστῆσαι καὶ πρὸ καιροῦ. τοῦ γὰρ κατὰ τὴν ἑκκαιδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνὸς, ἐν ᾗ ἡ τοῦ Ἁγίου Μνήμη τελεῖται ὥριμος βότρυς; ἡ δὲ τέως τῷ καιρῷ προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρπούς, τῆς θείας ὑμνῳδίας καὶ λειτουργίας ἀρχομένης, περκάζοντας ἀποδείκνυσι. Τελειουμένης δὲ τῆς ἱερᾶς θυσίας, πεπείρους καὶ τελεσφόρους καὶ εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Ὠδὴ ζ΄. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις θείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος ὡς ἀληθής, Τύχων ἡ καρδία σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυν, Θεογνωσίας, ἔβλυσε γλυκασμὸν ἰαμάτων ἡμῖν.

Ἤνθησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὥσπερ Ἀστήρ, ἔφανας ὡς Ἥλιος, Πάτερ τοὺς βοῶντας φωτίζων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ θείᾳ κορυφῇ, ἐτέχθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀραμένῳ, καὶ μελῳδοῦντι Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὤφθης ἀσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα. ὃν ἐκδυσωποῦσα Παρθένε, ὑπέρτερον μου δεῖξον, τὸν λογισμὸν σαρκικῶν ἡδονῶν.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας, ἐγρηγόρως δὲ μᾶλλον παρέδραμες, νύκτα τοῦ

βίου

Digitized by Google

βίῳ Ὅσιε, ἐκοιμίσας τὰ πάθη σαρκὸς, πρὸς φέγγος ἀπαθείας, εὐθέως κατῴκησας.

Ταμεῖον παθῶν ἀναδέδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἁγίων λειψάνων σου. ἣν περικυκλοῦντες μέλπομεν, ἱερώτατε Τύχων. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ἐπαινέσεσι φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφανῆ Βασίλεια, πανοίδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἱερεῖς καὶ λαὸς εὐφημοῦσί σε, Παντευλόγητε Κόρη Παναμώμε, τὴν εὐλογίαν ἅπαντας, γεφυρώσασαν τοὺς μελῳδοῦντας· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸν δρόμον τὸν καλὸν τελέσαντι, καὶ τὴν Πίστιν σου τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον ἱεράρχα, Οὐράνια ἠνοίχθη σκηνώματα, καὶ τόπος φωταυγής σε ἐδέξατο, ἀγήρως διαλάμποντα.

Ὡς μύστης ὡς θεῖος Ἱερεὺς ὡς ἄριστος, ποιμενάρχης ὡς ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυμάτων, παμμάκαρ αὐτουργὸς μεμακάρισαι, καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμησαι, πάντων Ἁγίων ἀγαλλόμενος.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὲ τὸ ἅγιον, ἰαμάτων κρήνην κέκτηται. πᾶσα δὲ πόλις τε, καὶ χώρα, κηρύττει σου τὸν βίον τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν, Τύχων παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ Πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ᾧ φωτιζόμενοι τὸ σκότος, λυτρούμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἱρμός.

„Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, „τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρ„θένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλα„στήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐ„ξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνο„μεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α΄. ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρ. στ. προσόμ. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηρνήσασθε Χριστὸν, ἢ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε. διὸ καὶ ἠξιώθητε, τῆς Οὐρανίου λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων μακάριοι.

Ἴσαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ στερρὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φήλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρῖνος, οἱ κρατύναντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θείαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρουνὴ ἡ ἐκβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεικται. ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἑκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα τῶν Ἁγίων Μανουὴλ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, στ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαῖς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαι-

Ghigno.

Digitized by Google

δαιμόνων σκηνώματα, ἢ παθῶν φθοροποιῶν, ἢ κινδύνων ἐξαίροντες. ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον ἢ ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἔνδοξοι.

Μανουὴλ ὁ θαυμάσιος, ὁ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος μελῳδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἀντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, ἢ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην τῶν αἱμάτων ταῖς προσχύσεσι ἢ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τῷ μένειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἠχρειώσατε, Μανουὴλ ἢ Ἰσμαήλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι. καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς ἢ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εἰλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς Πίστεως, ᾔσχυνον Ἰουλιανὸν τὸν Τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἔνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀείμνηστος, ἢ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, ἢ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου Ναέ. Χαῖρε Ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνή. Χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεία Τράπεζα. Χαῖρε Σκηνή. Χαῖρε Στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτηται καὶ θανατοῦται, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν ἢ Ἄνθρωπον.

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῶν Ἁγίων εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.
Ἴσαυρε Μάρτυς ἀρωγὸς φάνηθί μοι.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἱλέωσαι Μάρτυς τὸν ὑμνοῦν, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας Μάκαρ ῥύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ. Ἴσαυρε θεόφρον πρόστηθί μοι, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης ἢ λύτρωσαι.

Ἀθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀήττακτος φύλαξ, ἐχρημάτισας Πάλαι τῇ σῇ. γενήθητι σκέπη ἢ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἴσαυρε.

Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με κατασχολεῖς, ἐχθρὸς ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν, ἡ τὸν Γυμνὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕψωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σῴζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, ἢ κινδύνων ἢ θλίψεων.

Ῥεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἡ σὴ σορὸς ἀναβλύζουσα, παντοδαπὰ, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρωστήματα Ἴσαυρε.

Ἔντιμος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν, ὄνομα. διὸ βοῶ, λύτρωσαί με πάσης ἀτιμίας πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἥνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμὲ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θεῖον φρόνημα ἀναλαβόμενοι, ὦ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυρραχίου, ἢ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖ-

ται

τῶν [illegible], Ἀπολλωνίου τὸ θρά-
σος καθείλετε, καὶ Τερπουτίου τὸ σέβας ἐ-
χλευάσατε, νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ
Θεοῦ δεξάμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς πα-
θῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, Σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη
Πανάγνε Παρθενομῆτορ. ἡ καθαρό-
τητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάν-
τας ἐμὲ πλημμελήσαντα, ἀποκάθαρον,
πρεσβείαις σου τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέ-
χουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκή-
ρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ
θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνα-
δίμως βλαστήσαντα, μητρικῶς θρηνῳ-
δοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴ μοι τέκνον μου, πῶς
πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀ-
τιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑψωθεὶς ἀπονοίᾳ μου, ὀλισθήσας πά-
θεσι κατεμάχομαι. ἔγειρόν με κα-
τακείμενον, ἐν βυθῷ Θεόφρων ἀπογνώ-
σεως.

Σὲ προστάτην κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρου-
ρὸν [illegible] καταφύγιον. πρὸς ἡδεῖ μοι
μὴ παρίδῃς με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, καὶ
σῶσόν με.

Ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστά-
την σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ μὴ
καταλίπῃς με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολ-
λύμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐλπίδα ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοή-
θεια σύ μοι πρόφηθι, καὶ παντοίας
με λύτρωσον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν
οἰκέτην σου.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Υἱὸς ὤφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ
σου λάμπον φῶς ἄδυτον. ἡ δ᾽ σκο-
τωμένη, τῆς ἀπάτης μέθυσται καὶ ἅπα-
σα, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός. διὸ
βοῶ σοι, φώτισόν με τὴν γνώμην τυφλώτ-
τοντα.

Μὴ παρίδῃς με Μάρτυς, πιστῶς σοι προσ-
τρέχοντα, μηδὲ ἀπώσῃ με. γλώσ-
σῃ γὰρ δολίᾳ, κατ᾽ ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με
φθέγγονται, πολεμοῦντές μάτην, τοῦ ἀ-
πολέσαι τὸν σὸν δοῦλον· ἀλλὰ προφθά-
σον σῶσόν με Ἅγιε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν
μέγαν προστάτην μου, ἐν παντί με τή-
ρει, καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἅγιε, ἀπὸ
πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἁμαρτιῶν,
τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐμὲ μορφοῦται, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε
Θεὸς ὁ πλάστης μου. ὃν ἀεὶ δυσώπει,
οἰκτειρῆσαι λαὸν ἁμαρτάνοντα, διασῶσαι
Κόσμον, δαιμονικῆς ἁπάσης βλάβης, τὸν
εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νόσους μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ
καρδίας μου τὰ πάθη Θεόφρον, σωμα-
τικῶν, ἀλγηδόνων με ῥῦσαι, καὶ ἐπηρείας
ἁπάσης καὶ θλίψεως. καὶ δεῖξόν με ταῖς
σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῆς παγίδος ὑ-
πέρτερον.

Ἡγίασέ σε ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πα-
νάγιος Θεὸς ὃν δυσώπει, ἁγιασμὸν,
τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν
καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν. προστάτης
γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταί-
σχυντος.

Ἐ[illegible]αί με τὸν πολλάκις ποθοῦντα, πο-
λυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυ-
σωπῶ, τὸν καλόν μου προστάτην, καὶ πί-
στει κράζω σοι Ἅγιε Ἴσαυρε. γενήθητί
μοι βοηθὸς, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύ-
τρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κα-
τασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα,
τὰς τοῦ νοὸς, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις,
Ὑπεραγία Παρθένε θεράπευσον, καὶ κό-
πασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλύ-
δώνιον Πάναγνε. Ὁ Εἱρμός.
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ. Τῶν Ἁγίων Μαρ-
τύρων, Μανουήλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Digitized by Google

Στίχ. Μανουὴλ, Σαβὲλ, Ἰσμαὴλ τρεῖς ὁπλῖται,
Τριάδος αἰχμάζουσιν ἐχθροὺς τρισάτας.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, ἴδε τρεῖς ἀνέρας ἀθλέοντας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνη, καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην βραβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. ὃν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι θεασάμενοι, καὶ πολλοὺς τῇ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες, ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον, διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ κοινωνῆσαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσθέντες δὲ καὶ ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ. τύπτονται, καὶ ἥλοις περονοῦνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἅγιος Μανουὴλ ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τοῦ μιαροῦ Βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινέσεις, καὶ μὴ πεισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς Εἰδώλοις, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀμφότερα τὰ νῶτα, καὶ καλάμοις ἀλιθείοις καταπαφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξέσι κατακεντᾶται βέλεσι, καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ, κἀν τῷ πρὸς Θρᾴκην τείχει, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κωνσταντίνου, ἐν τόπῳ κρημνώδει ἀπαχθέντες, καὶ κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὥρμηντο ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, ἔν τινι σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείᾳ περιτυγχάνουσιν· οὓς καὶ διδάσκων ὁ Ἅγιος Ἴσαυρος, μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιπτοεῖσθαι, ὅτι ἔργοις τοὺς αὐτοῦ λόγους ἐβεβαίωσαν. Ἀποστραφέμενοι γὰρ τινὶ τῶν συγγενῶν ὁμιλοῦντι πρὸς τῷ αὐτῶν Τριποντίῳ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· ὃς καὶ συλλαβὼν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστῆσαι μὴ δυνηθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προστάττει. Ἴσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ὑφ' οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξως ἐκ τούτων ῥυσθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς Πόλεως, Ῥοῦφος καὶ Ῥουφιανὸς οἱ αὐτάδελφοι, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἐκ νεαρᾶς ἔτι ἡλικίας ἀποταξάμενος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, ὡς τοιαύτην ἄσκησιν καὶ ἀκτημοσύνην ἤλασεν, ὡς ἓν τῶν ἀερίων πτηνῶν, ἢ νηκτῶν, ἢ χερσαίων ζώων, ἀταράχως καὶ ἀμερίμνως πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ διατελέσαι. Οὐ γὰρ φροντὶς οἴκου παρ' αὐτοῦ ἐμελετᾶτο, οὐ τόπων ἐπιθυμία κεκρατηκέναι ἔδοξε τῆς τούτου ψυχῆς, οὐ κόρος τρυφῆς, οὐ κτήσεις οἰκημάτων, οὐ βίβλων περιφοραί, ἀλλ' ὅλως δι' ὅλου τῶν τοῦ σώματος παθῶν ἐφάνη ἐλεύθερος, ἐλπίδι τῶν μελλόντων τρεφόμενος, καὶ πίστεως ὀχυρώματι θεμελιωμένος, ἐκαρτέρει ὥσπερ αἰχμάλωτος ὧδε κἀκεῖσε ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι διαμένων, καὶ τῇ φλογὶ τοῦ Ἡλίου καταφλεγόμενος, αἴθριος ἵστατο πάντοτε, κρημνοὺς ἐρημιῶν ἑαυτὸν ὡς πλανώμενον περιπατῶν, καὶ πλατείᾳ τῆς ἄμμου χώρᾳ ἀοικήτῳ πολλάκις, ἑαυτὸν ὡς ἐν πελάγει φέρεσθαι διδοκήσας. καὶ νυχθήμερα τεσσαράκοντα πεποίηκεν ἐν μέσῳ ῥάμνων ἑστηκὼς, καὶ μὴ κοιμώμενος, καὶ τεσσαράκοντα χρόνους ποιήσας, μὴ ἀνακλίνας ἑαυτὸν ἐπὶ πλευρὰν, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστάμενος ἐκοιμᾶτο. Οὕτως οὖν βιώσας καὶ πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου, τοῦ ἐν Ῥουφιαναῖς.

Ὧ Πατρὶς ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεῖς θεοσεβεῖς ἐπὶ τῶν χρόνων Ὁνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυ. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὁπόσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράψαι.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ Τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἴσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φῆλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρῖνε σοφὲ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Ἀστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ὤφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου. διὸ ψυχήν μου γνώμῃ τυφλώττουσαν, Θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρῖνε Ἴσαυρε Βασιλεῦ, Φῆλιξ Ἑρμεία κλεινὲ καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομῆτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, Μαρτυρίου θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ Ἱερωσύνης, καλλωπιζόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν ἀεὶ ἐκδυσώπει, κοσμῆσαι σωτηρίας, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δείλαιος, ἡδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμαι εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον, πανένδοξε Ἴσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, δεῖξον ἐν ἐμοὶ, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν, βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σώζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρείους δούλους.

Ἱερωσύνῃ πρότερον, κοσμηθεὶς Ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, ἀλλ' αὖθις εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ Μαρτυρίου. διὸ κἀμοῦ τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν φωστήρων κάλλεσιν, Οὐρανὸν καλλωπίσας Θεὸς, ἄλλον Οὐρανόν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν. ἐκ σοῦ γὰρ ὡς Ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει. διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατῃσχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, ἐκ Θεοῦ πανάοιδιμε Ἴσαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπὰς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν. διὸ κἀμοὶ παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὁ θεῖος καὶ σεβάσμιός σου Ναὸς, τὸ πολύτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς. διὸ κἀγὼ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ἰδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμὼν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. πρόστηθι οὖν, πάντοτε θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, κἀμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε Νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ, τοῖς δ' ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις. ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλ. τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Ἑσπέρας Στιχ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφοράν, ὡς ὡρμημένον ἀπ' αὐτῆς. τῆς Φοινίκης καθαρμόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ. φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα. γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλήττουσι. πολύτροπος σου ἡ εὔκλεια, Λεόντιε παμμακάριστε. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσείπωμεν; Στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν. Βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς δυσσεβείας ἀθλητήν. Τροφέα, τῶν πεινώντων ὡς φιλόπτωχον. δικαίων, ἐραστὴν ὡς πρᾳόφρονα. ποικίλα σου τὰ παθήματα; λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἐνοίκον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγήν, ποταμοὺς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, τοῖς ὕδασι τῆς χρηστότητος. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, οὐκ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπ. Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστ. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νόμος ἐγκωμίων ἡ ἀρετή σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θεράπον Λεόντιε. αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ ἔλεος ἀναφαίρετον.

Ἰώμενος Μάκαρ τῶν παρὰ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχήν, παρθενίᾳ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἄνοδον, ἀσφαλῆ κατασκεύασον.

Κράτος ἀπενέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τὴν εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμήν, γεραίρων ὁσίως, ἀοίδιμε Λεόντιε, τὸν ἀεί σοι ποθούμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σου μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν Οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἦθος εὐσταλὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε Θεόθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητὴς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θύεσθαι τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἐνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθαι.

Digitized by Google

Ἔρρει ἀσεβείας ῥήματα, ἡ μελίσταγής, καὶ φιλόθεος γλῶσσά σου, τοῖς δὲ δόλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν διεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον. Ὁ Εἱρμός.

Φοβερὸν δυνατῶν ἠθέτησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

ᾨδὴ α. Ἦχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλην ἐχώρησας. τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως Λεόντιε. ὅθεν ἐξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐχθροῖς παρατάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν, δεινῶς κατεπέβησαν, τῇ κληρουχίᾳ τῇ σῇ, παμάκαρ ἄχραντε Δέσποινα. ὄλεσον αὐτοχείρως, τῶν Βαρβάρων τὰ θράση. γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη. τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἐξαφάνισον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὃν περ ὦ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾨδὴ δ. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ τῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόστορδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ συνεχόμενον, ἀνηλεῶς ἀνέταζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκράτει τὸ παῤῥησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι, μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας ἀοίδιμε.

Σὲ σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸ ἀπειλούμενα ἥγημαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε. Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

ᾨδὴ ε. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ἱερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἑτοιμότατον ἀχθεὶς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρέστησο.

Καθελεῖν σου τὸ στεῤῥὸν, ἐπειρᾶτο τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπέραθλος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὥσπερ κακοῦργον βροτὸν λοιδορούμενος.

Ἀπολέσθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν Γῆν καὶ Οὐρανὸν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι. ὁ σταυρωθεὶς ἁπάντων γὰρ, Δημιουργός ἐστι Μάρτυς ἀντέλεγες.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνοις δοξάζουσιν.

ᾨδὴ ς. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἱλαρὸς μὲν, τοῖς προστρέχουσι Πιστοῖς Λεόντιε, καὶ τὸν λόγον, ἠρτυμένος τῷ θείῳ σου ἅλατι, ἰταμώτατος δὲ, τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσο.

Γνησίως σοι, ὁ πιστός σου θεράπων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ Μαρτύριον τῆς Βασιλείας σου. ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροὶ σου Χριστὲ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὥσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι, καὶ τὰς χεῖρας, ἐπετίθουν ὡς ἀγρίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου ἀλόχευτε Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον. ὅτι σε καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Κοντάκ. Ἦχος γ. Ἡ Παρθένος.

Τῶν Τυράννων ἤχησας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἤλεγξας, τὴν ἀθεώ-

Digitized by Google

ἀθεωτάτου μνήμης ηὔφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας. ἴασιν τῶν νοσημάτων Πιστοῖς παρέχεις. διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ σοφὲ Λεόντιε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΗ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχ. Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,
Ἄκμων σιδηροῦς πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ πληγῇσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος, μεγέθει δὲ σώματος συνηυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμεῖν καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι ἀνδρεῖος, καὶ πολλάκις τρόπαια στήσας· δόξαν δὲ καὶ σύνεσιν ἔχων καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγικῇ στολῇ καὶ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν Τριπόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις, ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, καὶ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν Ἀδριανὸς τῆς Φοινίκης, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβοῦνον μεθ᾽ ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λάβρῳ ὁ Ὑπάτιος συσχεθεὶς, ἄνωθεν ἐνεχθείσης φωνῆς, ἤκουσεν Ἀγγέλου ἐπιφανέντος αὐτῷ, εἰ μέλλει τῆς νόσου ἀπαλλαγήσεσθαι καλούσης, τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει Θεόδουλος γεγονὼς, καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβοῦνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον Λεόντιον ἀγνοῶν ὅς τις ἐστὶ, παρ᾽ αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητῶν δὲ τὸν παρ᾽ αὐτοῦ ζητούμενον Λεόντιον, εἶπεν ἑαυτὸν εἶναι, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δοῦλον, τοὺς δὲ λεγομένους θεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ὅ, τε Τριβοῦνος καὶ ὁ Θεόδουλος, προσπεσόντες τῷ Ἁγίῳ αἰτεῖσθαι παρ᾽ αὐτοῦ τυχεῖν τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως. Εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἐλθεῖν καὶ φωτίσαι αὐτοὺς καὶ λευκὰς ἐνδῦσαι στολάς. Ἐφ᾽ ᾧ τοὺς ἀπίστους ταραχθέντας, μηνῦσαι πάντα τῷ Ἡγεμόνι Ἀδριανῷ. Ὁ δὲ τούτους παραστησάμενος, ἐπεὶ μὴ ἔπεισεν ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον κατατείνεσθαι· καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκτμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπτεται βακλοῖς, εἶτα ταῖς παραινέσεσι τοῦ Τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχὼν, ἀλλὰ καταγελάσας αὐτὸν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεὶς, καὶ τυπτόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς οὖν, παρέστη Ἐλαιανῷ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τέμνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ τριβόλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὀγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἁπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ λυτροῦται. Εἶθ᾽ οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ῥωμαλαιότητι φρενῶν, ὥσπερ οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὴν τοῦ δαίμονος ἀπάτην Λεόντιος, ἀναμέλπων σοι Κύριε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀποσπασθεὶς τῆς σαρκὸς, ἐπιλελησμένος ἀτρόμως, τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ Χριστοῦ, ὁ ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερε, μελῳδῶν· σοι τῷ Κτίσαντι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, φρονήσεις βιαίως ἐκράτησας, πικρὰς τοῦ κόσμου βιοτῆς, ζωη-

φόρον

Digitized by Google

φόρον προσκεῖμαι θάνατον, ἀμαμέλπτων Λεόντιε. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον ἢ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινὴς, ἢ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἔφερε σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, ἢ τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, σφοδρότερον βρία, μέλπων ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθριον τὸν νῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτειμας τῷ πόθῳ, Μάρτυς ὑπερυψοῦτε, βοῶν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκησοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδόξασας κραυγάζων· πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν ἐκ τῆς Ἁγνῆς τεχθέντα Λόγον, ἢ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, παῖδες ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ προσηλωθέντα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριάδος θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ πᾶν γόνυ δὲ κάμπτει, ἐπουρανίων ἐπιγείων ἢ καταχθονίων, ὃν ὑμνοῦντες Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος αὔλως, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, τὰς ἀρχὰς ἀπεξεδύσω ἢ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, ἢ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτὴρ. ὃν ἐξιλέωσαι Ἀθλοφόρε, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φαιδροτέρα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡ-μαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου τρέχοντα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια, ἱστῶμεν στ. ς'. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα Μακάριε Χριστοῦ, Μαθητὴς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν. ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε. Ὅμοιον.

Ἰούδα θαυμάσιε βολὶς, ἀπεστάλης πλήττουσα, ἢ παντελῶς ἀφανίζουσα, Δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν. ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ἰούδα θεόπνευστε ἀκτὶς, τοῦ Ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, ἢ κατεφώτισας, ἀσεβῶν καρδίας, ἢ τὸν ἐπικείμενον, τῇ Κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδίωξας. ἢ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἢ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἰούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, τοῦ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, ἢ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, ἢ ἐνανθρωπήσαντος. ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μήτρι-

Digitized by Google

μητρικαῖς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπειν Ἰούδαν τὸν θεόπτην σπουδάσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὲ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶτταν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ἕλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ γεωργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχουν ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, σαφῶν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων Θεογεννήτορ πάναγνε. τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἐπλήσθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ ἀπρόσιτος, ὁ περαίνω πάσης μεγαλειότητος. αὐτοὶ καὶ γεγόνασιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου ἐπήνεσαν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος, ἐκ τοῦ ἀϊδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη συνῴκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἁγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἁγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν, ὤφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα Μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς Πίστεως, πᾶσι κατασπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ Κοσμοκράτορι. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε Πανύμνητε, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πιστῶς ἀνυμνοῦσί σου, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐμφῆσας σου.

Ὁ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Πνεύματος, ἠξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αὐγὴν καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Ὑπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὁδήγησον.

Λιμώττοντες ἀνέπνευσας τῷ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου λειτουργέ, τῶν ἀπορρήτων φραξάμενος τῆς πονηρίας διώκεις, τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως συλλαβοῦσα Παράνυμφε, τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, δυσώπει σώζειν κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσι με Δέσποινα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κεκτημένος, ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστολε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδαχαῖς σου, μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

Ὄμβρος ὡς Οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ θεῖος φθόγγος σου Θεοκήρυξ, τὸν αὐχμὸν διέλυσε, τῆς πολυθεΐας, ἐνθέοις Θεοῦ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ τὴν ψυχήν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἁμαρτίας δήγματι, ἀνάστησον Μήτηρ τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

Ὠδὴ ϛ΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας, πράξεσι φαιδραῖς, τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολε λαμπόμενος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Ἐπιστέλλεις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις, τὴν φωτιστικήν, καὶ δογμάτων ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα Θεσπέσιε.

Ὁ Θεόπτης φθέγγεται, Οὐρανός τις ὥσπερ λογικός, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος, τοῦ δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ῥῦσαί με φθορᾶς, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον κατάπαυσον, ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Κοντάκ. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἐκ ῥίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κῆρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, Πίστιν Κυρίου Παμμάκαρ, καὶ Μύστα τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στ. Καὶ συγγένειαν καὶ χορῷ αὐχεῖν ἔχεις, Χριστοῦ μαθητῶν ὦ Ἰούδα καὶ πάθει.

Ἐννέα καὶ δεκάτῃ βελέεσσιν Ἰούδας θνῆσκε.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατ᾽ αὐτὸν εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν, Ἰούδας ἐπονομάζεται, παρὰ δὲ Ματθαίῳ, καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος, καὶ Λεββαῖος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ὃ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐπιστολήν. οὗτος παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ πεμφθεὶς εἰς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγός, πυρωθεὶς ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλάνην κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν. ἕλκων γὰρ ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὸν αὔλακα τέμνων, καὶ σπείρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, πολλὺν ἤνεγκε τὸν καρπόν. διὸ τήν τε μέσην τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ ὅμορα ἔθνη καταφωτίσας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, τῇ Ἐδεσσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Αὔγαρον τὸν Τοπάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτόν, ὕστερον κατέλαβεν

ἐν

Digitized by Google

ἐν Ἀραβᾷ τῇ Πόλει, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἁμαρτηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στίχ. Εὕρατο ζωὴν Ζώσιμος αἰωνίαν.
Τῆς αὐτοζωῆς ἕνεκεν θανὼν ξίφει.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος τῆς ἐν Πισσιδίᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. ῥίψας δὲ αὐτοῦ τὰ ὅπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. ὅθεν ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολογήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθέντι ἐπιτίθεται, ἐκ τεσσάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον, πολλοὶ τῶν παρόντων καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον τῷ Χριστῷ. ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος κρηπῖσι καθηλωθεὶς, καὶ πώλοις προσδεθεὶς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγεμόνι. ἐπὶ τὴν Καμιτῶν πόλιν ἐλαύνεται, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύω παίδων ἐπιφανέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγείῳ ὕδωρ κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαβεν. ἀχθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ σιδήροις ὀξέσι κατακεντᾶται τὸν νῶτον, καὶ ξηρῷ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις. καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Οὗτος ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης αὐτῷ ὑπακοῆς καὶ ἄκρας ἀσκήσεως καὶ ἀκτημοσύνης, γέγονε σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε δαίμονας. οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς Ἀγγελικοῖς ἀγωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυσὶ καὶ ἑξήκοντα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θεοειδέστατον, συνουσίᾳ θεότητος, γενόμενον ἅπαντες, Ἰούδαν ὑμνήσωμεν, εὐθέως μελῳδοῦντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ πνευματοκίνητον, καὶ θεόπνους γλῶσσά σου, τὸν Κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ τῷ κηρύγματι. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεζόμενος, εὐθέως μελῳδήσεις, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν Πάναγνε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν Ἐθνῶν, καὶ Βασιλέων γέρας, εὔκλειαν ἀπείληφας, βοῶν Ἀπόστολε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου Μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων ἔνδοξε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὕμνοι οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰούδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακὼβ τιμῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, ὡς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἡ παστράπτων Ἔνδοξε, φωτοχύτου Πνεύματος αὐγῇ, θαυμάτων τὰς ἀστραπὰς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες ὡς μαθητὴς, τοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ τοῦ μονογε-

μογενῶς, τῷ σάρκα πτωχεύσαντος ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργὸν, κατὰ πάντας γεννητῶν, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφερῆ. ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος.

Ἐξαποστειλ. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζήτει Ἀπριλλίῳ κζ'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν. ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα. δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, Θεοφάντορ Μεθόδιε. ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, εὐσεβείᾳ λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα σου, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων Μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυούμενος τρανώτερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχ. Ὅμοιον.

Εἰς τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος βαρύς.

Νάσει σου πρὸς γεώδη.

Τρίβου συντομωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου, πάνσοφε.

Στέφει τοῦ Μαρτυρίου, Ἱερωσύνης τῷ μύρῳ, παμμάκαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἤστραψας. ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, Ἱερωτάτῳ Δεσπότῃ, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργηθεὶς ἔνδοξε. ὅθεν Θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν Οὐρανοῖς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Μύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῶν τέτοκας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε. ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς Οὐρανούς.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἁγνείας τὸ κάλλος, διὰ πέρας ἔνδο-

Digitized by Google

ξε μαθεῖν, σοφίᾳ τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσαν τὴν τούτων καλλονήν, ὑπεδείκνυες Θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων καλλονή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως Σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὔσημος φθογγή, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντας καλοῦσα τοὺς Πιστούς, πρὸς μετουσίαν Παμμάκαρ, τῶν οὐρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμποσίων, ἐμπλησθέντες πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν ἀεί, συμφυομένην ἀρράστως, καὶ συναυξανομένην τοῖς μετέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Θείου Γαβριήλ, εὐλογημένη τὸ χαῖρε Παρθένε, σοὶ κράζομεν· χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

θθ. κα. Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργὲ προσήγαγες θυσίας Θεῷ. ἀθλήσας δὲ στερρότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἀεί, πάντας σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ παναμώμητος Ἀμνάς, καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδυνωμένη τὴν ψυχήν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· ποῦ σου τέκνον φίλτατον,

δωρεῶν τε, καὶ θαυμάτων μνήμην ἣν ἀπείληφας, ὁ ἀχάριστος δῆμος· ἀλλ' ὡς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, πάντων μνήμην ... ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

Εἰς ἀρετὴν σου περιωπήν, μαρτυρικῶς τελειωθεὶς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱερωσύνης σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικόν, ἱεροπρεπῶς τὴν ζωὴν ἐκόσμησας, καὶ ὀρθοδόξως ἐκήρυξας πίστιν τὴν ἀπαρασάλευτον, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποίμνιον.

Διαφανὴς ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, θείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενον, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε. δι' ὃ τὸν ὠμότερα γὰρ, ἑαυτὸν σπουδῆς ἀνεστήλωσας. Θεοτοκ.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, διαφύλαξον εἰς ποίμνιον σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

Ὠδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνὲ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε σῶσον πανάοιδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Πρῶτον ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν τὰς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε.

Ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρησίαν Πάτερ καὶ πρὸς τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας διὰ τῶν ἀγώνων σου, τοῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ Ναὸς τῆς θείας ἀκτῖνος, τῷ φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

Ὠδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάρων, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμάκαρ οὐκ ἔδωκας, ἕως πάντων, τῶν παθημάτων

σαν-

Digitized by Google

σαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρητικὸν Ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἡ φωτιστικὴ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψις θεοῤῥήμον, φωτὸς λαμπτῆρα τῷ Κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἱρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

Ὁλικῶς τῇ θείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον θεύμενος τῆς ἐνθέου, Ἱερωσύνης καινὸν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὤφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν Πιστῶν Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομῆτορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοὶ κράζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχ. Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μετεὶς ὁδεύει, οὗ μέθοδος οὐ πέλει.
Εἰκάδι ἀρχιθύτης Μεθόδιος ἐναπετμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθεὶς, σκεῦος θεῖον καὶ δοχεῖον Θείου Πνεύματος γέγονεν. Ὅθεν καὶ ὑπὸ τῆς θείας Χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβὼν, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὠριγένους πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν πυρὶ θείῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτομαινίαν ἐκμειώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ θείᾳ χάριτι. ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπὴ, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὅθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παῤῥησίαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὁπλίζει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ πρὸ τῆς μαρτυρίας, νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη, πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος προσηνέχθη τῷ Χριστῷ θυσιαζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη. Ὁ δὲ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας, αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως. Οὗτος ὁ θεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προεθέσπισε, καὶ προηγόρευσεν ἀκριβέστατα, περί τε τὰς Βασιλέων ἐναλλαγὰς, καὶ μεταβολὰ, καὶ μεταποιήσεις, καὶ Ἐθνῶν ἐκδρομὰς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἐρημώσεις καὶ ἀφανισμοὺς, περί τε ὀρθοδόξων καὶ αἱρετικῶν βασιλέων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα ὁ θεῖος οὗτος προεθέσπισε.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἱερωμένος Θεόφρων, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότῃ μέλπων κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός.

Ἐστηριγμένος τῇ Πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας φλόγα, ῥοαῖς ἁγίων αἱμάτων σου, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός.

Μεμυημένος τὰ θεῖα, θεωρίας τῆς ἀνωτάτω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐστόμωσας, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι Πάτερ κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον ἡ πᾶσα Κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνοῦσα τοῦτον κραυγάζει· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Digitized by Google

Ὠδὴ η΄. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὁρῶν, ἐκαρτέρει τὰς τῶν Τυράννων αἰκισμοὺς θεόφρων· στέφανον ἀνεδήσατο μελλόντων, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ Βασιλείαν, εἰλικρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοι προξενοῦσαν ὁδὸν εἰς τρίβον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Δογμάτων πέλαγος, καὶ πυξίον δογμάτων, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρόν σε, γινώσκομεν καὶ αἰσθήσεως δρόμον, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτης Πανάγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῇ συλλαβούσῃ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, νῦν σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐσεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα.

Ὠδὴ θ΄. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Πάτερ, τῶν αἱρέσεων παῦσαι, τὰ καθ᾽ ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον ἐκ μέσου ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφηνας.

Ξύλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, διὰ θανάτου σου Μάκαρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος. Οὗ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πιστῶς δυσώπησον.

Ὅλον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χριστότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητὴς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Νόμου καινοῦ Κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεοχάρακτον Πλάκα, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον, ἐκ πλάνης κεχαριτωμένη Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΑ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῆ σε ὡς Ἥλιον, τοῖς τοῦ Κόσμου πληρώμασι, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθείας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα Μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν Μνήμην σου, ἑορτάζομεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦντες, ῥύσιν ψυχῶν ἀρυόμεθα.

Καὶ τυπτόμενος μάστιξι, καὶ δεινῶς πτερνιζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθειργνύμενος, τῷ πυκαμμάθων θλιβόμενος, θηρσὶ συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θαλάσσῃ πορευόμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐκληρώσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τὴν χέρσον γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἑώρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ὑπεδέξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολύαθλον σῶμα τοῦ νικήσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, συνεδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συνυμνούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, σαρκικῶν ὑποστάσεων. Ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν Πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην

Digitized by Google

μόνην ἔσωσας ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναριστῶν τοὺς Προπάτορας.

Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἰουλιανὸν ὕμνοις Μάρτυρα στέφω.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἱεροῖς ἀνυμνείσθω, ὕμνοις ἀθλητά σου ἡ ἀοίδιμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδόξασαι.

Ὄλισθον οὐχ ὑπέστης, διηγωνισμένος τῷ Μαρτυρίῳ, τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα, ἀφειδίᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Ὑπὲρ αὐγὴν χρυσίου, τοῖς μαρτυρικοῖς διαγλαΐζεται αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων, καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθοις οὐ προστέταγμαι, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανὸς, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ἵστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανὲ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

Ἄφρων οὐ γεγένημαι, ὁμολογῶ Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανὸς, ἕνα ἐν Τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑδάτων πνιγμονὴν, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος σοφὲ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπείληφας. ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν, Χριστῷ ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς Πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ Ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μάστιξιν, Ἰουλιανὸς τὸ σῶμα προδίδωσιν, ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων δὲ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Οὐρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανὲ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν παθῶν σε Μάρτυς ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν. τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμεν.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανόμων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγώνισω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Ὁσίως μαρτυρήσας ἀοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανὲ Μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἰκρίῳ προσπαγέντι σοι Χριστὲ, ὁ κλεινὸς Θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ᾽ ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Ἐλέγχει τῆς πλάνης τὰ αἰσχρὰ, θεηγόρων γλώσσῃ δὲ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα, διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἱρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στ. Φέρων τι χρῆμα σάκκος ἄξιον πολὺ, Ἰουλιανὸν βάλλεται Πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἴσεδυ εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀμαζαρβέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων Ἐπαρχίας, Υἱὸς τινὸς Βουλευτοῦ, Μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ᾽ ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκὼς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, διαβληθεὶς προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι. καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζεται. Εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς, καὶ τῇ Μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, καὶ ἐμμένειν εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, ἐν σάκκῳ βληθεὶς μεστῷ ψάμμου, καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, καὶ λοιπῶν ὄφεων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλίκων χώρας, τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δὲ, καὶ Διονυσίῳ τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθεὶς, ἐκπεμφθεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ Λέαινα, αὐτὸν ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένη, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐπεσπάσατο. Οἳ καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ Τύραννος θεασάμενος, κελεύει πέτραν μέσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸν Ἅγιον ἀπολωλέναι. Ἄνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος, παρὰ πέντε καὶ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς τὸν Ἅγιον τὴν ψυχὴν ἀφιέναι, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, ἀνεψιοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἐπιλεγομένου Ἰούστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον ᾠδῆς ἀποστάζει, ὁ ἀοίδιμος καὶ ἔνδοξός σου θήκη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρρητος δόξα περιέστεψεν, τοὺς πρὸς αἰῶνιν τὴν σὴν ὑποστάντας Στρατιῶτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥήσει Τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας ἀοίδιμε τῇ Κτίσει, ἀλλ᾽ ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀνακέκραγας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ Κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης Ἁγνὴ, λυτρούμενον τοὺς Πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ η΄. Μυστικῶν ὀργάνων.

Ὑπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ, αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θηριαλεωτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλει Ἰουλιανός, κραυγάζων μεγαλοφώνως· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θανάτου πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ᾽ ἀκμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ, ἐβόας ἀμελλήτως· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τῶν ὅλων Κύριον τεκοῦσα, καὶ Παρθένος μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ Πιστοὶ ἀξίως ἀνυμνοῦντες τὸ χαίρε σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Μυστικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τύφον κατέβαλες, Χριστοῦ Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγωνίσω κατὰ κράτος, ἐκνικήσας τοῦτον. Διό σε μακαρίζομεν.

Ἐπηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρατιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος, προσπελάσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγαλύνων ἀεί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκάκου, θαλαττίοις μακαρίε κευθμεῶσιν, ἐμβεβλημένος Μάκαρ· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μωσῆς ἐν Βάτῳ κατεῖδέ σε, Ἁγνὴ ἐν τῷ ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεότητος πῦρ ἀφλέκτως. Ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, γ΄. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν Δογματιστήν, ὀρθοδόξων στηριγμόν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν, Φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα, Μαρτύρων, ἀκληρίαις διαπρέποντα, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον, μέγαν τῆς ψευδοῦς κατήγορον; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; Ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς. Κρατῆρα, θείου νάματος πληρούμενον, Ἀρείου τὰς ἀμόφρονας βυθίζοντα, Στῦλον πυρὸς προηγούμενον, μέχρι λαοῦ θείᾳ χάριτι; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; ἀσεβείας πολεμιστήν, καὶ ἀσεβείας μισητήν, ἀθλοφόρων καλλονήν, καὶ Ἱερέων χαρμονήν; Δρεπάνην, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνάγουσαν. Πηγὴν θαυμάτων ἀέναον, νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί μὴ ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ᾽ ὅλως, ἀμαθοῦσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Τέκνον μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πά-

Digitized by Google

σι, τὴν ζωὴν μέμψιν ὡς Κύριος, πῶς θαυματοῦσαι μακρόθυμε, θνητοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεὲ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, Μάκαρ συναπτόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις ἐγκοσμούμενος, τοὺς πίστει ἑορτάζοντας τὴν σήν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεούμενος.

Ἤδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σαρκός, ὀρέξεις καθυπέταξας, Παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθείς, λαὸν ἐν ὁσιότητι Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρῳ τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἱρετιζόντων ἀχλύν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφέ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν τοῖς ἐν αὐτῇ, ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστὴρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἄχραντε εὐλόγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυνάμωσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ὑπῆρξας πρᾷος ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων δόξῃ ἐστεμμένος.

Ἐλέγχειν Ἀρείου τοῦ παράφρονος, διωγμοὺς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιοτάτον τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλήσει Πατρὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, Ποιμένων ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτός, παμμάκαρ Εὐσέβιε, αἵματι Μαρτυρίου, σεαυτὸν ὡραΐσας, ἅμα πρὸς τὰς αὐλάς, μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ Οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν Παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἔστησας σοφέ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἅλατι τῶν σῶν, νοσίμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἱρέσει κακοπιστίας, Μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἴθυνας λαόν, πρὸς ὅρμον σωτηρίας, Ἀρειανικὴν βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄστρον φαεινόν, ἀνέτειλας ἐν Κόσμῳ, φέγγει Ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἁγνή, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα. καὶ δυσωπῶ σε καταύγασαι τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ὀρθοδοξίας στύλον, καὶ ἰαμάτων πηγήν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ Λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυρᾶς, τῆς Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν ἀσεβῶν, ἄρραγὲς καὶ στερρὸν περιτείχισμα.

Βαπτίσματι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικήν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς Θεία Βασίλεια, παρίστασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ὡς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον Κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς, κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς, προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ θείων προρρήσεων. τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρός, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων

Στίχ. Κέραμος Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου. Εὐθὺς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλωτὴς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καί περ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις, καὶ τότε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμεῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα κατέχων αὐτοὺς, προτείνοιτο καὶ προδῷ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανατείνεται ὡς ἡδέως αὐτῶν δεξάμενος ἐκτομὴν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν. Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν μετὰ Κωνστάντιον, καὶ Ἰουλιανὸν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν καταδικάζει. οὗ μετὰ τὴν τελευτὴν πρὸς τὴν λαχοῦσαν Πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιὼν, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κεράμιον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλούσης. ἣν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὧν ὁ μὲν Ζήνων, στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν. ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκέτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. οἳ καταλαβόντες Μάξιμον τὸν Ἡγεμόνα, τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ ἅτινες εἶεν φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἱσταμένου, λὰξ ἐντείνας κατ' αὐτοῦ καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς ἀφειδῶς ξέεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται

ἐν

Digitized by Google

ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κεντήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρσιν. ἔνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτὸς, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπείσθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοὺς ἔρμους καὶ τὴν καρδίαν ἐμπύρεται, καὶ ἄμφω ἱμᾶσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῶς τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνοις σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεσιν ἀκοίμητος τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἄγρυπνος ὤφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ Οὐράνια εὐθέως ἐκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν παρίστασαι τοῦ Κτίστου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα Πατρὸς πρὸ Ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, φῶς ἦν τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, ἀθλοφόρων ὡραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς κακίστῃ παραβάσει, ἀναχωνεύεις, ὅθεν σε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

Ὠδὴ η. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Σοῦ Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, δωρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρίᾳ τῶν λόγων, τὸ ἱερὸν νέμων ποίμνιον, τῆς αἱρέσεως θῆρας, Παμμάκαρ ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης, τοὺς αἱρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρέθης, ἀθλήσας στερρότατα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὕψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν οὐσίαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδὼν κατηξιώθης, Πάτερ τὸ μακάριον, τῇ ἱερᾷ σου ψυχῇ ἐλλαμπόμενος, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θεηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς πανσέπτοις τῶν ἄθλων, Μάκαρ λαμπρότησι.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Ἱερὸν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, εὐσεβῶς τῷ κάλλει ἀγλαϊζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν Παναγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ῥώμη σε προβάλλεται, ὥσπερ λειμὼν ῥόδον εὔοσμον, Ἀγριππῖνα πολύαθλε, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὀσμαῖς

ὀδμαῖς ἀμαρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιώκον χάριτι παντί με, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν Παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Ἀγριππῖνα πολύαθλε.

Ὄλβον ὡς πολύτιμον, τῇ Σικελίᾳ σε δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔνθα γενομένη, ἀοίδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρῶν, πληθὺν διώξας ἐπιστασίᾳ σου. διό σε μακαρίζομεν καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἑορτάζομεν Ἄθλησιν, Ἀγριππῖνα πολύαθλε.

Ἔφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξει, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππῖνα, θαυματουργίαις φοβεραῖς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι, κατέπαυσας ἐν τόπῳ δὲ, ἐν ᾧ Θεὸς ἀναπέπαυται, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ πολυώνυμητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον πάσαις ἁμαρτίαις. καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν μεγαλειόν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε, πῶς ἐθελουσίως, πάθας ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, μοῦ Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππῖναν αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Νῷ φέγγει τῆς χάριτος, τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππῖνα, χάριν ἀνυμνῆσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἡλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ κατηύγασας, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, Κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνῆστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προσήνεγκας, καὶ ἀντέλαβες, Οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἄφθαρτον, Μάρτυς ἀοίδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνὴ, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππῖνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις σου, θείαις κατέχουσα, Κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρειν σε.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ῥάβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τοῖς τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα· τῆς σῆς ὑδάτων με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Ἵνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσῃς τοὺς χιτῶνας γεγύμνωσαι. διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Ῥείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαίωται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις εὐσεβὴς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου. Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠθέτησε.

Κανὼν. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενίᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα,

διὰ

διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ᾽ ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστὲ, οἴ μοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ᾽ Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ τὸ θέλημα τῶν τούτων, φοβουμένων ποιούμενος, δι᾽ Ἀγγέλων Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι᾽ ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτῳ, χάριν ἀναβλύζεις ἀείζωον, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα τοῦ Θεοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑπερβᾶσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στεῤῥῶς ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστὲ τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὡραϊζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερβαίνουσα, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ, τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ, ἐπισκιώσαν σκηνώματι, ἐδείκνυ σε τοῖς ὁρῶσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, φῶς τῶν θαυμάτων πέμπουσαν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τοῦ Ποιμένος τοῖς ἴχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον τούτῳ, εὐθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτὸς, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα, ἡ ἀοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον.

Ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα, τὸν Πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον Ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δαιμόνων.

Γενναίως, αἱ τρισόλβιοι Ἅγιαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανοῦσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ Μαρτυρίου, νεκρωθὲν σου ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσι.

Ῥομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τέλος ἐξέλιπον, καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτους τούτου τὰ θράση, Ἀγριππῖνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ἰᾶται, τῇ προσψαύσει αἱμόῤῥους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται Πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε Πανάμωμε, νῦν πεπεισμένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη, Χαῖρε Πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ΄. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχ. Πληθεῖσα πολλῶν τραυμάτων ἐκ τμημάτων.

Πολλῶν μετέσχες στεμμάτων Ἀγριππῖνα.

Εἰκά-

Εἰκάδι τεμνομένη κεῖται τῇ θαυμαστῇ Ἀγριππῖνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ὑπάρχουσα, καὶ ὥσπερ λειμῶνι ῥόδον εὔοσμον, κατευωδιάζουσα Πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενίᾳ γὰρ καὶ εὐδείᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλαίως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ Μαρτύριον χωρεῖ, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συνέτριψε. Καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε. Καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδηθεῖσα, διὰ θείου τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσέβειαν διέλυσεν. Ὅθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται. Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων Πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελῶν Ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κἀκεῖσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λύτρωται δεισιδαιμονίας. Ἀγαρηνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης Ναοῦ, ἀπωλείᾳ παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, λεπροὶ καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ ἀποδραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Περιστερὰ οἷα χρυσῆ, ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτί, τῷ φρουρίῳ τῷ σῷ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς Πιστοὺς μιαιφονίας τῆς τούτων Μάρτυς.

Παλυειδεῖς διὰ Χριστόν, πόνους ὑπομείνασα Μάρτυς, ἄπονον εὗρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερουργῶν ὁ θαυμαστός, καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια σκοπῶν, Ἀγριππῖνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν, ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Κυοφορήσασα Θεόν, μένεις μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ Κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ νὺξ ὡς ἡμέρα καθορᾶται, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σου τὸ λείψανον, τὸ πανευωδίαστον, ἅπας σε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις σφοδρῶς ἠλαύνετο, ἰάσεων ἀπέρρει σταγόνας, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τούτου τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη ἔνδοξε, καὶ ἀνακράζουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἄρρυστον ἔχουσα τὴν Πίστιν, ἐλαίῳ φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς Οὐρανίου χαρᾶς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος τὸ πῦρ προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ φλέγεσθαι, μένουσα Πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας τὸ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος, τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν Βάσσα, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως μέλπουσαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὗρον τοῦ πόθου τὸ συμπέρασμα.

Digitized by Google

μητρικαῖς. Υἱὲ μου καὶ Θεὲ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον; Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἷς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπειν Ἰούδαν τὸν θεόπτην σπουδάσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὲ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶτταν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ἕλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ γεωργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχουν ἤμησας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Πάγον τὸν σαρκωθέντα, ὁρῶν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δεύτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Πίστις ἡ γέννα σου μόνη, καὶ οὐκ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων Θεογεννῆτορ Πάναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ἐπλήσθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος. αὐτοὶ καὶ γεγόνασιν αὐτοῦ φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ἰούδα οἱ ἀδελφοί σου ἐπῄνεσαν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκὶ, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, δὲ ἀϊδίου ἀναλάμψαντος, ἐκ τοῦ ἀϊδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη συνῴκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας ῥήματα ζωῆς προτεινόμενος. Ἄλλος.

Ἰδοὺ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἁγνὴ κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἁγιότητι, πάσας ὑπερῆρας καὶ πασῶν ὤφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότου καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα Μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς Πίστεως, πᾶσι καταπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ Κοσμοκράτορι. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἄθραυστε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε Πανύμνητε, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τὸ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σου, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐμφρόνησας σου.

Ὁ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Πνεύματος, ἠξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος τεθέαται.

Ὑπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δεδωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὁδήγησον.

Λιπάνας ἀκτῖνι τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου λειτουργέ, τῶν ἀπορρήτων φραξάμενος τῆς πονηρίας διώκεις, τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως συλλαβοῦσα Πανάμωμε, τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσι με Δέσποινα.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κεκτημένος, ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστολε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδαχαῖς σου, μαθητεύων ἔδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

Ὄμβρος ὡς Οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ θεῖος φθόγγος σου Θεοκήρυξ, τὸν αὐχμὸν διέλυσε, τῆς πολυθείας, ἑνὸς Θεοῦ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ τὴν ψυχήν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἁμαρτίας δήγματι, ἀνάστησον Μήτηρ τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

Ὠδὴ ϛ΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας, πράξεσι φαιδραῖς, τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολε λαμπόμενος, τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Ἐπιστέλλεις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις, τὴν φωτιστικήν, καὶ δογμάτων ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα Θεσπέσιε.

Ὁ θεόπτης φθέγγεται, Οὐρανός τις ὥσπερ λογικός, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν διηγούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ῥῦσαί με φθορᾶς, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον κατάπαυσον, ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Κοντάκ. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἐκ ῥίζης ἀκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κῆρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, Πίστιν Κυρίου Παμμάκαρ, καὶ Μύστα τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στ. Καὶ συγγενείᾳ καὶ χορῷ αὐχεῖν ἔχεις,
Χριστοῦ μαθητῶν ὦ Ἰούδα καὶ πάθει.
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ βελέεσσιν Ἰούδας θνῆσκεν.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς πράξεσιν, Ἰούδας ἐπονομάζεται, παρὰ δὲ Ματθαίῳ, καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος, καὶ Λεββαῖος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστείλας ἐπιστολήν. Οὗτος παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ πεμφθεὶς εἰς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγός, πυρωθεὶς ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλάνην κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν. ἕλκων γὰρ ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὔλακα τέμνων, καὶ σπείρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, πολὺν ἤνεγκε τὸν καρπόν. διὸ τῇ τε μέσῃ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ ὅμορα ἔθνη καταφωτίσας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ Ἐδεσσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Αὔγαρον τὸν Τοπάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτόν, ὕστερον κατέλαβεν

ἐν

Digitized by Google

ἐν Ἀραβᾷ τῇ Πόλει, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀμαρτηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στίχ. Εὕρατο ζωὴν Ζώσιμος αἰωνίαν.
Τῆς αὐτοζωῆς ἕνεκεν θανὼν ξίφει.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος τῆς ἐν Πισσιδίᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ. ῥίψας δὲ αὐτοῦ τὰ ὅπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. ὅθεν ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολογήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθέντι ἐπιτίθεται, ἐκ τεσσάρων ταθείς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον, πολλοὶ τῶν παρόντων καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον τῷ Χριστῷ. ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος κρηπῖσι καθηλωθεὶς, καὶ πώλοις προσδεθεὶς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγεμόνι. ἐπὶ τὴν Καμιτῶν πόλιν ἐλαύνεται, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφανέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγείῳ ὕδωρ κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαβεν. ἀχθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρεμασθεὶς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ σιδήροις ὀξέσι κατακεντᾶται τὸν νῶτον, καὶ ξίφει τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις. καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Οὗτος ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης αὐτῷ ὑπακοῆς καὶ ἄκρας ἀσκήσεως καὶ ἀκτημοσύνης, γέγονε σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε δαίμονας. οὕτως ὁσίως βιώσας τοῖς Ἀγγελικοῖς ἀγωνίσμασιν, ἐπὶ γήροις βαθεῖ καὶ ἑξήκοντα πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν θεοειδέστατον, συνουσίᾳ θεότητος, γενόμενον ἅπαντες, Ἰούδαν ὑμνήσωμεν, εὐθέως μελῳδοῦντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ηὐπνευματοκίνητον, καὶ θεόπνους γλώσσας σου, τὸν Κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ τῷ κηρύγματι. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεζόμενος, εὐθέως μελῳδήσεις, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν Πάναγνε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ Παντουργῷ.

Πλοῦτον τῶν Ἐθνῶν, καὶ Βασιλέων γέρας, εὔκλειαν ἀπείληφας, βοῶν Ἀπόστολε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὅλην τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου Μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων ἔνδοξε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ὕμνοι οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰούδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακὼβ τιμῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, ὡς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἀπαστράπτων Ἔνδοξε, φωτοχυσίαν Πνεύματος αὐγῇ, θαυμάτων τὰς ἀστραπὰς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες ὡς μαθητὴς, τοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ τοῦ μονογε-

γεγονότος τῇ σαρκὶ πτωχεύσαντος ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτὸν ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα πάναγνε, τὸν κτισμάτων τὸν Δημιουργόν, καὶ παντὸς γεννήτου, φέρεις τὴν ἀρχήν, ἀσύγκριτον ἔχουσα ὑπεροχήν, καὶ ὑπερφερῆ. ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος.

Ἐξαποστειλ. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζήτει Ἀπριλλίῳ κζ΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν. ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σούς, φαιδροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα. δι᾽ ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, θεόφαντορ Μεθόδιε. ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, εὐσεβείᾳ λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱερὰν διπλοΐδα σου, Θεόφαντορ Μεθόδιε, μεθ᾽ ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων Μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυούμενος τρανώτερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδει ἀνθ᾽ ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος βαρύς.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Τρίβου συντομωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Στέφει τοῦ Μαρτυρίου, Ἱερωσύνης τῷ μύρῳ, παμμάκαρ κοσμούμενος, δι᾽ ἀμφοτέρων ἤστραψας. ὅθεν τῆς ἀληθείας, καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, Ἱερωτάτῳ Δεσπότῃ, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργήθης ἔνδοξε. ὅθεν θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν Οὐρανοῖς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Μύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῶν τέτοκας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε. ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ κατ᾽ ἀρχὰς τοὺς Οὐρανούς.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτόν, καὶ τῆς ἁγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας ἔνδο-

Digitized by Google

ξε μαθεῖν, σοφίᾳ τῇ σῇ, καὶ λόγων χάριτι, πᾶσαν τὴν τούτων καλλονὴν, ὑποδεικνύεις Θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων καλλονὴ, καὶ ἡ τῆς γνώσεως Σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὔσημος φθογγὴ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντας καλοῦσα τοὺς Πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν Παμμάκαρ, τῶν οὐρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πραγματικῶν συμποσίων, ἐμπλησθέντες πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν ἀεὶ, συμφυομένην ἀῤῥάγως, καὶ συναυξομένην τοῖς μετέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Θείου Γαβριὴλ, εὐλογημένη τὸ χαῖρε Παρθένε, σοὶ κράζομεν σοί. χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργὲ προσήγαγες θυσίας Θεῷ. ἀθλήσας δὲ στεῤῥότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε ἀεὶ, πάντας σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ παναμώμητος Ἀμνὰς, καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· τοῦ σοῦ τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμην ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπὴν, μαρτυρικῶς τελειωθεὶς, διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱερουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικὸν, ἱερωτάτην τε ζωὴν ἐκέκτησο, τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας πίστιν πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποίμνιον.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, θείας ἐμφάσεις ἁπλανῶς δεχόμενον, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε. δι' ἀτονωτέρα γὰρ, ἑαυτὸν σπουδῆς ἀνεστήλωσας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

Ὠδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Μύστα τῶν ἀποῤῥήτων, κοινωνὲ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε σῶσον πανοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἱκεσίαις σου.

Πρῶτον ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ, τὸν τὰς ἁμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε.

Ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, παῤῥησίαν Πάτερ καὶ πρὸς τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας διὰ τῶν ἀγώνων σου, τοῖς πιστοῖς τὴν θείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτὸς, καὶ Ναὸς τῆς θείας ἀκτῖνος, τῷ φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

Ὠδὴ ς'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάρων, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμάκαρ οὐκ ἔδωκας, ἕως πάντων, τῶν παθημάτων

σαν-

Digitized by Google

σαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρητικὸν Ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἡ φωτιστικὴ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψις θεορρήμον, φωτὸς λαμπτῆρα τῷ Κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἱρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

Ὁλικῶς τῇ θείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον θεούμενος τῆς ἐνθέου, Ἱερωσύνης καρπὸν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὤφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν Πιστῶν Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομῆτορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοὶ κράζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχ. Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μεθεὶς οὐδένα, οὗ μέθοδος οὐ πέλει.
Εἰκάδι ἀρχιθύτης Μεθόδιος ἐναπετμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθεὶς, σκεῦος θεῖον καὶ δοχεῖον Θείου Πνεύματος γέγονεν. Ὅθεν καὶ ὑπὸ τῆς θείας Χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβὼν, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὠριγένους πλάνην ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν πυρὶ θείῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμειώσας, σοφίᾳ λόγων καὶ θείᾳ χάριτι. ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπὴ, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελήλυθεν. Ὅθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παῤῥησίαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὁπλίζει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ πρὸ τῆς μαρτυρίας, νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη, πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος προσηνέχθη τῷ Χριστῷ θυσιαζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη. Ὁ δὲ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας, αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως. Οὗτος ὁ θεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφέστατα προεθέσπισε, καὶ προηγόρευσεν ἀκριβέστατα, περί τε τοὺς Βασιλέων ἐναλλαγὰς, καὶ μεταβολὰ, καὶ μεταποιήσεις, καὶ Ἐθνῶν ἐκδρομὰς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἐρημώσεις καὶ ἀφανισμοὺς, περί τε ὀρθοδόξων καὶ αἱρετικῶν βασιλέων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφέστατα ὁ θεῖος οὗτος προεθέσπισε.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἱερωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότῃ μέλπων κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός.

Ἐστηριγμένος τῇ Πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας φλόγα, ῥοαῖς ἁγίων αἱμάτων σου, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός.

Μεμυημένος τὰ θεῖα, θεωρίας τῆς ἀνωτάτω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐπτέρωσας, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι Πάτερ κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον ἡ πᾶσα Κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνοῦσα τούτῳ κραυγάζει· εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρει, τὰς τῶν Τυράννων αἰκισμοὺς Θεόφρον, καὶ στέφανον ἀνεδήσατο μελλόντων, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρόνον ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ Βασιλείου, ἀλήκτως ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοι προξενοῦσαν ὁδὸν εἰς τρίβον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Δογμάτων πέλαγος, καὶ ταμεῖον δογμάτων, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρόν σε, γινώσκομεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἱκέτης Παναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῇ συλλαβούσῃ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, νῦν σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐσεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ Θεογεννῆτορ.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα.

Ὠδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Διασπαρέντας τὸν Χριστὸν ἱκέτευε Θεομακάριστε Πάτερ, τῶν αἱρέσεων παῦσαι, τὰ καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον ἐκ μέσου ποιῆσαι. ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφηνας.

Ξύλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, διὰ θανάτου Μάκαρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος. οὗ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πιστῶς δυσώπησον.

Ὅλον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρηστότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητὴς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος. Θεοτοκίον.

Νόμου καινοῦ Κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεοχάρακτον Πλάκα, ἐν ᾗ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον, ἐκ πλάνης κεχαριτωμένη Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΑ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, γ'. προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῆ σε ὡς Ἥλιον, τοῖς τοῦ Κόσμου πληρώμασι, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθείας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα Μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν Μνήμην σου, ἑορτάζομεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦντες, ῥῦσιν ψυχῶν ἀρυόμεθα.

Καὶ τυπτόμενος μάστιξι, καὶ δεινῶς πτερνιζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθειργνύμενος, τόποις ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσὶ συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θαλάσσῃ ποντούμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐκληρώσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τὴν χέρσον γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἑώρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ὑπεδέξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολύαθλον σῶμα τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Στ. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, συνεδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συνωμούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀναρχόμενον ἐκ σοῦ, σαρκικῶν ὑποστάσεων. ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν Πίστει Παναγία, ἀλήκτως σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με

Digitized by Google

μόνίω ἐκαλεσ... τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ ... ἄσομ ἀμαςίω αι, σωαριςῶν τοὺς Προπάτορας.

Τροπάριον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ςιχ. ἐ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς.

Ὧν ἡ ἀκροςιχίς.

Ἰουλιανὸν ὕμνοις Μάρτυρα ςέφω.

Ἀμὴν τῷ Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἱεροῖς ἀσμάτων, ὕμνοις ἀθλητὰ σου ἡ ἀοίδιμος, ἐ ὑπέρτιμος μνήμη, ἀπροσίτῳ γὰρ δόξη δεδόξασαι.

Ὄλισθον οὐκ ὑπέςης, διηγωνισμένος τὸ Μαρτύριον, τοῦ Χριςοῦ ςρατιῶτα, ἀφειδίᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Ὑπὲρ αὐγλίω χρυσὸν, τοῖς μαρτυρικοῖς διαυγάζεται ... αἰκισμοῖς ἀπαςράπτων, ἐ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, ἐ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

Νοίοις οὐ προςέταγμαι, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανὸς, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαςῇ ἀπεφθέγγετο.

Ἵςασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριςοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανὲ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, ἐ νεκρῶν παριςάμενος.

Ἀνθρωπον οὐ γεγέννημαι, ὁμολογῶ Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανὸς, ἕνα ἐν Τριάδι, ἀμερίςως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Λος ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δαιμόνων περιςάσεων.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑςάτωρ πυιγμονῆ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος σοφὲ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐναπέπνιξας, ἐ τίω νίκίω ἀπείληφας, ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμίω, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ πρεσβεύειν, Χριςῷ ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριςιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε ἐ λόγον, ἀπαυςως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, ἐ διόρθωσιν, βίου τοῖς Πίςει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν ἐ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, πῶς ἐνέγκω σου, τίω ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ Ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μάςιξιν, Ἰουλιανὸς τὸ σῶμα προδίδωσιν, ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων δὲ, τῷ Χριςοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Οὐρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανὲ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τίω ἐπίγειον, ὡς Χριςοῦ θεράπων καταλέλοιπας.

Νικητίω δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν παθῶν σε Μάρτυς ἀπειργάσατο.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν. τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμεν.

Μνούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότίω, ἔςης ἐπὶ βήματος, παρανομούντων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότῃ, ὡς ἀρνίον ἄκακον, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Ὁσίως μαρτυρήσας ἀοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανὲ Μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἰχθὺς προσαγέντι σοὶ Χριστὲ, ὁ κλεινὸς θεράπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ᾽ ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Ἐξεγείται τῆς πλάνης τὰ αἰσχρὰ, Θεηγόρων γλώσσῃ δὲ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα, διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἱρμός. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στ. Φέρων τι χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλυ, Ἰουλιανὸν βάλλεται Πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἴσεδυ εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων Ἐπαρχίας, Υἱὸς τινὸς Βουλευτοῦ, Μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ᾽ ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκὼς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, διαβληθεὶς προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι. καὶ μὴ καταδεξάμενος θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζεται. Εἶτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς, καὶ τῇ Μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, καὶ ἐμμένειν εἰπὼν, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, ἐν σάκκῳ βληθεὶς μετὰ ψάμμου, καὶ ἑρπετῶν ἰοβόλων, καὶ λοιπῶν ὄφεων, μέσον τοῦ πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλίκων χώρας, τὸν Χριστὸν ἄνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συνεχεθεὶς δὲ, καὶ Διονυσίῳ τῷ Ἄρχοντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθεὶς, ἀναφανεῖσα ἐν τῷ θεάτρῳ Λέαινα, αὐτὸν ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένη, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ἐπανεκαλέσατο. Οἳ καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ Τύραννος θεασάμενος, κελεύει πέτραν μέσον διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸν Ἅγιον ἀπλωθῆναι. Ἄνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος, παρὰ πέντε καὶ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς τὸν Ἅγιον τὴν ψυχὴν ἀφιέναι, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἀναδύσασθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, ἀνεψιοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἐπιλεγομένου Ἰούστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐῶδες ἀποστάζει, ἡ ἀοίδιμος καὶ ἔνδοξος σου θήκη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄῤῥητος δόξα περιέσχε, τοὺς πρὸς ἄνεσιν τὴν σὴν συνελεγμένους, Στρατιῶτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆσιν Τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας ἀοίδιμε τῇ Κτίσει, ἀλλ᾽ ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Παναμῶμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ Κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης Ἁγνὴ, λυτρούμενον τοὺς Πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ὑπεθώπευε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ, αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Ῥωμαλαιοτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς Τυράννοις, προσβάλλει Ἰουλιανός, κραυγάζων νηφαλαίως· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Φοβαροῦ πυρὸς οὐκ ἀπειλήμε, οὐδ' ἀκμὴ τοῦ ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν ὅλων Κύριον τεκοῦσα, καὶ Παρθένος μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ Πιστοὶ ἀξίως ἀνυμνοῦντες· τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ὠδὴ θ'. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τῦφον κατέβαλες, Χριστοῦ Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγώνισαι κατὰ κράτος, ἐκμυκτηρίσας τοῦτον. διό σε μακαρίζομεν.

Ἐπηρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρατιῶτα, ἀσωμάτου ἀλάστορος, προσπελάσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν μεγαλύνων ἀεί.

Φωλεοὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκάκου, θαλαττίοις Μακάριε κενεῶσιν, ἐμβεβλημένος Μάκαρ· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μωσῆς ἐν Βάτῳ κατεῖδέ σε, Ἁγνὴ ἐν τῷ ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεότητος πῦρ ἀφλέκτως. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν Δογματιστήν, ὀρθοδόξων στηριγμόν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν, Φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα, Μαρτύρων, ἀγλαΐαις διαπρέποντα, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον, μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; Ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς. Κρατῆρα, θείου νάματος πληρούμενον, Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονας βυθίζοντα, Στῦλον πυρὸς προηγούμενον, μένου λαοῦ θείᾳ χάριτι; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστήν, καὶ ἀσεβείας μειωτήν, ἀθλοφόρων καλλονήν, καὶ Ἱερέων χαρμονήν; Δρεπάνην, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνάγουσαν. Πηγὴν θαυμάτων ἀέναον, νόσων ἐξαίρουσαν καύσωνα; ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Τί μοι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀναδύουσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πα-

Digitized by Google

σι, τὴν ζωὴν μέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακροθυμεῖ, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεὲ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ςιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α. Ἦχος Πλ. δ. Ἡ κεκομμένη τῶν.

Τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, Μάκαρ συναπτόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις ἐγκοσμούμενος, τοὺς πίςει ἑορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριςὸν ἐξιλεούμενος.

Ἤδη τῷ πόθῳ Χριςοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σαρκὸς, ὀρέξεις καθυπέταξας, Παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκεῦος ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρῳ τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἱρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφὲ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν τοῖς ἐν αὐτῇ, ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιςε Εὐσέβιε, φωςὴρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νυνὶ, Ἄχραντε εὐλόγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυνάμωσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ὑπῆρξας πρᾶος ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς ςεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἅγια ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων δόξῃ ἐςεμμένος.

Ἐλέγχειν Ἀρείου τοῦ παράφρονος, διωγμοὺς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιότατον τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλήσει Πατρὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὠδὴ δ. Εἱρμός.

Τὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον.

Ἦχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύνας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, Ποιμὴν ἀμηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε, αἵματι Μαρτυρίου, σεαυτὸν ὡραΐσας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλοὺς, μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριςὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σὲ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποςόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ Οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Παναμώμε, Μῆτερ Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν Παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα ςαυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἐστησας σοφὲ, τῆς πλάνης σηπεδόνα, ἅλατι τῶν σῶν, νοςίμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἱρέσει κακοπιςίας, Μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἴθυνας λαὸν, πρὸς ὅρμον σωτηρίας, Ἀρειανικὴν βυθίσας ἀπιςίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄςρον φαεινὸν, ἀνέτειλας ἐν Κόσμῳ, φέγγει Ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, τὰς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων. ὅθεν πιςῶς σε μακαρίζομεν.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἁγνὴ, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, καθομολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα. καὶ δυσωπῶ σε καταύγασον τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηρίζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας, τὰς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ὀρθοδοξίας στύλον, καὶ ἰαμάτων πηγήν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Νομοθεσίαις θείαις, τοὺς ἀμωμήτους στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ Λυχνία, Θεοχυτήρ τὸ θεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐννοεῖσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυρᾶς, τῆς Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν ἀσεβῶν, ἄρραγὲς καὶ στερρὸν περιτείχισμα.

Βαπτίσματι, τῷ σεπτῷ σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ᾽ εὐφροσύνης εἰς Θεῖα Βασίλεια, ποιήσασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ὡς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον Κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχθης, μέσον ζωῆς, κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτεργὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς, προεδήλωσαν Κόρη, δι᾽ αἰνιγμάτων καὶ θείων προῤῥήσεων. τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωσάτων

Στίχ. Κέραμος Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου. Εὕθυε δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ. Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλωτὴς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διὰ σπουδῆς ἐποίει, ὅπως τὰ τῆς ἀσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καί περ τοῦ Βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις, καὶ τότε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμεῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα κατέχων αὐτὸς, προτείνοιτο καὶ προδῷ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανατείνεται ὡς ἡδέως αὐτὴν δεξάμενος ἐκτομὴν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι αὐτῷ τὴν ἀσέβειαν. Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν μετὰ Κωνσταντίον, καὶ Ἰουλιανὸν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν καταδικάζει. οὗ μετὰ τὴν τελευτὴν πρὸς τὴν λαχοῦσαν Πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιὼν, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ᾽ αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κεράμιον ἀπὸ στέγους τινὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλούσης. ἣν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὧν ὁ μὲν Ζήνων, στρατιώτης τὴν τάξιν ὑπῆρχεν. ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκέτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. οἳ καταλαβόντες Μάξιμον τὸν Ἡγεμόνα, τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ ἄτιμες εἶεν φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἱσταμένου, λὰξ ἐντείνας κατ᾽ αὐτοῦ καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς ἀφειδῶς ξέεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται

ἐν

Digitized by Google

ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κερτήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρσιν. ἔνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμὰ τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτὸς, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἤχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπείσθησαν, τύπτονται σφοδρᾶς, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοὺς ἑ (?)ρμοῖς καὶ τῇ καρδίᾳ ἐμπύρεται, καὶ ἄμφω ἱμᾶσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῷ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Λυπαρισίῳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνοις σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεσιν ἀκοίμητας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἄγρυπνος ὤφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ Οὐράνια εὐθέως ἐκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βοῶν παρίστασαι τοῦ Κτίστου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα Πατρὸς πρὸ Ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, ἀθλοφόρων ὡραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς κακίστῃ παραβάσει, ἀναχωνεύεις, ὅθεν σε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, οἰκτεῖραι ἡμᾶς ἔλεος.

Ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρίᾳ τῶν λόγων, τὸ ἱερὸν νέμων ποίμνιον, τῆς αἱρέσεως θῆρας, Πανμάκαρ ἀπήλασας.

Βεβαρυμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης, τοὺς αἱρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρέθης, ἀθλήσας στερρότατα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὕψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν οὐσίαν, ἀνθρώπων Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδὼν κατηξιώθης, Πάτερ τοῦ μακάρων θεῷ, τῇ ἱερᾷ σου ψυχῇ ἐλπιζόμενα, καὶ πρὸς ἀμέσωτερον φέγγος χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀνεφάνθης, ταῖς θεηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς πανεντίμοις τῶν ἄθλων, Μάκαρ λαμπρότητι.

Ἐπιτελῶμεν (?) χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Ἱερὸν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, εὐσεβείας τῷ κάλλει ἀγλαϊζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν Παναγαθὸν Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ΄.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. προσόμοια.

Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ῥώμη σε προβάλλεται, ὥσπερ λειμὼν ῥόδον εὔοσμον, Ἀγριππῖνα πολύαθλε, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὀδμαῖς

ὀδμαῖς ἀμαρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντη με, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν Παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Ὄλβον ὡς πολύτιμον, τῇ Σικελίᾳ σε δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔνθα γενομένη, ἀοίδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρῶν, πληθὺν διώκεις ἐπιστασίᾳ σου. διό σε μακαρίζομεν καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἑορτάζομεν Ἄθλησιν, Ἀγριππίνα πολύαθλε.

Ἔφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξει, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίαις φοβεραῖς, ἐπιτελοῦσαι τῇ θείᾳ χάριτι, κατέπαυσαν ἐν τόπῳ δέ, ἐν ᾧ Θεὸς ᾠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκ τοῦ καθαρωτάτου, τοῦ Βασιλέως Παλατίου, δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον πάσαις ἁμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν μεγαλειότητά σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε, πῶς ἐθελουσίως, πάθας ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετρον, Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππῖναν αἰνέσω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνωσίας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα, χάριν ἀνυμνῆσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἡλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ κατηύγασας, ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, Κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνῆστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προσενήνοχας, καὶ ἀντέλαβες, Οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἄφθαρτον, Μάρτυς ἀοίδιμε.

Χειρὶ τοῦ Δεσπότου σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνή, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἄνω λαμπρότητος, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις σου, θείαις κατέχουσα, Κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρειν σε.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ῥάβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τούτοις τὰ ὄρη τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα· τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Ἵνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσῃς τοὺς χιτῶνας γεγύμνωσαι. διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Σείρας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαίωται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχούσης σου. Θεοτοκίον.

Ῥῆσις εὐσεβὴς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου. Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Κα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενίᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ

Digitized by Google

διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χριστέ, οἴ μοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ τὸ θέλημα τῶν τούτων, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλων Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν δὲ λύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτῳ, χάριν ἀναβλύζεις ἀείζωον, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππῖνα τοῦ Θεοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑπερβᾶσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στερρῶς ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα· οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστὲ τῶν παθῶν ἡ ἐπίτασις.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσῳ στολίσματι, ὡραϊζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἡ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερβαίνουσα, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῷ, ἐνσκηνῶσαν σκηνώματι, ἔδειξέ σε τοῖς ὁρῶσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, φῶς τῶν θαυμάτων πέμπουσαν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τοῦ Ποιμένος τοῖς ἴχνεσι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον τούτῳ, ἐνθέως προσενήνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτός, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα, ἡ ἀοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον.

Ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἡ τεκοῦσα, τὸν Πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον Ἥλιον, ἡ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίως, αἱ τρισόλβιοι Ἅγιαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανοῦσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ Μαρτυρίου, νεκρωθεῖσάν σου ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσι.

Ῥομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σὲ [illegible]θέρησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτους τούτου τὰ θράση, Ἀγριππῖνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Ἰᾶται, τῇ προσψαύσει αἱμόρρους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε Πανάμωμε, νῦν πεπεισμένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη, Χαῖρε Πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχ. Πληγεῖσα πολλῶν τραυμάτων ἐκ τμημάτων.

Πολλῶν μετέσχες στεμμάτων Ἀγριππῖνα.

Εἰκά-

Digitized by Google

Εἰκάδι τεμνομένη κεῖται τῇ θάψει Ἀγριππῖνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ὑπάρχουσα, καὶ ὥσπερ λειμῶνι ῥόδον εὔοσμον, κατευωδιάζουσα Πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενίᾳ γὰρ καὶ ἐνδείᾳ τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, θαρσαλαίως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ Μαρτύριον χωρεῖ, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀστᾶ τῆς ἀσεβείας συνέτριψε. Καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε. Καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποβληθεῖσα, διὰ θείου τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσέβειαν διέλυσεν. Ὅθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται. Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων Πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελῶν Ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσι, κἀκεῖσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρηνοὶ δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης Ναοῦ, ἀπωλείᾳ παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, λεπροὶ καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Περιστερὰ οἷα χρυσῆ, ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρηνοὺς τοὺς ἐν νυκτί, τῷ φρουρίῳ τῷ σῷ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς Πιστοὺς μιαιφονίας τῆς τούτων Μάρτυς.

Παλινειδεῖς διὰ Χριστόν, πόνους ὑπομείνασα Μάρτυς, ἄπονον εὗρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερουργῶν ὁ θαυμαστός, καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν, Ἀγριππῖνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν, ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Κυοφορήσασα Θεόν, μένεις μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ Κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νὺξ ὡς ἡμέρα καθορᾶται, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σου τὸ λείψανον, τόπος εὐωδιαστός, ἅπας σε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις σφοδρῶς ἠλαύνετο, ἰάσεων ἀπέρρει σταγόνας, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τούτου τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη ἔνδοξε, καὶ ἀνακράζουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἀνύστακτον ἔχουσα τὴν Πίστιν, ἐλαίῳ φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς Οὐρανίου χαρᾶς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος τὸ πῦρ προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ φλέγεσθαι, μένουσα Πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας τὸ τῆς Θεότητος, καὶ ἄφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος, τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν Βάσσα, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως μέλπουσαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὗρον τοῦ πόθου τὸ συμπέρασμα.

Digitized by Google

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα Παρθένε, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κατανοοῦσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμπρότητος, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας κατευφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων, τῇ κορυφῇ σου Ἀγριππίνα, ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον, καὶ τηρησάσης τὴν πίστιν ἄσυλον, καὶ τῶν Δικαίων τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντὸς δεδραγμένον, μητροπρεπῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα Παρθένε Μαρία, χειρὸς με ῥῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως τὴν σὴν σωζόμενος, ἀνυμνῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ΄.

Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἐκ στειρώσεως γεγέννηται μηδύος, ὁ λύσας τὴν στείρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ ἀτεκνίαν ἐν Πίστει τε, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχαῖς ἀκάρποις λόγον δωρούμενος. ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου ἡ εὔσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημαντωρ ὁ μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας, θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὗ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἑορτάσωμεν ψαλλόμενοι.

Ὁ σιτευτὸς μὲν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ Κόσμου αἴροντα πταίσματα, τρυγὼν ἡ φιλέρημος, σαφῶς ἀνέτειλε, τὸ θεῖον ἔαρ μηνύουσα, δι᾽ οὗ ἐπαύθη, τῆς ἀθεΐας χειμὼν βαρύτατος, καὶ τοῦ Νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κατὰ θείαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ Ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσατο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέγοντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφωσιν, ἄχρι τοῦ τόκου. σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν Πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας Μάκαρ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δεύτερον τὸ πρῶτον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ ᾠδία, πρέπει τῷ Βαπτιστῇ, τῶν ᾀσμάτων ἡ τερπνότης. οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας. ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· μετανοεῖτε. τοῦ Βασιλέως ὁ Στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν Ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια. Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ψαλμωσον μου λαμπρῶς, τὴν γλῶτταν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Θεοῦ ἐφανέρωσας, καὶ Λόγου Θείου Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ὠδῆς ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος. ἐγήγερται γὰρ μείζων, βροτῶν οὐδεὶς σοῦ πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λῦσον τὴν τοῦ Πατρός, παμμάκαρ ἀφωνίαν, ὡς ἀπαιδίας κλεῖθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ θείας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Μόνη Χριστιανῶν, ἐλπὶς καὶ προστασία, Ἁγνὴ σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαί σε οὐκ εὐποροῦ-

παρέχομεν ἡμᾶς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε. στείρωσις γὰρ τεκνώσης, καὶ Πατρὸς ἀφωνία, λέλυται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σαρκωθεὶς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θτ. Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Ἀντίφ. τὸ, **Μακάριος ἀνήρ.** Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν στίχ. η΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. ἰδιόμ. η΄.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης. καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν Πατέρα σιωπᾷν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην τὴν γλῶτταν ἔδησαν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ Πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν. ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν Πατρικήν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰς τῆς στειρώσεως λύων τὰ μητρικά. ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφητῶν περισσότερος. ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς. παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις. ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Ἐπέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθών, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται. ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ Φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ Νυμφαγωγῷ ὁ Νυμφίος, κατασκευάζων λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν ᾅδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρός, ὁρῶν τὴν Βασιλίδα ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ Πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀντείλαντα. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθείς, λέγοντος, ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξει Υἱόν, ὁ λέγων· πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι κἀγὼ προέβην, κἀκείνης τὰ μέλη μεμέκρωται, ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾷν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθείς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει. εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικὲ Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε Φίλε τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστὴρ φαεινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωσε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος. ἔπρεπε γὰρ οὕτω

τὸν

Digitized by Google

τὸν Πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης ἐκ γαστρὸς στειρωτικῆς, καὶ παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐαγγελιζομένου ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτος.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἠσπάσαντο ἀλλήλαις αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν. ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην. θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾷν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρός με, ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιζ΄. 15. Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάῤῥα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτὴν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον. καὶ εὐλογήσω αὐτὸ, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων· εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται Υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάῤῥα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὖσα τέξεται; εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναί. ἰδοὺ Σάῤῥα ἡ γυνή σου τέξεταί σοι Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰσαάκ. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάῤῥα Πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν· Ἐγέλασε δὲ Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα. Οὔπω μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν. ὁ δὲ Κύριός μου Πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· τί ὅτι ἐγέλασε Σάῤῥα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάῤῥαν, καθὰ ἐλάλησε. Καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ Υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάῤῥα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι. Καὶ εἶπε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραὰμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάῤῥα; ὅτι ἔτεκεν Υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου; Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη. καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ᾗ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιγ΄. 2. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ Υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ Υἱὸν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἐκ τῆς γαστρός. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρός με, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ νῦν φύλαξαι καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοὶ Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν· ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντὸς ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται, καὶ οἶνον, καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμα

Digitized by Google

μεν, ὑπεξοίσομεν... Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ'. Τάδε λέγει Κύριος· παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς. λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. (Ἐδ. 9) Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών. ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ. ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. (Κεφ. μα'. 17.) Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. (Κεφ. με'. 8.) Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. (Κεφ. μη'. 20.) Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἄξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. (Κεφ. νδ'. 1.) Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα. ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχ. ἰδιόμ. Ἦχος α'.

Ἀναβλύσατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε. ὅτι ἐτέχθη [illegible] Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίζεσθαι καὶ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύων τὰς ὠδῖνας τῆς τικτούσης, τοῦ Πατρὸς τὴν ἀφωνίαν. Διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἡ θεοσήμαντος φωνὴ, τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ Χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, φρούρησον τὴν ποίμνην σου, μνημονεύων τοῦ σώζεσθαι ἄπταιστον. Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ Ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· προφητεύσας τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὅρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπίγειον Ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν Στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ, τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρὸ τοῦ τόκου τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει, καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γεννήσεως, τὴν φωνὴν ὡς ἔλαιον ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα. σὺ γὰρ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ ὁδοὺς ἑτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἄγγελε, Προφῆτα, Ἀπόστολε, Στρατιῶτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κῆρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτὸς, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στ. Στ. Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ τῆς στείρας ὁ βλαστὸς, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βα-

Digitized by Google

Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ Ἡλιοῦ κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου τῆς ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. ἦλθεν ἀπευθῦναι τὴν ὁδὸν, ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν ἐσκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδύϊ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος,

Στ. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης ὑψίστου.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων πᾶσι· μετανοεῖτε. ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἡ σάλπιγξ νῦν τοῦ Προφήτου, ἡ φωνὴ σήμερον, ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κυήσει, Ἠσαΐας πεπλήρωται. Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Στρατιώτης προδραμὼν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων. ἁγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες Πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Ἔλεγε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην. τί παραγέγονας πρός με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ Στρατιώτην. σὺ τὸν Νομοδότην, κἀγὼ τὸν Νομοθέτην. σὺ τὸν Λόγον, κἀγὼ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ.

Ζήτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν.

Λέγεται δὲ δὶς, καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ. καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀποκρυφθέν.

Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ εὐφραίνει μονοτρόπως, τὰς διανοίας τῶν Πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς. ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδὴς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. πνευματικοῖς ἐν ᾄσμασι, συμφώνως τὸν Βαπτιστὴν ἐκβοήσωμεν· Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες· μετανοεῖτε ἤγγικεν, Οὐρανῶν τὸ Βασίλειον. ὅθεν ἑτοιμάσαι τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθης τοῖς πέρασι, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Πατὴρ, καὶ ἡ Μήτηρ εὐφραινέσθω, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἐτέκνωσε σήμερον, τὸν Θεόκλητον Πρόδρομον καὶ

κήρυ-

ἐπαγγελίας, ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, λύχνε τοῦ μεγάλου Φωτός. οὗτος θαῦμα παράδοξον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. Ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ.

Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης ὑψίστου.

Στ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ, ἡ γυνὴ Ζαχαρίου.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθείς.

Ζήτει εἰς τὸν στ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ. Καὶ οἱ Κανόνες. Ὠδὴ α. Ἦχος δ.

Ὁ Εἱρμός.

„Ψεισάτας κραταιὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ „Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, „ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέο„μαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νε„κρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω με„λῴδημα.

Ὡς ὄρθρος εὐπρεπὴς, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, στειρώσεως ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα πάσῃ νῦν τῇ Οἰκουμένῃ, ἀναλάμπων τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ Υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, Παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἑτοιμάσαι τοῦ Κτίσαντος.

Ῥημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθὴς, καὶ σιγῇ κατακείμεται, λύεται δὲ ἄφνω ταύτης. ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὰ τοῦ Παμβασιλέως, θεοδόχον ἁγνὲς, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε Παναμώμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν ἀεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἕτερος Κανών. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῶ πόθῳ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὠδὴ α. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα καὶ ἀναμέλπουσα.

Ὁ κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ Ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, αὐγάζειν μέλλουσαν.

Νὺξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις Ἥλιον. Θεοτοκίον.

Γνῶσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στείρας Παρθένε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον. καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ, νηδύος ἤνεγκε. Καταβασία.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα„τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γὰρ ἔστιν „Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις, ἀλλ' οἰκέτου προσφιλὴς, ἐκ γηραλαίας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ῥύσθη καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσαν ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, Θείῳ βουλήματι.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τὸν τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονουμένους ἡμᾶς στερέωσον· οὐ γὰρ ἑτέραν ἔχομεν, πλὴν σοῦ βοήθειαν.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διασώσας Πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει ἔνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα μου προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς ἀκαρπίας μηνυτὴς τῆς ἐν Χριστῷ, ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ἀξίνῃ τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων Λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιᾶς αἰνίγματα, καὶ σκιώδους γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη ὁ τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ὠδὴ δ. Ἦχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς ἀστὴρ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλας ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου Υἱέ, καὶ τοῦ Πατρὸς διαλύεις τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἐνθύμως τε βοᾷς· τὰς τοῦ Κυρίου ὁδούς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας. Ὃν προκηρύξας ὦ Ἰωάννη, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὠδὴ δ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδοποιεῖ μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φύσεως, τῆς ἀρρωστίας ἡ λύσις προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστοῦ καὶ τὴν θέωσιν.

Ἡσαΐας μὲν Παρθένῳ, τῷ Υἱῷ προεφήτευσε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτοῖς φανῆναι ἰσάγγελον, [illegible] ἄγγελον πρὸ προσώπου, [illegible] Χριστοῦ δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει [illegible].

Ὑπὸ πυργῶσαι μελλόντων [illegible] γεγέννηται, ὡς αὐτὸς γὰρ ἔφη, [illegible] καταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, καὶ τῆς Παρθένου τὸν Τόκον, [illegible] στειρεύουσα γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὐ διέφθειρε τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥεῖθρα ἑτοιμάζουσιν οἱ ποταμοί, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα, προα[illegible]τίζει, τὸν Δεσπότην τὸν αὐτοῦ, ἁγιασμοῦ τικτόμενον, σήμερον ἐκ στείρας θεώμενος.

Οἱ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ Ἑωσφόρου, διαυγάζοντος ἐν γῇ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ ἁγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν σοφῶν, τύπων καὶ συμβόλων παμπάλαι, πάντες Προφῆται, σε ἀνύμνησαν φωναῖς, προμηνύσαντες ἅπασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὠδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

„Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη
„ὁ Θεός, νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δο-
„ξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν
„ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυ-
„μαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Ἡ ἐξανέτειλε, παμφαὴς ἡμέρα φω[illegible]μίου, πᾶσα κηρύττουσα, γλῶσσα τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρθένου σου Υἱόν, δικαιοσύνην, οὐρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς διαφαύσαντα ὕλῃ σώματος.

Digitized by Google

Ἔθετο Κύριος, παμφαεῖ λύχνον σε Χριστοῦ, πάντας φωτίζοντα, μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτὸν, ὡς διπλοΐδα, τὴν αἰσχύνην ἀφθόνως, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γήθεται ἅπασα, Κτίσις τῷ σῷ τόκῳ θεϊκῶς. σὺ γὰρ ἐπίγειος, Ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεὸν, προμηνύων ἡμῶν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀποτίκτεται, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὢν συναΐδιος, Λόγος ἀΐδιος, καὶ ἀδιάστατος, ὡς Υἱὸς μονογενὴς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς Παρθένου ὁ αὐτὸς, ἐξ Ἁγίου σαρκοῦται Πνεύματος.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, Πανοίδιμε Πρόδρομε.

Ὁ λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμοῦνται πολύφθογγοι, γλῶσσαι τῆς ἀθεότητος· καὶ χείλη πλατύνονται εἰς δόξαν, καὶ ὑμνῳδίαν τοῦ τῶν ἁπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ ἀνέκραξε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾨδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
„ καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ-
„ λῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ
„ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φι-
„ λάνθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἐγγὺς ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδύϊ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττῃ, θεολογεῖς, σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ἀσιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὴν λύτρωσιν τοῦ Κόσμου Βαπτιστὰ, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν, διαλῦσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν.

Θεοτοκίον.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὦ Θεοτόκε, ἣν ἀδεῶς, Οὐρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηνται.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ῥομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν Γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο. σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ὁ θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, καὶ ὕψος θεϊκοῦ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανεῖς, Υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον Κήρυκος.

Μύρα ἀνῶδει ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει μονήτως τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεξομένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῴᾳ νηδύϊ Ἁγνὴ, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς Προφητείας. ὃν γὰρ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὅν περ τῷ Ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου. Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διαδάσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον. τὸν Ἰωάννην

στεῖρα ἐγέννησεν, ἄμφω δὲ ἀμφότεροι τοῦτον οὐκ ἔτεκε. τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατρὸς καὶ Πνεύματος Θείου, Παρθένος ἔτεκεν Ἁγνή. ἀλλὰ τῶν ἐξ ἀσπόρου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ΄. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Ζαχαρίᾳ χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ.
Οὐ πολλὰ μὲν τίκτουσι, ἓν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος, ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσότερος, ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῇ τὴν τοῦ Σωτῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμὼν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν Υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, Ἐλισάβετ τῆς στείρας τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας. Ὃς τὴν τοῦ Πατρὸς σιωπὴν, ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα Κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα
„ Τυραννικὸν, εἰς φλυαφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων. εὐλογητὸς εἶ
„ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὦ Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν ἀνεφάνης, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ ἄκλεης, ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλπειν, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐγεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας. ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ μόνου στειράζοντος, ἡ χάρις Χριστῷ μελῳδοῦσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὁ ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παντὸς, ἐκ στειρώσεως καρπὸν, παρήγαγε σήμερον μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὴν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τῷ Θεῷ.

Νεκρωθεῖσαν τὴν μήτραν ὡς ἐξ ὕδατος, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε καὶ ἀνέρρωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ὑπὲρ Ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆρα σε, Θεῖον παμμάκαρ, εἰσδεχομένη τερπνῶς, διὰ σοῦ φαιδρύνεται καὶ ὡραΐζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἄλλοι ἀρχαῖς τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σε καὶ κραυγάζομεν, ὑπερένδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ Θεόφρονες.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκτρωτὰ τὸ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς
„ ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγ-
„ καταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
„ πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν
„ Κύριον.

Νομοθέτης ἱκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς, νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελῳδεῖ ὡς μεσίτης· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς τεχθεὶς πάρεστιν, ὡς Θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπᾴδει, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὸ κήρυγμα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ᾄσατε, εὐφροσύνῃ σκιρτῶντες· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ Κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, Μεσίτης καὶ Ἄγγελος, καὶ Λειτουργὸς καὶ Πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχεις, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ἤνοικται ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τῷ Διαθήκῃ Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεσφραγίσθησαν, ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ θείου Λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίοις σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χείλη ἠνοίγησαν, εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτῷ καὶ τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Κρυπτὸν θεῖον ἄχραντε ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανὲς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε. καὶ γὰρ Θεὸς, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν. διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδοὺ φωνὴ Πρόδρομος ταῖς στειρωθείσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα, ὁδὸν Χριστοῦ νῦν ἑτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ὃν πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Ἰορδάνῃ τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποίμνῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτὸς, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται. ὁ Κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῴα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὄμβρος νοητὸς, ἀνίκμου νεφέλης δὲ, ῥίξης ὁ Πρόδρομος, ῥεῖθρον τὸ οὐράνιον, τῆς τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, Ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῶν ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Ἰορδάνῃ, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὥσπερ Οὐρανὸς, ἄστροις καταυγάζεται καὶ ὡραΐζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ αὐτὴ νῦν τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Ὕδωρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτὸν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Νῦν τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν, μηνύει δὲ τὴν παροῦσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν. διὸ καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἑορτάζει.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πανάγνε. μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστωμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐκ γηραλαίας μητρὸς, Θεοῦ Λόγου πρόαγγελος,

Digitized by Google

λος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται, τὴν δεσμωθεῖσαν γλῶσσαν τῷ πατρὶ, διὰ τοῦ τόκου εὔλαλον δεικνύειν. ὢ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα. δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὁ ἐν Πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἠλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἑτοιμαζόμενος. ὢ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα. δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ προκηρύξας Χριστὸν, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων ἀπὸ τῆς φωνῆς, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ καὶ Ζαχαρίου φωνήν. ὢ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα. δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ πρόαγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ μητρός. ὢ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε. δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ὁ τῆς ἠρασμένης στειρώσεως Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφάνεια τὴν αὐγὴν, Ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς ἀλήθειαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τοῦ Ἁγίου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ ᾠδία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοὶ, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία.

Ζήτει Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς. Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Στ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Προδρόμου εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ τοῦ Προδρόμου ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἤ. Ἀναστάσιμα, γ'. Δευτεροῦντες τὸ ἕν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τὸ Δογματικόν. Εἰς τὸν Στ. στιχηρὰ τὰ εἰς τὴν Στ. λεγόμενα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. ί. καὶ ψάλλομεν ἤ. Ἀναστάσιμα, γ'. καὶ Ἀνατολικὸν α'. καὶ τοῦ Ἁγίου ς'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λιτὴν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου, καὶ νῦν. Στ. τὸ αβ. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Εἰς τὸν Στ. τὰ κατ' αβ. Δόξα, τοῦ Προδρόμου, καὶ νῦν. Στ. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, δὶς, καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ Στ. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ κα. τῆς Ψαλ. κα. Ἀναστάσιμα, ὁ Ἄμωμος, τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ὁ Πολυέλεος κα. τοῦ Προδρόμου, καὶ Στ. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, τὸ Ἀναστάσιμον. ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν Στ. εἰς ς'. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς η'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Καν-

τάχ.

Digitized by Google

τάκ. τῆς Ὀκτωήχου, καὶ κα. τοῦ Ἁγίου, καὶ στ. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸν Οἶκον. Ἐν τῇ θ. ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρ. Ἀναστάσιμ. καὶ τοῦ Προδρόμου. καὶ στ. Εἰς τοὺς Αἴνους ἡ. Ἀναστάσιμα, δ. καὶ τοῦ Προδρόμου, γ. λέγομεν δὲ καὶ τοῦ Ἁγίου τὸ Ἰδιόμ. τὸ εἰς τὸ, Δόξα. τὸ Ἑωθινὸν, καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ς. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ἕκτη εἰς δ. Προκείμενον, καὶ Ἀπόστολον, Ἀλληλουϊάριον, καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου, ὁμοίως καὶ Κοινωνικόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄.

Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἡ. ς. καὶ ψάλλομεν ἡ. ἰδιόμ. τοῦ Προδρόμου, γ.

Ἦχος δ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπήν.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια, γ. Ἦχος δ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαίστρᾳ κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἱδρῶσιν ἀσκήσεως, Μαρτυρίου αἷμα, συγκερασαμένη. ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο. πρὸς ὃν καὶ ἀπελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος παμάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὡραιότης ἡ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν. ὡς κρεῖττον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελάμπρασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινιγμένη νύμφη παναμώμητε. διό σε καὶ Οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ παστὰς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ περιέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος. ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὤφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὥσπερ ἀνάθημα τερπνὸν, τετηρημένον τῷ Παντοκράτορι. ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου παραφροσύνην, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν Νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἐν ὕλῃ. Ἦχος Πλ. β. Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος.

Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν ἡ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον. Ζήτει εἰς τὴν ἡ. τοῦ Προδρόμου. Τροπάριον. Τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ἡ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς, εἰς ς. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς. οὗ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις σε μέλπω προφρόνως Φεβρωνία.

Ὠδὴ α. Ἦχος Πλ. δ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπέρμαχε δόξης τῆς σοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμὸν, τὴν σὴν ἀνυμνῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ᾄσμασι.

Μελέτην θανάτου διηνεκῆ, λαμπρυνάσα Μάρτυς, Φεβρωνία καὶ τὴν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος Μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ᾄδοντας.

Θεοτοκίον.

Ὀνόματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ἐσαρκώθη ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα Κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσαγάγεται.

Ὠδὴ γ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἰσχύσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὀφρὺν ἔνδοξε, τυραννικήν, καὶ πολυθείας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐστερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον.

Σύ-

Digitized by Google

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθληφόρε πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τῷ Παραδείσου, ἐγεώργησας ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Εὗρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα πάναγνον, ἡ εὐκλεὴς Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ Τυράννους κατῄσχυνε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εἶτα. Λέγε καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ποθήσασα Χριστὸν, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας. ὃ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγοῦσά με ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, σὺν τῷ τιμίῳ Προδρόμῳ, πᾶσαν ἔχοντας, νῦν ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοὶ, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία, σὺ μὲν ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστῆσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Ἐξ ἁπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν ἀρετὴν, πᾶσι λογικοῖς· ἧς ὀρεγομένη, βασάνων πόνους ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία Παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θεόσοφε, τοῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, τοῖς ἱεραῖς βίβλοις ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλουτήσασα.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς, πᾶσιν ἐδείχθης πανάμωμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτὸν, σώματι Χριστὸν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἀπαστράψασα· ὃ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία φωτισθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὡραιώθης πορφύραν, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθεῖσάν σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ πάθεσιν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων στᾶσα, δικαστικῶς ὦ Φεβρωνία, τῷ Χριστῷ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Τρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τῷ νυμφίῳ σου τῷ νοητῷ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ῥοὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθεΐας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκριζούμενοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοι Φεβρωνία, τὴν ἀΐδιον τέρψιν εἰργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς Ἐλεήμων, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβεν, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπερτάτοις ἐν πρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθένου μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν, δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σεληνοῦ τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμά σου ἔνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεῖος Λυσίμαχος.

Digitized by Google

Φωστῆρα θεοφανῆ ἀνέδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαίνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκθειάσασά σε Κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστησε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε νύμφην ἀμόλυντον.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότου θάλαμος, ὁ λαμπρυνθεὶς ταῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς, ὥσπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ Πάναγνος καὶ εὐπρεπής, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸν Οἶκον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχ. Προὶξ τῶν γυναικῶν καλλονὴ Φεβρωνία.
Τομὴ κεφαλῆς ὡς καλή σοι προὶξ γάμου,
Δῶκε Φεβρωνία αὐχένα εἰκάδι πέμπτῃ.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος καὶ Ὁσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη, καὶ ὁσίως βιοῦσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ᾽ αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθορίοις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, Πόλει λεγομένῃ Νισίβει, ἥτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ᾽ ὧν ἦν, ὑπερήλασεν, ἔν τε τῇ ἀσκήσει καὶ συνέσει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν, ἡ οὕτω καλουμένη Βρυαίνη. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σελήνου τοῦ Ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν Μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπουδάσασαι, ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτήν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι χρήσασθαι, ἐπί τινος κατέκειτο βάθρου, παρακαθεζομένων αὐτῇ τῆς τε Βρυαίνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερείας. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελέκεσι τὰς θύρας καταρράξαντες, εἰσῆλθον, αὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβούλοντο τὴν Βρυαίνην. Ἀλλὰ ταύτην μὲν τὸ ἀρτίως παθεῖν αὐτὴν παρῃτήσατο, Πρίμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς ἀεὶ ἐπιεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος. Τὴν δὲ Φεβρωνίαν ἁρπάσαντες, πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σελήνου ἦγον, ᾗ παρηκολούθουν Βρυαίνη, καὶ Ἱερεία, καὶ Θωμαΐς, ἐπιστηρίζουσαι τῇ Πίστει, καὶ νουθετοῦσαι μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μηδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλήν, ἡ Λεωνὶς δὲ παρεδέδοτο πυρί, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς Μητρός, μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίοις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαίνη, μετὰ τὸ ἱκανῶς νουθετῆσαι αὐτήν, ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν ὀλολύζουσα καὶ θρηνοῦσα, καὶ τοῦ τέλους τὸ ἄδηλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαβόλου παρὰ Θεοῦ ἐξαιτοῦσα. Ἡ δὲ Θωμαΐς, καὶ Ἱερεία, ἀνδρικὸν σχῆμα περιθέμεναι, συνηκολούθουν τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι. Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τοῦ ἀνεψιοῦ Σελήνου κατέστη· ὃς αὐτὴν θωπείαις καὶ κολακείαις μεταθεῖναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνηθείς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τοῦ πυρὸς ἐλαίῳ ἐρεθιζομένου καὶ ἀναφλεγομένου, διελύοντο καὶ κατέρρεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν προὔτεινεν εὐθαρσῶς, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζωθῆναι, εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστούς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλήν. Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν Πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαν-

Digitized by Google

τος, διὰ Φίρμου τοῦ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ, στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτὸ, ἅμα τῷ Φίρμῳ. καὶ συνετέθη καθ' ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τεθέντων. Οὕτω γὰρ μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ Μοναχῶν, καὶ πλήθη πολλὰ τῶν Χριστιανῶν, παννύχοις ᾠδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδείας. Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἐτησίως τελουμένης ἐν τῇ Μονῇ, λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι συμπαροῦσα καὶ συμψάλλουσα ταῖς παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς τρίτης ᾠδῆς. Ἣν ἐπιχειρήσασαν τὴν Βρυαίνην ποτὲ κατασχεῖν, εὐθέως ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείνασαν τῆς χειρός. Τὸν δὲ Λυσίμαχον βαρεῖαν συμφορὰν ἡγησάμενον τὸ συμβὰν, διά τε τὸ ἐκ Μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὠμῶς αὐτὴν καὶ θηριωδῶς τὸν Σεληνὸν χρήσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς Παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὂν, τότε μὲν ἄπιστον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνῆσαι πικρῶς, μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δέξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σεληνὸν ἔξω γενόμενον αὐτοῦ, ἀτενίσαι πρὸς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ὥσπερ βοῦν μυκησάμενον μέγα, ἐνὶ τῶν κιόνων προσρῆξαι τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ὀρεντίου καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα, Φαρνάκιος, Ἔρως, Φίρμος, Φιρμῖνος, Κυριακὸς, καὶ Λογγῖνος.

Στίχ. Ἐκδὺς θαλάσσης ζῶν Ὀρέντιος βάθος.
Ἐν γῇ τελευτᾷ, καὶ πρὸς Οὐρανὸν τρέχει.
Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθες εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.
Ἐρῶν ὑπῆρχεν Οὐρανῶν κάλλους Ἔρως.
Πρὸς ὃν μετασὰς, ὥσπερ ἦρα χαίρεται.
Θρόνοι μονοῦται Φιρμῖνός τε καὶ Φίρμος.
Οἷς ἐγκάθηνται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.
Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ὁμοτίμους Ἀγγέλοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων. ὁρμώμενοι τῶν ἀφ' Ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοί τε μετὰ χιλίων διακοσίων Τυρώνων, ὑπὸ Ῥοδώνα Κουβικουλάριον, ἐν τῇ Ἀντιοχέων Πόλει. οἳ καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρακῴοις μέρεσι, ταχθέντες εἰς Λεγεῶνα καλούμενον Λεγεάνδρου. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαβάντων τὸν Ἴστρον, καὶ τὴν Θρᾴκην ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχὼν, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμηχανίᾳ γέγονε, μάλιστα διὰ τὸ τὸν Μαρὰθ τὸν ἔξαρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτὸν, ἤ τινα τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι, καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γένηται, τούτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἑτέρους τῆς νίκης. Διὸ ταῦτα τοίνυν τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καθεστηκότος, ὡς μηδενὸς θαρροῦντος ἀντεπεξιέναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προέστατο ὅμως ὁ Ἅγιος Ὀρέντιος ἐξελθεῖν. πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη ὡς εἴη ῥωμαλαῖος καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ συντομίαν, δεινῶς ἐπιθέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν. Ὃς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθὼν, καὶ τῷ Σκύθῃ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τοῦτον διήλασε, καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμὼν, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερθαυμάσαντος, καὶ ἀγασθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ, καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, ἢ τῇ τῶν ψευδωνύμων

θεῶν

Digitized by Google

Θεῶν βοηθείᾳ παῤῥησίᾳ καθομολογεῖ. Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχώρει τιμὰς, αἰδεσθέντος οἶμαι τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτοῦ προπαρασχομένου τοῦ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελῆ καὶ πολυτάλαντον οὖσαν. Ὕστερον δὲ, ἐπεὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔπειθε τοῦτον, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Πόλει τῶν Σαταλέων, ἐπιστείλας τῷ ἐκεῖ Δουκὶ, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτὸν, εἰ δὲ οὐ πείθονται, ὑπερορίους ἐν ταῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζικχίαν χώραις ποιῆσαι. Κατὰ οὖν τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν οὕτω λεγομένην παρεμβολὴν φθασάντων, Ἔρως ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, Μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ. ὁ δὲ Ἅγιος Ὀρέντιος τὸ Ῥίζαιον καταλαβὼν, λίθον τῷ τραχήλῳ περιτεθεὶς, ἐῤῥίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ, περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ δι' ἐπιστασίας Ἀγγέλου ἀβλαβὴς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπί τινος πέτρας στήσαντος, καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Ἐκεῖ ἐτάφη, Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος γενόμενος ἐν Κορδύλῳ, πρὸς Κύριον μετετέθη τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. τῇ δὲ ἑβδόμῃ Φίρμος καὶ Φιρμῖνος καταλαβόντες τὴν Ἄψαρον, τέλος εὕραντο τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακὸς, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγάνεως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός. Ὁ δὲ μακάριος Λογγῖνος ὕστερος πάντων, ὃς ἐν τῷ παραπλεῖν ἀπὸ τῆς Ζυγάνεως ἐπὶ τὴν Λιβυκὴν, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσσῃ γενομένης καὶ μεγάλου κλύδωνος, εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετέθη εἰς Πιτιοῦντα μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τοῦ πλοίου ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν Πόλεων, καὶ παμολεθρίᾳ παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ Ναῷ σου, Σεμνὴ καὶ τῷ Νυμφίῳ σου βοῶσιν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῆς καλῆς σου πραγματείας, σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, Βασιλείαν Θεοῦ πανεύφημε βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν στίφει παρθένων συγχορεύεις, ἀξιάγαστε Παρθένε Φευρωνία, τῇ Παρθένῳ καὶ Θεομήτορι βοῶσα· εὐλογημένος Πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανὴς ἡ μνήμη σου, Φευρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν ἀστραπαῖς πυρσεύουσα. φωτὶ γὰρ ὡμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, τῷ φωτοποιῷ, καὶ φωτοδότῃ βοῶσα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ἐθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατελαμπρύνθης ὕστερον. ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστοῦ μέχρις φαιδρά. οἱ δύω μαστοί σου, ἀγαθοὶ ὑπὲρ οἶνον, τμηθέντες Φευρωνία, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. ὀσμὴ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιάζει.

Βεβαρυμμένος πταίσμασι, Φευρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν. ἀλλ' ὡς θαυμαστὴ, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδῃς, ἀλλά με ταῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον Θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύουσαι γλῶτταί σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννῆτορ, Μαριὰμ Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἁγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος. ᾯ νῦν ἡ Φαβρωνία, μελῳδοῦσα κραυγάζει, λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ὡς θεία τοῦ Δεσπότου Περιστερά, περιηργυρωμένη λαμπρότησι, παρθενικαῖς, σῶμα λαμπρυνθεῖσα τοῖς αἰκισμοῖς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θάμβει σῶν αἱμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας κατάφαιδρυνον.

Νοῒ προσομιλήσασα γυμνῷ τῷ νῷ, Φαβρωνία Θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλος μακαριστόν, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Πάσαις ἀναβρύεις ὡς ποταμός, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν Πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, θήκῃ Φαβρωνία θεοειδής, τῆς παρθενίας ἄγαλμα, ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Ἠνώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίσθημα Λόγον κυήσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τὰς κατερραγμένας ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον, ὃν ἡ Φαβρωνία ἡ ἀκλεής, ποθήσασα συντόνως, ὀπίσω συνδραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν π. τῶν αἴνων τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, π. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαβὶδ Παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στῦλος ὤφθης φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διαμονῇ πάντως θεοπειθεῖ. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ὅμοιον.

Καθάπερ ὄρνις ἀκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιὰν Πάτερ ἔπηξας, τῷ κρύει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσούμενος. χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Θείῳ ἀπαθείας ἔρωτι, φλέξας σαρκὸς ἡδονάς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τοῦ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα. ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν σε Μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητήν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι Πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα. ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, θορυβουμένη καὶ φέ-

Digitized by Google

φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε. ἡ δὲ Παρθένος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, οἴμοι ἐφθέγγετο, Τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ Μάκαρσιν τὸν βίον θεῖον λέγων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὑμνοῦντες τὴν φωταφόρον, καὶ θείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Ὅσιε μακαρίζοντες, φωτὸς ἐγγενόμενοι σου, καὶ ἡμέρας Ὅσιε, πληρούμενον ἐν θείῳ Πνεύματι.

Μεγαλυνθεῖσαν τὴν πάντα, ἐν γῇ βουλευσάμενος, τὴν ζωὴν προτιμήσας, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλου δαίμονα, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου ὑπείκων Ὅσιε, καὶ τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων, συνέλαβες πρὸς ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἑπόμενος, καὶ καθεῖλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος πεπτωκότος.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὡραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὡραῖον, Παρθένε ἀπεκύησας, βροτοῖς ὡραϊσμένον, τοῖς ὡραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ Θείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωτιστικὰς, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τῷ Προφήτῃ σύμβολα.

Ἀνδρείας ἰσχυρῶς ἐπιβὰς Μακάριε, ὅλος ἡγιάσθης ταῖς θείαις πράξεσιν. ὅθεν ἀγάλλεσθαι μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, ἐπιτελοῦντας σου πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε παμόλβιε.

Καθαρῶς ἐκλείσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσιε, προσηύχου ἀδιαλείπτως καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, ὑπηρώσας ἐμφανῶς τῷ Θεῷ γνωρίζουσι τιμώμενοι, φύλακα ἐν τῷ Θεῷ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων τιμιωτέρα ὤφθης κυήσασα, τὸν αὐτοῖς Παρθένε δημιουργήσαντα. ὅθεν ἱκετεύω σε Ἁγνὴ, ἁγίασον τὸν νοῦν μου, τὴν καρδίαν φωταγώγησον, μέθην τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, τῆς ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφὲ, ὤφθης Μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος. καὶ λίαν δὲ πήξας, ὡς Ὄρνις ἀγέλαδος, ἐν φυτοῖς εἰς ὕψος, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας. ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ῥημάτων ζωηρρύτων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἁλμυρὰν, τοῦ βίου θάλασσαν ἔλιπες, καὶ ταῖς κρουνοῖς τῶν δακρύων, παθῶν ἀναπεξήρανας ῥεύματα.

Γνώσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὥσπερ γενόμενος Δαβὶδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐξήτησας, τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψεως ἔτυχες.

Ὁ βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφανὴς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύ-

Digitized by Google

Πνεύματος, ἀπαιτούσης κακίας, ἀνθρώπους ἐλυτρώσατο Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε παμύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεὸν, ἀφερμηνεύτως κυήσασαν, τὴν τὰς χορὸς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείρας σὺ τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα, πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀφαρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, καυσούμενος Πάτερ, καὶ ῥιγοῖς πηγνύμενος.

Ὅλος ἀστραπόμορφος ὡράθης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλάμαις Δαβὶδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτῳ, παμμάκαρ θυμιάματι.

Βότρυς ὡραιότατος, τῆς θείας Ὅσιε Δαβὶδ Ἀμπέλου, ἐξέφυς βλύζων, οἶνον κατανύξεως, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασι.

Θεοτοκίον.

Ἴθυνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας Ἁγνὴ Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα, τοῦ ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Οἶκος θείου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαβὶδ, ἐν μικρῷ οἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχωρίας ἑλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότου Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαυμαστὸς ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη· ὅθεν πιστῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, Θεοτόκε· ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΣΤ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχ. Δαβὶδ διελάμφθη ὡς παλαιὸς Δαβὶδ νέος.

Ἄλλον Γολιὰθ σαρκικὰ κτείνει πάθη.
Εἰκάδι ἐξεπέρησε πύλας βίου ἕκτῃ Δαβίδ.

Οὗτος ὁ Μακάριος ἐξ Ἑῴας ἕλκων τὸ γένος, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἁπαλῶν γὰρ ὀνύχων ἐγκρατείᾳ καὶ ἀγνείᾳ, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, ὤφθη μετὰ σώματος Ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν Ἀμυγδάλης φυτῷ, ὡς Ὄρνις εὐκέλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφραινεν. Αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν εἰς ὕψος ἔνθεον ἀνεπτέρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων ἐπλούτισε τὴν ἐνέργειαν, στῦλος ὤφθη φωτοειδέστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρύει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσούμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε, Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐν χερσὶ τοὺς ἄνθρακας λαβὼν, πρὸ ἱματίου τοῦ Βασιλέως στὰς, καὶ τοῦτον θυμιάσας, ἄφλεκτος ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησε, μετετάξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοτθίας.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας· ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐκ χώρας τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γότθων τελούσης, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς υἱὸς γεγονώς. Ἁγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους ὡς Ἱερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ' ἐπαγγελίαν γεννητόρων, εὐθέως τῷ Θεῷ ἀνετέθη. Ἐπειδὴ δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε, τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἔδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελθεῖν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου λαοῦ, πρὸς τὸν Καθολικὸν τῆς Ἰβηρίας ἐπέμφθη, καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπεκράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν, ἡ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσις. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος, παραγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου

Digitized by Google

δόξῃ πίστεως πρὸς τὴν βασίλισσαν Εἰρήνην διαλεχθείς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἐπέστρεψε. Καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστὰς, ἐξορίᾳ τε ἐκδοθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν τοῖς Λαζῶν ἄρχουσιν, ἐν Ἀμασείᾳ τῇ κατὰ τὸν Πόντον φυγὰς παραγενόμενος, τὸν βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πλοίῳ τεθέν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετέθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ. Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἵστασο ἀκλόνητος, κλόνοις φυτοῦ Ὅσιε, ἀρδείαις δακρύων σου, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀλλὰ τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ἴθυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἔφθασας ὡς ἤλπισας, τὴν ἄνω Μητρόπολιν, ἐν ᾗ τὸ σὸν ἐκτήσω, πολίτευμα Θεόφρων. Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀρὰ τὸ ἀνθρώπινον, μόνη πανευλόγητε· διό σε δοξάζομεν, ὡς κεχαριτωμένην, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὄρθρος νοητὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὤφθης, τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν αὐγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθὺς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαβὶδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς· ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν γῆν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θεοφεγγὴς τῶν μοναζόντων στύλος, Δαβὶδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἔνθεος, ἄλλος ἐδείχθης, τὰ μέλλοντα προλέγων, θείᾳ ἐπιπνοίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς καλλονῆς τοῦ Ἰακὼβ τιμῶμεν, Θεὸς ἣν ἠγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, παρθένον μόνην, Ἁγνὴν εὐλογημένην, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὠδὴ θ΄. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὰν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς, τελέσωμεν ἱερά, ἅπαντες Πατρός, ἀσκήσει ἐκλάμψαντος, καὶ ἑαυτόν, ὅλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Σὺ προφητικώτατα, θεωρήσας, Ὅσιε Δαβίδ, τὴν ἔξοδον προφθάσας, ταύτην τοῖς λαοῖς, ἡνίκα στελλόμενος, πρὸς τὴν κατ' αὐτῶν, ἔφησας σοφέ, τοῦ Βασιλεύοντος, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Ἡ ἁγία μνήμη σου, ἁγιάζει, σήμερον ἡμᾶς, τελοῦντας ταύτην πιστῶς, Ὅσιε Δαβίδ. ἁγίως γὰρ ἤνυσας, τὴν σεαυτοῦ Ἅγιε ζωήν, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἁγίοις συναγάλλῃ ἀεί. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διῆλθε τὸ Φῶς, τὸ ἀληθινόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ἐκτενῶς, αἴτησαι Ἁγνή, τῆς μετανοίας μοι, διανοῖξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἱρμός. Ἡσαΐα χόρευε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχ. προσόμ. Ἦχ. α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκός, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον ταῖς νεύσεσι. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψών, Ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος,

Digitized by Google

μος, ἢ κατεσκήνωσας, ἐν Μόμαις ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε. ἢ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε φωστὴρ, Σαμψὼν ἐμαρμάρυσας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι. ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνεις ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκτεμὼν ἀμαυρότητα. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῇ καθαρότητι Ὄχημα, περικρατούμενον, πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον, πανθαυμαστάτη σου, προστασίᾳ. καὶ γὰρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς, ἢ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος οἴμοι, θρηνοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ σε Σαμψὼν τὸν σεμνὸν θείοις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὕμνοις τὴν σὴν, φαεινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὁρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστὼς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου μακαριώτατε.

Μέμα ποθῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, Κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, ἢ ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω. διό σε συνελθόντες Σαμψὼν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς ἀξιάγαστε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρώρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος. διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Παμμῆτορ, τῶν καταπονουμένων, δοξάζομεν ἀπαύστως ἢ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐλέῳ τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ἔλεος, ἐκτήσω ἢ τῆς φωνῆς ἐπακοῦσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θεῖον ἀγῶνα ἀξιάγαστε.

Σαμψὼν τὸν Ἱερὸν ἀνευφημήσωμεν, Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, συμπαθὴς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Ἁγίως καὶ σεπτῶς τὸν θεῖον βίον σου, ἀνύσας Ἁγίοις συνηριθμήθης, καὶ Μονὰς Ὁσίων ἔφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος. Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου καὶ νοὸς Ἁγνὴ ἀπέλασον, τὸ σκότος, ἢ δίδου ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προστάγματα. Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ „νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, ἢ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοῖς, δαψιλεῖ χορηγίᾳ, ἢ νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄνω βασίλεια, τῶν καμάτων σου, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων. διὰ τοῦτό σε, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμψὼν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε ἢ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ῥύσασθαι, πάσης θλίψεως, ἢ συμφορῶν καὶ κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἁμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνῳδίαν ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. πῶς ἐνέγκωσι, τὴν ὑπὲρ

Digitized by Google

περ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλὼν, ἠγρύπνησας καὶ πάσας, ἡδονὰς ἐκοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Ἱερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάκαρ Θεοφόρε, καὶ τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παναμώμητον Δέσποινα, τὸ φωτεινὸν, παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὸ καθαρώτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτοειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου, φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Ἐν συμπαθείᾳ πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλουτισμὸς γέγονας, καὶ Ἰατρὸς, τῶν ἀσθενείας, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατρείων, καθαίρων νοσήματα.

Ὤφθης Ναὸς καθαρὸς, τοῦ παναγίου καὶ σεπτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν, ἰλύος καθάρας σαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε. διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Ἁγνὴ, τὴν κλίμακα τοῦ Ἰακὼβ πίστεως, θείαις φωναῖς ἀνυμνολογοῦμεν, κυήσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, ἔργων τὴν συμπάθειαν, Σαμψὼν ἀοίδιμε, καὶ ἐπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείῳ φρονήματι.

Ἐδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώτατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν καθαίρονται, νοσημάτων πιστοὶ παμμακάριστε.

Ἱερῶς σὺ τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετ᾽ Ὁσίων ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ παναμώμητε, καὶ καθαρὸν Παλάτιον, καὶ Παστὰς φωτεινὴ θείᾳ χάριτι.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σορῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν Θεόφρον Ὅσιε, συνελθόντες πόθῳ, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἀγαλλιώμεθα Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοι χάριν, παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαυματουργοῦ Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχ. Σαμψὼν ὁμόρους ἐτροποῦτο μὲν πάλαι.
Σαμψὼν δὲ θραύσας δαίμονας ἄρδην μένος.
Ξεινοδόχος δ᾽ ἐνὶ εἰκάδι ἑβδομάτῃ θάνε Σαμψών.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ὃς διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν γονέων τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν Βασιλεύουσαν κατέλαβε, καὶ τοὺς ἀκτημόνας οἴκους καὶ σεβασμίους καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἡσυχίαν λαβόμενος, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετρύφα, μόνῳ Θεῷ προσανέχων. Ὅθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ τιμιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ᾽ αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἰς τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος, καὶ ἦν σωτήριος λιμὴν τοῖς πενομένοις καὶ χρήζουσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὢν ἔμπειρος, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου ὁ Βασιλεὺς ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιβόητον, δι᾽ αὐτοῦ ἀνεγείρας, Ξενῶνα κατεσκεύασε, καὶ Σκευοφύλακα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἅγιον τοῦτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς

Digitized by Google

πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆλον καὶ μίμησιν τῆς αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαπρέψας, ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο. κατετέθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐν τῷ μεγίστῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ' ἑκάστην βρύον ἰαματοφόρα νάματα, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνέκτου.

Στίχ. Οὐκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνεκτῷ μὴ στέγειν.

Τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας, τῆς Καππαδοκίας. Διὰ οὖν τὸ τοὺς Χριστιανοὺς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκλύεσθαι τοῖς δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς εὐσεβείας, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· ἔπειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις ἀναγκάζεται. ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἴδωλα κατέβαλε. Τέμνεται οὖν ἐκ τῶν ὤμων, καὶ βάκλοις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται. εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν τὸ σῶμα καταξαίνεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀπεκατέστη. Ἀλλὰ εὐθὺς τῷ ξύλῳ κατενεχθείς, τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους περόναις σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρωθὲν δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. καὶ ἐν βόθρῳ σιδηρῷ πυρωθέντι λίαν καθεσθῆναι κελεύεται· καὶ σούβλαις σιδηραῖς πεπυρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκεται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὖθις Ἄγγελος αὐτῷ ἐπιφανεὶς τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτᾶται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο. Μετὰ ταῦτα πάλιν δεσμεῖται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἶθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπάσι τὰ πλευρὰ καταφλέγεται, καὶ λέβητι καχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μόλυβδον δέχεται, καὶ κασσίδα πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κάμινον ἐμβάλλεται. Ἀλλ' ἀβλαβὴς δὲ ἐκ τούτων διαφυλαχθείς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος δυσὶ λίθοις ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχρι πτέρνης ἀποδαρείς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρί, τῇ τοῦ δικάζοντος ὄψει ἠκόντισε, δι' ὃ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, γάλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξελθόντος, καὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἱρμὸς [illegible]

Ἔχων τὸν Χριστόν, κραταιὸν ἐν πειρασμοῖς ἔχων, παμμάκαρ, τοῦ βίου διέβης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ὅρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφίᾳ πολλῇ, καὶ στοργῇ Πνευματικῇ Πάτερ κεκοσμημένος, οἶκον ἐδείμω Μάκαρ μέγιστον, ἐν ᾧ προσφεύγοντες ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτὴρ φαεινός, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ ἐλλαμπρυνόμενος, Σαμψὼν ὤφθης καὶ κατηύγασας, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὅθεν συνελθόντες σε πίστει, μακαρίζομεν ψάλλοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πόκος ποτέ, προεδήλου τὴν ἁγνήν σεμνὴν γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἁμαρτίας Παναμώμητε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Digitized by Google

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψὼν ὕμνους τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὤφθης καὶ τῆς ἄνω, Πόλεως κληρονόμος.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαις θείαις ἠγλαϊσμένος, φωτεινότατος ὤφθη, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν, παμμάκαρ θείων ἐπιλάμψεων. ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις Θεοφόρε.

Ἱερωτάτην ἐσχηκώς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμψὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθών. ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Ἐπίσχον παθῶν μου τὸ δεινόν, νῦν κλύδωνιον Ἁγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τοὺς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχείᾳ Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενεῖς ἀσάρκους, ὅπως πιστῶς ὑμνῶ σε.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἰδοὺ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὥσπερ Ἥλιος πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς ἐν αὐτῇ σε δοξάζοντας, ὡς θεράποντα θεῖον, Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὁσίων συναΐδιον.

Ὡς φωταυγὴς σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ δόξα, ὡς ὄλβιος ὁ τάφος σου σοφέ, ἔνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἐξαιτοῦσι, βοήθειαν ἑκάστοτε.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγώγησον ἡμῶν, τὰς τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου Μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων καὶ πάντων, τοῦ βίου περιστάσεων.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΗ΄.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων, καὶ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, γ΄. προσόμοια.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, τοὺς Θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ Ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Ὅμοιον.

Διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὕστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κῦρε ἔνδοξε. στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὕρηκας, τὴν οὐράνιον, ἱκετεύοντες ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν μακαριζόντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας Πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κῦρε ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ὑμᾶς.

Digitized by Google

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Πεπτωκότων ἀφόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συνθρονούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀμαχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν. ὃν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, ἀεὶ κεκραμμένως σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καλῶν δοτῆρες τῶν κακῶν ῥύσασθέ με.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Ἀθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν διό μου, τὰ πάθη τῆς καρδίας μου ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεράποντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, οἰκειουμένη Πάναγνε, Θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἠσχύνατε ἀθλοφόροι. ἀλλ' αἰτοῦμεν παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχήν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὀδοὺς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἅγιοι, ὁδεύειν θερμῶς ἐνισχύσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Τὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρόμενον, τεκοῦσα Πανάμωμε Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατήσαντες, πρὸς Μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κῦρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες. ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ

Digitized by Google

ᾨδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ τοῦ Κυρίου.

Ἡλίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, αὐγαζόμενοι ἀθλοφόροι, τὸν σκότους τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐκ τοῦ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ῥομφαίαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ῥομφαίας. διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἁμαρτιῶν πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Ἐκ τοῦ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλῆθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἅγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως. διὸ τῆς προσευχῆς μου ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσιά σου ἐλέη, Παρθένε ῥαῖνον, νοσήματα παύουσα, ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίστει προσιόντων σοι, τῇ τῶν καλῶν αἰτίᾳ πολυΰμνητε.

ᾨδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ποιοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς, Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην, ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχήν μου ἰάσασθαι.

Ὢ μακαρία δυὰς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἴτησαι, ἁμαρτιῶν πολλῶν ἡμῶν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσῳ συνέχομαι, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν Ἅγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πράϋνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὀδύνας, ἡ μόνη τεκοῦσα, ἄνευθεν ὠδίνων, Θεὸν σωματούμενον.

ᾨδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀρραγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου οἴκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ὡς λιμένι τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἁγίῳ καὶ δέομαι, τρικυμιῶν με ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυνάμεων, πάσης με κακίας τοῦ πλάνου ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποίησον, εὐχαρίστως ἀεί σε δοξάζοντα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνετε τῇ ἀοράτῳ Κῦρε Θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ ἀοιδίμῳ. ὑμεῖς γὰρ ὄντως, θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανέντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν· ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ὁ τάλας. τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει βοῶ· ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ ὄντως, θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Ἡ Εὕρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Ὀστᾶ φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Βλύζουσι κρουνοὺς θαυμάτων ἀναργύρως.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Κύρος φάνη ἠδ' ὁμόαθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ὧν ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων Πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσης τῆς Πόλεως. Οὗτοι ἑνωθέντες

Digitized by Google

διὰ τὸ ὁμόπιστον, περιερχόμενοι καὶ ἰατρεύοντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰῶντο, καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ Μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τόπον ἄρχοντι γεγόνασιν. Ὃς τούτους παραστησάμενος, βασάνοις παντοίοις ὑπέβαλεν, εἶθ᾽ οὕτω ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπετμήθησαν, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξιωθέντα, καὶ κατακρυβέντα, διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, ὕστερον ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχοῦντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρέων Θεοφίλου, εὑρέθησαν τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν. Ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἑορτάζομεν σήμερον. Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι θησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοῖς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰῶντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοῖς τὸ βλέπειν ἐδίδοντο, χωλοῖς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἁπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ θεραπείαν ἅπασιν ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς, πᾶσαν θεραπείαν θᾶττον ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἄνωθεν ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος, καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν συλλαμβάνεται, καὶ παραστὰς τῷ ἄρχοντι, θύειν προτρέπεται. Μὴ εἴξας δὲ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξυβρίσας, εἰς ὀργὴν ἀνῆψεν. Αὐτίκα οὖν αἴρεται ἐκ τεσσάρων καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται ἐπὶ πολύ. Εἶτα λέβητι μεγίστῳ, μεστῷ ἐλαίου καὶ στέατος ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον, ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασάνῳ ταύτῃ ἐγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσατο. Ἐκεῖθέν τε ἐκβληθεὶς, αὖθις ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθεὶς ἐπὶ τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις ἐλαύνεται. Ἔπειτα κρεμᾶται ἐν τῇ δοκῷ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν δρεπάνῳ τὸ σχοινίον διακοπὲν, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαράσσεται. Αὖθις οὖν ἀνθρακιὰν ἐπὶ πλάστιν ἐκφορεῖται καθ᾽ ὅλα τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχώννυται· Ἀγγέλου δὲ ἐπιστασίᾳ ἀβλαβὴς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὑγιὴς ὅλος ἀποκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται, καὶ ὄχλον ἱκανὸν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ῥεόντων φορὰν, παρωσάμενοι νοὶ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες ἐδέξασθε, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες καὶ λέγοντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν τῇ θερμῇ προστασίᾳ ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρωστήμασι, καὶ ἐν ὀδύνῃ καρδίας μου, ἰάσεις μοι ταχεῖαν μοι δότε, μελῳδοῦντι τὴν ᾠδὴν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρωστίαις ὁμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἁμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κῦρε ἀθλητῶν ὡραιότης, καὶ Ἰωάννη παναοίδιμε, σπεύσατε τάχος δυσωπεῖ, τοῦ ἐξελέσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ πάσης ἄλλης, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως.

Digitized by Google

ῥῦσαί με Ἁγία Παρθένε, καὶ σωτήρησον ψάλλοντα, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ὧν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάριστε δυὰς εὐλογημένη, ἀφ᾽ ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δίωξον, ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, καὶ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνετε, ὅπως κατὰ χρέος, ἡμᾶς ἀνυμνήσωμεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα φύσει σε ὑμνῶ, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν ἀθλητῶν ἡ χαρὰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ ἐκ σοῦ ὡράθη. ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας, τῆς αἰωνιζούσης, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάταις χορείαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὡραϊζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντὸς, ὡραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ὡς εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου ἀθληταὶ, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις. διό μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ Ναὸς ὑμῶν πλέον, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος παθῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει. ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ, Ἥλιον ἄδυτον πέφυκας. διὰ τοῦτο βοῶ σοι, πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγώγησον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄.

Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὥσπερ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζοντες. δι᾽ ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν Δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἁμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου. τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα, τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῷ, ἀντιταξάμενον καὶ ὑπάρξαντα, καὶ ἄμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερρότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὰς ἑκατέρων, θεηγορίας ταπεινοῦν, τῆς ἀθείας μεγαλορρήμονα. διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ᾽ ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Πέτρε κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦ-

Digitized by Google

Παῦλε Θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ Φωστὴρ, τὸν Θεῖον δρόμον παρεστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στ. ἃ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀπόστολοι Χριστοῦ Μαθηταὶ, καὶ Κήρυκες παμμέγιστοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, μὴ παύσητε ποιοῦντες, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ἡμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμαζόμενοι, ἐκβοῶμεν, σῶσον πάντας Ἀγαθὲ, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σου, καὶ θείων Ἀποστόλων, τῶν κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Οἱ θεῖοι καὶ σεπτοὶ Μαθηταὶ, καὶ μύσται καὶ Διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστόλων ἡ κρηπὶς, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Θεοτόκε Ἁγνὴ, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἁγνὴ, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσηται καὶ σώσῃ, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον. καὶ Ἀπόλυσις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ, ά. ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. η. καὶ ψάλλομεν ἤ. προσόμοια Ἦχος β΄.

Αὐτόμελον Ἀνδρέου Πυρῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἡνωμένους τῷ πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων Πρωτοστάτας, τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα· τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτοις δόξης, διαδήμασι στέφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον, τοῦ αὐτοῦ.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον, καὶ Παῦλον; τῆς θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψωθείσας, τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα. δι' ὧν δαιμόνων ὀφρὺν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον, τοῦ αὐτοῦ.

Ποίοις πνευματικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας. τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης ἐντρυφήματα, τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοουμένας ἃς ἐν Σιὼν, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Τὸ ἓν ἐκ δευτέρου. τὰ δὲ δύο τριοῦντες.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τὸ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως ὁ Χριστὸς διωρθώσατο. Διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε. δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβίδ.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς, ά. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ά. 3. Ἀδελφοὶ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

Χρι-

Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, δι᾽ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν. Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν Οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ Πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, (εἰ δέον ἐστὶ,) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς. Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς Πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς Πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς, α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου.

Κεφ. α΄. 13. Ἀγαπητοὶ, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται. Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ Αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς, α΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. 11. Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν. ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον. εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι᾽ αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ᾽ ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ᾽ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει. παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δεῦρο δῆμοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐφήμως καλλιέρημα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλογοὺς ὑφαντοὺς, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν, ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτισαν. Καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδωρήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρᾷ συνειδότι λέγοντες· Χαίρετε πορθμεῖς τῶν ἀλό-

γων,

Digitized by Google

γων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντὸς Ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διῶκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀεί, εἰρήνην σταθηρὰν τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στύλους, καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ Κόσμος ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κύτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσαν τὴν θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον. ὦ Πέτρε πέτρα καὶ κρηπίς, καὶ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς. οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας εἵλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν, Ἔθνη Πόλεις τε καὶ Νήσους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ Ῥήτωρ καὶ Φωστήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε στόμα Κυρίου, ἡ κρηπὶς τῶν δογμάτων. ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος Μακάριε. ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφέ, ἕως τρίτου Οὐρανοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες· δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ στερηθῶμεν.

Ἦχος γ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ Πέτρα τῆς Πίστεως, ὁ Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ Κόσμου οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄. Βυζαντίου.

Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρός, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὔφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες. ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφροσύνην. Πέτρε ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλε καύχημα τῆς Οἰκουμένης, στηρίξατε Ποίμνην, ἣν ἐκτήσασθε διδαχαῖς ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομαί σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ Τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ Προστασίαν, καὶ Καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ συνήθεις εὐχαί. Εἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες τὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγ.

Ἦχος α΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ; ἵνα πάντας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; ἀλλὰ ταύτην αἴτησαι φυλάττειν, τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ Διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγήσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; θέατρον γενόμενος καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα Κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον ἀνευφημήσωμεν. ὑπὲρ Ἥλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον. ὁ μὲν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς Οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἔνθα τῆς Βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο, ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται. καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. διὸ ἀνταῖς αὐτῶν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ᾽ ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Ἐφραὶμ Καρίας.

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη, τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου. διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, ἑορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοὶ, τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην ἡμέραν ἐκτελέσαντες. Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καὶ Κήρυξ τῆς Πίστεως, καὶ Διδάσκαλε τῆς Οἰκουμένης. Ὡς ἔχων παῤῥησίαν ζεῦγος ἁγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ. Ἡ ἀλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. μετὰ δὲ τὴν πρώτην στιχολ. καθισμ. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἁλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως. καὶ παῤῥησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστῃ σου, τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον, ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ. τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβερὰν. τρέμω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, οἴ μοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται; τότε Δέσποινα βοήθεια μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. καθισμ. Ὅμοιον. Παύλου.

Οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὤφθης κήρυξ φωτὸς, πᾶσι τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι. τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος, καὶ πιστοῖς κατηύγασας τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος. ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, Οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἔφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύω λεπτὰ, προσφέρωσοι Δέσποινα ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρή-

Digitized by Google

δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ὅμοιον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους Φωστῆρας καὶ φαεινούς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον. τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ Θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν. ὅθεν καὶ τῆς ἄνω, Βασιλείας ὁπλῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφ. τοῦ δ. Ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. Τό, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, ια. ὁ Ν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελ.

Ἦχος β. Πέτρε Κορυφαῖε.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Οἱ Κανόνες τοῦ Κυρίου Ἰωάννου, τοῦ Ἁγίου Πέτρου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η. καὶ τοῦ Ἁγίου Παύλου εἰς ς.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὠδὴ α. Ἦχος δ. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε. „ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν „λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ᾠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκὼς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ Ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ σύμπαν Ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὠδὴ α. Ἦχος πλ. δ. Ἡ κεκομμένη.

Ὥσπερ ὄμμα καλῶν τὸ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρός σε ἐξελέξατο, βαστάσαι ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ Θεῖον Ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτὴς πατρῴων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σπορᾶς, φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθείς, ἡγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐσομένην μανθάνων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαίρεσιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν φωτίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀνέτειλε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῶν Υἱῷ σου ψάλλοντα. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα„τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γὰρ „ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Μακαρίζομέν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμεῖον ἀσφαλές, τῆς Βασιλείας ἀνέδειξε. διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Ἐπὶ τὴν Πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλη-

Digitized by Google

κλησίαν ἀκλόνητον. διὸ σε Ἀπόστολε Πέτρε δοξάζομεν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι. ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἐλθόντι τούτων Χριστὸς ὁ Θεὸς, κἀκείνω τε ἐν συνέδρον, ἔσεσθαι ἔφησαν. Δίς.

Ἐπαρόγαμε, ὁ Θεὸν σαρκωθέντα κηρύξασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον. ὁ γὰρ ἐστιν Ἀνδρέα τε, πλὴν σοῦ βοήθεια.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἐν λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, ἀλικαιρῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε Παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομεῖσθαι, ἀσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ μὴν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ γὰρ σωζόμεθα.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Πλ. δ.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε. εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει. ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα, Πέτρε τῆς Πίστεως ἡ πέτρα, Παῦλε καύχημα τῆς Οἰκουμένης, ἐκ τῆς Ῥώμης συνελθόντες, στηρίξατε ἡμᾶς.

Ἴσθι ὅτι ὅτε λέγεται Ὑπακοὴ, Κά. οὐ λέγεται.

Ὠδὴ δ. Ὁ Εἱρμός.

„ Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ἣν ἀσυγχύτως βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἔσω τὸν ἀλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι ἀθώας, Πέτρε γενηθήτω μοι ἵλεως.

Χειρὸς τὰ Βασίλεια, ἀνεῳχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θείαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτῳ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία Παμμύμητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, ταῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὔκαρπον, Μῆτερ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ. τιθασσευθεὶς δὲ θείᾳ φωνῇ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐδίωκε ποίμνην, οἷα περ ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

Ὁ μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται. Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀποστέλλεται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος δοὺς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφανείας, σκεῦος ἐκλογῆς διδαχθεὶς αὐτῷ.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται. ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτὲ, νάματα οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγὴ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τὴν Θεογνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελῳδοῦντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαὸν, „ τῷ Αἵματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰ„ρήνην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων „ τὴν ποίμνην σου.

Σὺ ἐκ πόθου ἀληθῶς, παρρησίαν πρὸς Θεὸν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἁλιεὺς καὶ ἀγροῖκος, τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ-

Digitized by Google

Οὐ χρυσίον διὰ σὲ, οὐκ ἀργύριον Χριστὲ, ὁ θεῖός σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι. διὰ γὰρ Θείου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγματα. Θεοτοκίον.

Σεσωμάτωται Θεὸς, καθ' ὑπόστασιν ἁγνὴ, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἑνούμενος, μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν ἀσώματος.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθὲς ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀεὶ βαστάζων, ὥσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄριστον. τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταυρῶσθαι, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, Παῦλε εὐδόξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας πρὸς Χριστὸν, τὸν ζωοδότην Θεόν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας ἡ λύσις τοῦ Προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν κήτει Χριστὲ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς „προεζωγράφησε τὸν ἀθάνατον, ὃς μικρὸν ἑκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ὡς πάλαι Χριστὲ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, κἀμὲ βυθιζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν, σῶσόν με ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀφῆκας ὦ Πέτρε τὸ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας ὥσπερ τις ἔμπορος. καὶ σαφῶς ἡλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως αὐθέντας, Πνεῦμα τὸ Παναγιον, Πέτρε ἀπενέκρωσας. ὁ ἐθεολόγησας πρῶτος, τραγῳδήσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν. διὸ τόκον χείλεσι, καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἁπάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαρπάζειν αὐτῶν αἱρετισάμενος. ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης ἱκέτευε.

Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστὸς, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς. μεμυσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐποθήσας πόλιν Μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονὼς, οἰκονόμος τε τῶν Μυστηρίων αὐτοῦ.

Ὡς ἄριστος τοῦ Δεσπότου μιμητὴς, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, ἀληθινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σώσῃ λαούς. καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας, τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἡμῶν ἀνακαινίζων οὐσίαν; ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννῆτορ ὡς ἔφη παναμώμε. καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὔσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια. Ὁ Οἶκος.

Πραΰνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ δῆθεν διδάξας, ποιήσω πρῶτος. πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν. ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘʹ. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου, καὶ Παύλου.

Στ. Σταυρωθεὶς εἷλε Κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον, Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἴκαθεν, ἄορ δὲ Παῦλος.

Πάντοις τίμια ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα αὐτῆς ἐπιμένουσα, παρὰ τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν· τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἱδρῦσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ Βασιλέων. Ὑπῆρχε δὲ ὁ Ἅγιος Πέτρος, ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, ἐκ Πόλεως ἀσήμου καὶ εὐτελοῦς τῆς Βηθσαϊδᾶ, Υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεών, ἐπὶ Τραϊανοῦ Ἀρχιερέως, πενίᾳ συζῶν ἐσχάτῃ, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν πορίζομενος. Αὐτοῦ δὲ τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρόν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν Λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφικόμενος, καὶ εὑρὼν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐθέως ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ λοιπὸν κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξῃτήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν λευκός, ὑπόχρωμος, ἀναφάλας, οὔλας τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις, οἰνωπούς, τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολιός, τὴν ῥῖνα ἔχων μακράν, ἀνεπτακὼς τὰς ὀφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ ὀρθότερον ἠγμένος, τὸ σχῆμα τοῦ σώματος συνεστός, ζήλῳ θείῳ ὀξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, Φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως Νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν. Ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ Νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν· τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσούσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν ἀρχαῖον Μαθητήν, οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ. Ὃν κατηχήσας καὶ βαπτίσας, ἐπεὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμὼν τὴν Οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε. Καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλούς, ἐκεῖσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον τὸν αὐχένα τμηθείς. Ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρεῦσαι, φασίν, αἷμα σὺν γάλακτι. Εἶδε καὶ ὕστερον ἐπελανώθη ὁ Μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτοῦ τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός, χαροποιοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, κατωνεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερής, εὖ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκός, ἐπίκαμπτῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὅλῳ τῷ προσώπῳ τὴν ῥῖνα περιφέρων, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μέλασι καὶ λευκαῖς θριξὶν ἐγκοσμούμενος, ἀγκυλαῖος, εὔρωστος, ὅλον τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸν συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἤθεσι καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος. Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι, Πνεύματος Ἁγίου καὶ θείας χάριτος ἔμπλεοι. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συνά-

Digitized by Google

συνάξεις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ἐν ἀρχῇ ἄναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Υἱὸς Μονογενής, „εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ „τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θείᾳ προνοίᾳ, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμεῖσθαι συγχωρεῖ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς Προέδρῳ αὐτοκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σὺ τὸ τριττὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφων ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τριττῷ τῆς Θεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προστίθεσαι Μάρτυρα, καὶ τὸν πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα Λόγον. ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι ποίμνιον.

Ἄλλος. Ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ.

Ἐχρημάτισε Χριστέ, σφραγὶς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, ἀλλὰ πάντας ὑπερβάλλων δέ. μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων. συνήγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κράζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασι τὸ Εὐαγγέλιον, περιβαλὼν δὲ κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἐκστάσει ἐπαρθείς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον παμόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾷς· δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστός, καὶ σταχυοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν, ἑνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρήνην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ „σου δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὁσίους σου Παῖ„δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· „εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ἐκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει ἕπεσθαι κράζοντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παρειμένον δεινῶς, Ταβιθὰν δὲ θανοῦσαν, τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀποφήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, κἀμοῦ τὰς φρένας κάθαρον κράζοντος· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐν μιᾷ συσκιοῦσα, τῶν ἑαυτῆς ἁγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι ὅλῳ ἥνωται. ὅθεν σε ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ὀρέγει. οὐχ ἑαυτῷ ἔζη ὁ ἀοίδιμος, εἶχε δὲ Οἰκτίρμων, ζῶντα ἐν αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συνηρμόσω ὡς Νύμφην παραστῆσαι, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν. Νυμφαγωγὸς γὰρ ταύτης ἀναδέδειξαι, Παῦλε

Digitized by Google

Θεοφόρε. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἠγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλθες χαίρων παναοίδιμε. ὅθεν τῶν στεφάνων, Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε. χαῖρε νεφέλη Ἡλίου ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ Παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν, τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται ἀξίως, τῆς σκιᾶς σου τὰ πάθη τῶν ἀσθενούντων, Πέτρε φυγαδευούσης. διό σε μεγαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, καταβαλὼν ἀρρήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακαρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἱκεσίαις σου παράσχου, φωτισμόν τε καρδίας, καὶ ἀφροσύνην πταισμάτων τοῖς ὑμνοῦσι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε. Θεοτ.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνομάζῃ. κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξολογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἅλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας, τὰ στίγματά τε Παύλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ ἀκλεεῖ σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀσμένως ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἱκεσίαις, τοὺς σοὺς ἱκέτας πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι ὀπτάνεται, πρὸς πρόσωπον δὲ μᾶλλον, ὁρᾶται πρόσωπον, τελείως σοι τὴν γνῶσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος. Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας. διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς θείους, τῆς Οἰκουμένης φωστῆρας, τοὺς Κήρυκας τῆς Πίστεως, τοὺς Θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ τόκου σου Μυστήριον, Θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ Θεομῆτορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν, γ'. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν τῶν Μαθητῶν ὁ Σωτήρ, τὴν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων, τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε καὶ ὁ πρόκριτος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν ἀποκάλυψιν, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἐξουσίας κομισάμενος.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεύων τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς ἀσεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὡραιότητα. ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Digitized by Google

Σὺ ἐπαξίως Πέτρε προσηγορεύθης, ὅτε τὴν ἀκράδαντον Πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, Ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων κατέστησεν. ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχείρισεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν. ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἀφρῶντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἁπάντων προέκρινας. ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἁπάσης αἱρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἠξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτή, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ προξενοῦσα σωτηρίαν ἡμῖν. μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσείπωμεν. χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν ἀΰλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτήν, εὐφημοῦντας ᾄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουρ. Τυπ. καὶ ἐκ τῶν Κανόνων.

Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμ. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγ.

Ὁ Ἀπόστ. πρὸς Κορινθ. β'. Ἐπιστ.

Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ. (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω.) τολμῶ κἀγώ.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί. Εὐαγγέλ. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στιχηρὰ ἰδιόμ. τῶν Ἀποστόλων εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἁγίου ἐλαίου. Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ Πέτρα τῶν Ἀποστόλων προέκρινε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν, αἱρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα. τούτων οὖν ῥῦσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπῖδα τῆς Πίστεως ἐστεφάνωσε. σοὶ ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης προέφησε, Μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐδὲ ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς Κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφυεῖς ἀστέρας, ὕμνων ἐγκωμίοις τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ Διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὑβριστὴς καὶ διώκτης, τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Παῦλε παμμακάριστε. οὐρανόθεν δὲ κληθείς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως. ἣν ἱκέτευε ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκρ. ἱστῶμ. στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμ. τῶν Κορυφαίων. Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ζήτει εἰς τάς, κθ'. Καὶ τῶν ΙΒ'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ αὐτόπται καὶ Μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ παμόλ-

βιοι

Digitized by Google

βιοι μακαρίζεσθε. ὡς ἀστραπαὶ γὰρ λαμπόμενοι, τῷ Κόσμῳ ἐφάνατε, καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐστάλαξατε, ὡς ἀέναοι, Ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν Ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων λεγόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλβιοι.

Ἁλιέων ὁ κάλαμος, Φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ Ῥητόρων ῥεύματα διεχάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων καὶ δόγματα, καὶ μυστηρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου μετουσίας, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσαν εὔκλειαν. Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων.

Ζήτει εἰς τοὺς Αἴνους, εἰς τὰς κθ΄.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Στ. Ἦχος δ΄.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν.

Ζήτει εἰς τοὺς Αἴνους ὄπισθεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Ἑορτὴ χαρμόσυνος.

Ζήτει τὴν χθὲς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Ἕτερον τῶν, ιβ΄. Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων.

Ζήτει εἰς τὴν Ἑορτὴν αὐτῶν. καὶ τῶν ιβ΄.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεὸς, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ῥωσθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστὲ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν Ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐζώγρησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Ὑπέδειξας Οὐρανοὺς, τοὺς μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν Οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ὑμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε. ἄνευ σπορᾶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες. οἶκον ὑμῶν τὸν Ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν. ὅθεν πίστει βοῶμεν· σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα.

Ῥημάτων θείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διῆλθε, τὴν

Digitized by Google

οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ἔλλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι. τὰ τῶν ἀσεβούντων συςήματα.

Ἀμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας, Θεοφεγγεῖς φωςῆρες, οἱ μαθηταὶ φανέντες, Κόσμον κατελαμπρύνατε, αἴγλη τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ἱεροπρεπῶς λαμπᾶσιν ἠγλαϊσμένοι, τοῦ μόνου Ἡλίου, ὡς ἀςέρες κόσμου, λάμπετε πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σὺ τοῦ Βασιλέως, τῶν Βασιλευόντων Χριςὲ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, μόνη ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θείους σου Χριςὲ, καὶ πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ Κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόςολοι τὴν ποικίλην, τῶν Δαιμόνων κακίαν, καὶ βρόχους διελύσατε.

Ὑπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόςολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛ. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἔδειξας, τοὺς μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐριθείας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας. σωτηρίως ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀςέρες πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀςράπτοντες.

Θεοτοκίον.

Ὤλισε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν ἀρωμάτων κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ μόνος ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμὸς. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας. Βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 128.

Κράτυνον, τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου. Βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 128.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄. Ἡ σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποςόλων τῶν ΙΒ΄. Καὶ δήλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαςος αὐτῶν ἐκήρυξε, καὶ ἐτελειώθη.

ά. Τιμῶ Θεόπτας δώδεκα Χριςοῦ φίλους, Ἥρωας ἄνδρας, καὶ Θεοὺς τολμῶ λέγειν. Δώδεκα εὐκλέας τριακοςῇ μύςας ἀγείρω.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόςολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παραδοξοποιῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος ςαυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελευτᾷ.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόςολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποςόλων, τῷ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριςὸν Πίςει πάντας τοὺς Ἀποςόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριςὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων Πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόςολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου, καὶ Ἀρμενίας, τὸν Χριςὸν κηρύξας, καὶ ὑποςρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, ὑπὸ Αἰγεάτου ςαυρωθεὶς τελευτᾷ.

Digitized by Google

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει σὺν Μαριάμμῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καὶ Βαρθολομαίῳ τὸν Χριστὸν κηρύξας. ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις, καὶ Μήδοις, Πέρσαις, καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διασχωθεὶς τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀρβανοῦ Πόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται. τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, ἐν λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθὲν, τῇ θαλάσσῃ ἀναρρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευΐς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστὴς, ὃς καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθείς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου, (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον Πατέρα,) ὑπὸ τῶν ἀπίστων Σταυρῷ ἀναρτηθεὶς τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ ἐν τῷ κατ' Ἰωάννην εὐαγγελίῳ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἔν τε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίου καὶ Μάρκου Θαδδαῖος καὶ Λεβαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραρὰτ τῇ Πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθείς.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ Προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ υἱὸς Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κρημνισθεὶς, καὶ ξύλῳ τῶν κναφέων τὴν κάραν κρουσθεὶς τελειοῦται.

Συμεών.

Σίμων ὁ καὶ Συμεὼν, ὁ καὶ Κλεόπας, Υἱὸς Ἰωσὴφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ'. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς, κατακριθεὶς ἰοβόλων θηρίων καὶ ὄφεων, καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθέντων, τὸ ἐκβληθὲν ἐκεῖθεν ὑγρὸν, ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερόν. Ὕστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως, Σταυρῷ παραδοθεὶς τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἐμφερόμενος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκειοχείρως γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ Νήσῳ λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς, ὁ χρηματίσας Υἱὸς τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ πάσῃ τῆς περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ δὲ κατ' Αἰ-

Digitized by Google

Αἴγυπτον ἀνελθὼν, καὶ τυφρωθεὶς, ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ. Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἰατρὸς, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορεύοντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων, μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑποχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκεῖσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν δὲ τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας ὡς φασὶν ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ. Φασὶ δὲ αὐτὸν, πρῶτον τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, κἀκεῖθεν εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην διενεχθῆναι τὸ ἀσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον. Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἐν ταῖς πράξεσιν ἐμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφητευούσας, Διάκονος κατεσταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα ἀμέσως φωτίσας ὁμοίως, αὖθις ἐν Τράλλῃ τῆς Ἀσίας κηρύξας, σὺν ταῖς αὐτοῦ θυγατράσιν, ἐκεῖσε τὸν βίον μετήλλαξεν. Ἀνανίας.

Ἀνανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι᾽ ἀποκαλύψεως. Οὗτος τελῶν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμασκῷ. καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, ὑπὸ Λυκιανοῦ Ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἔξω τῆς Πόλεως λιθοβολεῖται. Ἰοῦστος.

Ἰωσὴφ ὁ καὶ Ἰοῦστος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμψηφος γενόμενος, τῶν ό. Μαθητῶν ὑπάρχων εἷς. Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἷς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ό. Μαθητῶν, ἐν ταῖς ἱεραῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται, συνευδοκοῦντος τοῦ Παύλου, τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀπόκειται ἐν Κωνσταντιαναῖς. Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ. καὶ τῶν ό. Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν Ἐπαρχίας γενόμενος.

Νικάνωρ εἷς τῶν ζ. καὶ τῶν ό. Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς εἷς τῶν ζ. καὶ τῶν ό. ὃς ἐπ᾽ ὄψεσι τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ. Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ. καὶ τῶν ό. Ὃς καὶ ἑτεροδοξήσας ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνέστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ Πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ᾽ αὐτοὺς ἑβδομήκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀποστόλους ἀνέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξὶν, οὐκ ἐτελειώθησαν τῷ Θείῳ Βαπτίσματι διὰ τὸ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς οὕτω μετὰ τὴν θείαν ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν, ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Χρὴ οὖν γινώσκειν, ὅτι μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος Ὄρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερῴῳ, σὺν πᾶσι τοῖς Πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναγίᾳ τῷ αὐτοῦ Μητρὶ, ὡς εἶναι πάντας, ρκ. κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ᾽ αὐτοὺς, καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ᾽ αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, οὐκ ἐδεήθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υἱοθετήσας, τοὺς Μαθητὰς ὑπὲρ φύσιν Υἱὸς, θέσει κληρονόμους ἔδειξας Πατρικῆς, κληρουχίας ὑπεράγαθε καὶ συμβραβεύειν σοι, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης καὶ Κύριος.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὔλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις:

Digitized by Google

θείοις σου μαθηταῖς, καὶ ἀπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τοῖς βασιλεῦσι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανέντες, ὥσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πᾶσαν ἐπομβρίζουσιν, ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πεποικιλμένη, τῇ θείᾳ δόξῃ ὤφθης Ἄχραντε, μόνη γὰρ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, δεξαμένη Μητροπάρθενε. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ θεῖος καὶ πάνσοφος χορός, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὔπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα.

Συμφώνως τοὺς θείους Μαθητάς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τοὺς Λειμῶνας τοὺς τῆς Πίστεως, τοὺς Εὐεργέτας τοὺς κοινοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς Σωτῆρας, καὶ Ὑπηρέτας τοῦ Λόγου τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγματος Σάλπιγγας, τοὺς Χειμάῤῥους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους Ἀστραπάς, τὰς ἰαμάτων Πηγάς, τοὺς νοεροὺς Πίδας, τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτοῦ μετάσχωμεν, τὴν γὰρ παράχραντον μήτραν σου, ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν Πατρικῶν οὐκ ἀποστὰς κόλπων σεσάρκωται. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότου Θεόπται, τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, ὑαωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε σοφοί, ἐν ὑπερῴῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὑμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυόμενος βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπίπλησιν, ὃν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὑράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαπος. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι, χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν Ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντες τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἁγίαν, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστελλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ'. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ, σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν Μακαρίαν ζωήν. τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ Πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν Πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας Πέτρε ἑδραίωμα, καὶ πύλαι ᾅδου, οὐ κατισχύσουσιν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρος ἁπάσης φυγών, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας,

Παῦ-

Digitized by Google

Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἔνθεον ἐμβιβασθεὶς τὸν ὑπέρφωτον γνόφον τοῦ θείου φωτὸς, ὑπεισελθὼν ὡς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀῤῥήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρός με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ Μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας. οἳ καὶ πεμφθέντες, Κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντες σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου αὐτόπται, Ἀνδρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφὲ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων Ἰούδα θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ Κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν Παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν ἀΐδιον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἣν διήλθετε Κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες, τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ Ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε. καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων, Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τῶν ιβ'. Ὠδὴ ς'. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους, α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ἀλληλουϊάριον, Ἀγαλλιάσονται οἱ Οὐρανοί. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ.

Ζήτει Κυριακῇ α'. τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
0036746363

935.4
Or89
6

MAY 18 1959

Digitized by Google